

NAJBOLJŠI ČASOPIS = NAJČA

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XXII, junij 2012, št. 3, 4

Foto: Ema Koncilija

Foto: Ema Koncilija

IZ VSEBINE:

- Evropski projekt /// str. 6
- Papir je denar /// str. 8
- Nejc Smodiš in Sebastjan Šeremet /// str. 12
- Pogumno pero /// str. 15
- Ustvarjalnost pri glasbeni vzgoji /// str. 17
- Mirko Vorkapič /// str. 24
- Siddharta /// str. 27
- Intervju: Tina Dovič /// str. 33
- Andrej Rozman Roza /// str. 40
- Šport /// str. 79
- Predstavitev 9. razredov /// str. 84

POZDRAVLJENI, GRMČANKE IN GRMČANI!

Pa smo jo le dočakali! Pred nami je zadnja številka Najče v tem šolskem letu, za katero smo se trdo potrudile novinarke, učitelji pa tudi učenci ter naša mentorica Jerica Eržek. Bližamo pa se tudi koncu šolskega leta, poletju, brezskrbnim dnevom, počitnicam, kar je učencem najljubše. Nabralo se je veliko novičk in dogodkov iz drugega dela šolskega leta, ki jih moramo deliti z vami.

Naj vam torej povem, o čem boste brali v tej številki Najče, najboljšega časopisa, ki bo tudi letos popestril vaše dneve, vas zabaval, nasmejal, obvestil o raznih novičkah in še in še.

Tema tokratne Najče je ustvarjalnost. Ustvarjalnost pomeni biti kreativen, izviran, si izmisliti nekaj novega, posebnega, dobiti vrhunsko idejo. Ustvarjalni smo lahko, ko rišemo, plešemo, pojemo, igramo nek inštrument, pišemo pesmi, zgodbe ... Tako so učenci in učitelji s svojo ustvarjalnostjo prispevali pomemben del pri nastanku časopisa.

V Najči vam predstavljamo ustvarjalnost zdajšnjih, pa tudi nekdanjih grmčanov na vseh področjih – v plesu, glasbi, likovni umetnosti, kuhinji, modelarstvu, literaturi, fotografiji ... Predstavili smo nekdanje ustvarjalne grmčane, Sebastjana Šeremeta in Nejca Smodiša, ki ustvarjata v Sokolskem domu, raperja in mojstra borilnih veščin Mirka Vorkapića, pa ustvarjalne učence: plesalko Petro Potočar, glasbenika Lauro Bartelj in Luko Kastelica, Mirto

Balažič Gerič, ki piše pesmi, pa še koga. Spoznate lahko delo naših modelarjev, si preberete ideje, kako ustvarjalno pripraviti rojstni dan ali narediti dobro fotografijo, zagotovo pa vas bodo navdušili rapi naših devetošolcev.

Predstavljeni so 9. razredi, ki se bodo kmalu poslovili, izbrali pa smo tudi miss in mistra 9. razreda. Pogovarjali smo se z Andrejem Rozmanom Rozo, Saro Carlson, z učiteljicama Zlato Dobovšek in Branko Moškon, ki odhajata v zaslužen pokoj, seveda pa smo ohranili tudi stalne rubrike.

Želim vam veliko užitka pri branju in vesele bližajoče se počitnice.

Tara Pleško, 8. B

Osnovna šola Grm
Novo mesto

RAVNATELJIČIN KOTIČEK

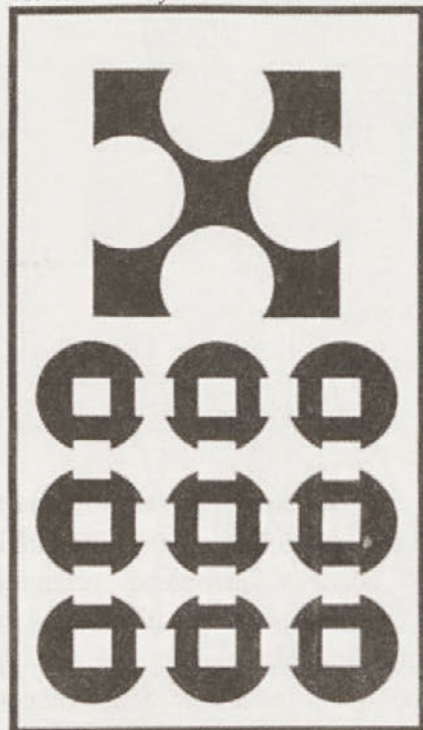
Šole v Sloveniji imamo isti učni načrt, enake učne cilje, učitelji dobivajo na svojih študijskih srečanjih enaka navodila, a vendar se med seboj zelo razlikujemo.

Ko me vprašajo, kako bi predstavila usmeritev naše šole, vedno pravim: Grm ni le šola, kjer se uči, ampak šola, kjer se razvija ustvarjalnost, kjer v otrocih prepoznavamo nadarjenost, talent, radovednost in vse to potem razvijamo.

Zato so zidovi naše šole polni izdelkov učencev, ki se jih ne bi branila nobena ustanova. Niso redki dnevi, ko iz avle in drugih prostorov odmevajo petje in igra, pa tudi naša/ vaša Najča je plod ustvarjalnih učencev. In to, menim, je tisto pravo, kar mora šola dati – kakšen podatek, ki je do sedaj ušel, bo že še možno nadoknaditi, odnos do življenja, želja po ustvarjalnosti in radovednost pa se gradi sedaj. Sedaj ste s svojo mladostjo in radoživostjo gnetljivi in vas lahko prepričamo, da v življenju ni nič dokončnega, ampak lahko s svojo sposobnostjo in ustvarjalnostjo življenje tudi spreminjate – na bolje, seveda. In vi boste to storili, sem prepričana. Saj ste grmčani.

Victor Vasarely

TEKMOVANJA

Letos smo bili na naši šoli zelo uspešni na številnih tekmovanjih. Oglejte si naše najuspešnejše tekmovalce.

- 13. marca je potekalo področno tekmovanje iz znanja geografije na OŠ Center Novo mesto. Udeležili so se ga **Emma Koncilija, Tina Guštin in Matej Žabkar**. Srebrno priznanje je osvojila **Tina Guštin**.

- Na tekmovanju iz biologije je **Luka Vranješ** iz 9. d osvojil srebrno priznanje, **Emma Guštin** pa je osvojila zlato priznanje.

- Pri zgodovini so tri učenke osvojile srebrna priznanja. To so **Emma Koncilija, Lea Pavlin in Anamarija Kastelic**. Od teh tekmovalk je imela **Emma Koncilija** zadostno število točk za uvrstitev na državno tekmovanje, ki je potekalo letos v Grosupljem, in tam je osvojila tudi zlato priznanje.

- V šolskem letu 2011/12 smo na šoli izdelali 7 raziskovalnih nalog, ki so se predstavile na regijskem srečanju na Gimnaziji Novo mesto in se uvrstile tudi na državno srečanje v Murski Soboti.

Na predstavitev in zagovor v Mursko Sobotu so se uvrstile 3 naloge.

Dve nalogi sta prejeli **SREBRNO PRIZNANJE**:

- s področja arheologije: Skledasta čelada, avtoric **Maruše Seničar in Urške Šetina** iz 9. razreda (mentorji Lavra Fabjan, Mojca Kavčič in Dušan Plut) in

Risba z eno potezo

- z interdisciplinarnega področja: Zdrav življenjski slog in zadovoljstvo z življenjem, avtorice **Manje Može** iz 9. razreda (mentorica mag. Irena Adlešič).

Ena naloga je prejela **ZLATO PRIZNANJE**:

- s področja psihologije: Vpliv glasbe na reševanje nalog prostorske predstavljenosti, avtoric **Eme Koncilija** in **Ane Kotar** iz 8. razreda (mentorica mag. Irena Adlešič).

• Šolskega tekmovanja iz znanja angleščine se je udeležilo 34 učencev. Bronasto priznanje je osvojilo 21 učencev, na regijsko tekmovanje pa se je uvrstilo 8 učencev. Štirje učenci so na regijskem tekmovanju na OŠ Šentjerneji osvojili srebrno priznanje: **Tjaša Kitanovski, 9. a, Matija Dular Sitar, 9. a, Gregor Zupančič, 9. b, in Matej Gorenjc, 9. d.** Tjaša, Matija ter Gregor so se udeležili tudi državnega tekmovanja v Ljubljani. **Tjaša Kitanovski** je osvojila zlato priznanje.

• Grmčani so se odlično odrezali na regijskem tekmovanju iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje. Trije osmošolci, **Andraž Prus, Peter Majcen** in **Eme Koncilija**, so osvojili srebrno Cankarjevo priznanje. **Tina Guštin** iz 9. b pa je bila najboljša med vsemi osnovnošolci v regiji. Osvojila je srebrno Cankarjevo priznanje in

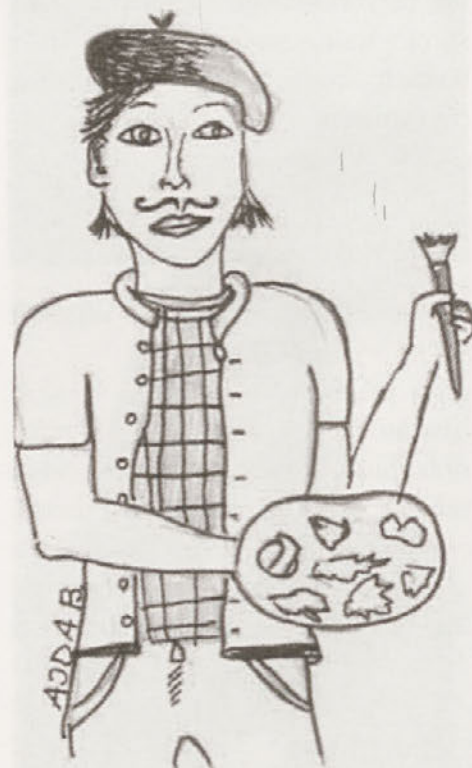
se uvrstila na državno tekmovanje. Tam je osvojila zlato Cankarjevo priznanje.

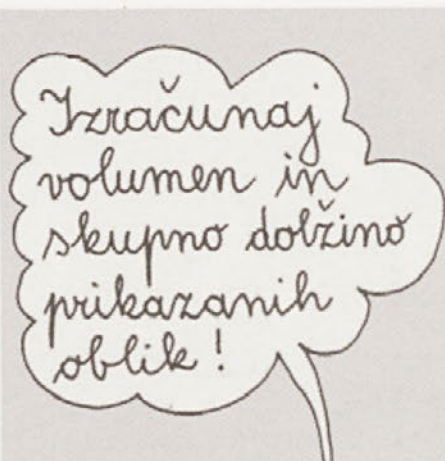
• Na tekmovanju iz sladkorne bolezni so se najboljše, **Tina Guštin, Tara Pleško** in **Lea Pavlin** so se uvrstile na državno tekmovanje, ki je potekalo na Srednji kmetijski šoli Grm. Tina in Tara sta prejeli srebrno priznanje.

• Srebrno Stefanovo priznanje pri fiziki so prejeli: **Luka Keserič, Peter Majcen, Jon Škerlj, Jan Gavranovič, Petra Šmid** in **Teo Mahnič.**

• 11. aprila je na naši šoli potekalo državno tekmovanje v znanju iz vesele šole, na katerem so tekmovali: iz 5. a - **Zala Zagorc**, iz 5. b - **Maja Brudar**, iz 6. c - **Anja Mitrovič** in iz 8. b - **Eme Koncilija.**

Zala, Anja in Maja so osvojile srebrno priznanje. **Eme Koncilija**

MATEMATIČNO TEKMOVANJE ZA VEGOVO PRIZNANJE V ŠOLSLEM LETU 2011/2012

Šolskega matematičnega tekmovanja se je letos udeležilo 408 učencev od prvega do devetega razreda. Bronasto priznanje je osvojilo 143 učencev. Na področno tekmovanje, ki je bilo v sredo, 28. marca, na Osnovni šoli Frana Metelka v Škocjanu, se je uvrstilo 12 učencev.

Srebrna priznanja so osvojili:

7. razred:

Jakob Höfferle, Blaž Vovko - Bučar;

8. razred:

Luka Keserič, Domen Bukovac, Jon Škerlj, Peter Majcen;

9. razred:

Anamarija Kastelic, Petra Šmid, Tjaša Kitanovski.

Na državno tekmovanje, ki je bilo v soboto, 21. aprila, v Osnovni šoli Mokronog, sta se uvrstila Jakob Höfferle in Luka Keserič.

Oba sta zelo dobro tekmovala in se uvrstila v prvo tretjino uvrščenih tekmovalcev. Obema sta zmanjkali le dve točki do zlatega priznanja.

Vsem tekmovalcem čestitamo!

Mentorja: Anton Bučar in
Mojca Kavčič

pa je dosegla vse možne točke (40) in tako osvojila zlato priznanje.

• Na Veliki grmski kviz se je letos prijavilo kar 41 tričlanskih ekip. Najprej so se uvrstili:

- iz 2. triletja:

1. FILIP HÖFFERLE, SEBASTJAN PRUS, ALJAŽ KRANJČEVIČ

2. **KAMELEONI**

DAVID ČRTALIČ, ULA ZELNIK GREGORČIČ, MANCA NOVAK

3. **OGNJENE STRELE**

JERNEJ AVSEC, GAŠPER SLANC, LAN LOPATIČ

- iz 3. triletja:

1. **KR NEKI**

PETER MAJČEN, ANDRAŽ PRUS, JAN PUREBER

2. **KRONSKI DRAGULJI**

PETRA ŠMID, SARA JAKLITSCH, MIRTA BALAŽIČ GERIČ

3. **PONOSNE SLOVENKE**

ANA NOVAK, EVA PRAZNIK, MAJA KOVAČIČ

Tara Polovič, 7. A

NOVIČKE EVROPSKEGA PROJEKTA RESPECT@ ENVIRONMENT.EU

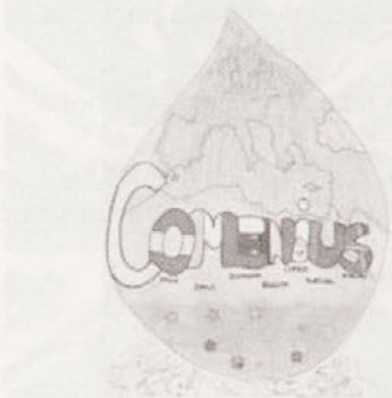
Počasi se zaključuje naše sodelovanje s šolami iz Španije, Italije, Cipra, Norveške, Portugalske in Belgije. Čaka nas le še nekaj aktivnosti ter obisk partnerske šole na severu Norveške, kamor se bomo odpravili konec maja, ko se bo tudi na severu malce otoplilo.

Marca pa je odprava šestih učiteljic obiskala sodelujočo šolo iz Španije. Šola se nahaja severno od Madrida in je razdeljena na dve poslopji, ki sta v vasi Milagros in Adrada, oddaljenih približno 10 km druga od druge. Šola skupaj šteje 70 učencev, ki guliyo klopi v 6 učilnicah. Prvi dan so nam pripravili prireditev, kjer so nam predstavili špansko kulturo, njihove plese, pesmi, deželo. Koordinatorica nam je predstavila španski šolski sistem, ki se kar precej razlikuje od našega. Drugi dan smo se skupaj z učenci odpravili na pohod v naravni rezervat, kjer smo tudi izpolnjevali naloge v povezavi z naravoslovjem. Zvečer pa smo gostujoči učitelji iz vseh držav v učilnicah pripravili predstavitev naših dežel za učence in starše. Prinesli smo tudi nekaj

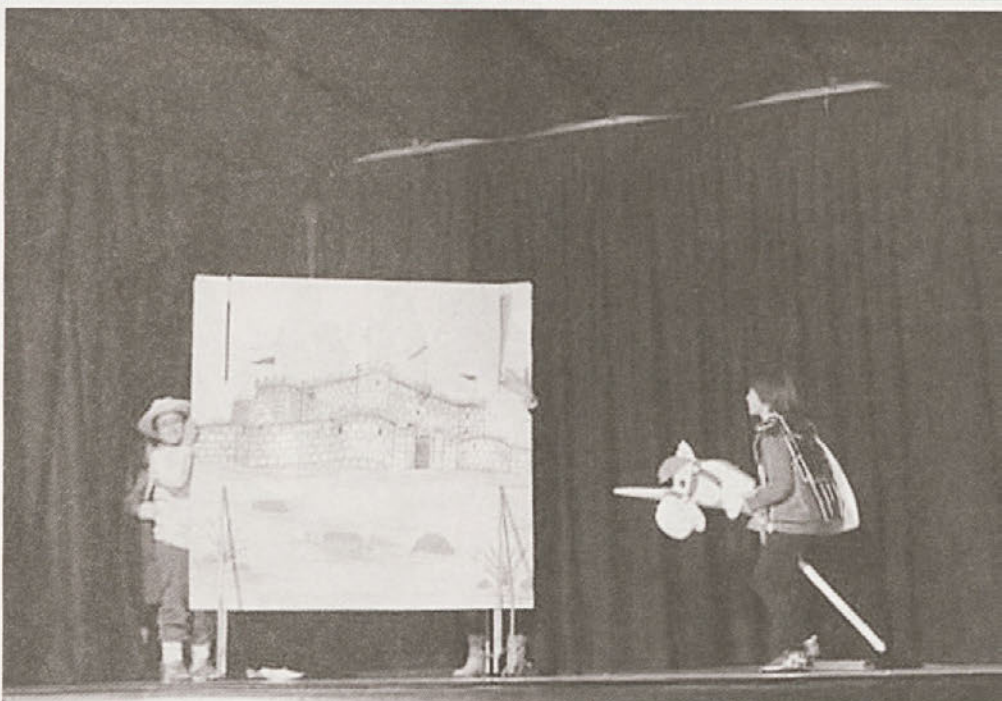
Education and Culture DG

Comenius

tipične hrane iz Slovenije, nad katero so bili Španci navdušeni, saj so kmalu ostali le prazni krožniki. Naslednji dan smo obiskali »slovensko učilnico«, ki so jo pripravili učenci 5. razreda. Stene so krasile fotografije Slovenije, zastava in drugi simboli ter plakati, ki so prikazovali slavne Slovence, kraje ter znamenitosti. S pomočjo fotografij smo predstavili našo šolo in dejavnosti. Naučili smo jih tudi pesem in ples Abraham 'ma sedem sinov. Učenci so se je z veseljem naučili ter jo peli in plesali, tudi potem ko smo že odšli iz učilnice. Kljub temu da je šola zelo maloštevilčna v primerjavi z našo, pa nas je poznavanje naše dežele močno presenetilo. Učenci so s pomočjo staršev izdelali kurentove kostume. Nadeli so si vso težko opremo ter nam zapeli ter zaplesali na slovensko pesem Jaz sem muzikant. Tako se je zaključil predzadnji obisk sodelujočih šol.

Kaj pa smo počeli od zadnje Najče do sedaj? Posneli smo novoletno voščilo ter ga poslali šolam. Predstavili smo jim tudi naš način praznovanja novega leta. Praznovali smo veliko noč ter spoznali, kako jo praznujejo v sodelujočih državah. Raziskovali smo vodo. Spoznali smo kemijske in fizikalne lastnosti vode ter načine čiščenja vode. Preverili smo kvaliteto Krke. Spoznali smo tudi veliko mitov, legend ter ugank o vodi. Učenci na Norveškem so napisali dve problemski zgodbi, naši učenci pa so poiskali rešitve oz. napisali zaključke zgodb. Vsak mesec smo imeli videokonferenco z učenci iz tujine, kjer smo se pogovarjali o različnih temah. Sedaj še nastaja kviz, ki bo preveril vaše znanje o vodi. Ponovno nas bo obiskala tudi maskota, katere kovček ste pridno napolnili s prispevki v lanskem šolskem letu. Izšla pa bo tudi nova

številka Comenius novičk, kjer boste lahko v angleščini prebirali prispevke vseh sodelujočih šol. V naslednji Najči pa si preberite vtise iz norveške šole ter rešite kviz o vodi!

Ali ste vedeli ...

... da je v Španiji vrtec pridružen osnovni šoli, ki jo tako obiskujejo otroci od 3. do 12. leta?

... da imajo učenci pouk od 9:30 do 13:15 ter od 15:00 do 16:30?

... da otroci od 12. do 16. leta obiskujejo srednjo šolo?

Helena Šterk, koordinatorica projekta

OBISK IZ PANČEVA

Aprila je našo šolo obiskalo 17 učiteljev iz Osnovne šole Izidora Sekulić iz Pančeva, mesta blizu Beograda. Ogledali so si, kako delamo pri nas, in naše učitelje povabili v Pančevo. Nad vsem, kar so videli na naši šoli, so bili navdušeni. Ugotovili smo, da delamo podobno. Na fotografiji: Učitelji so z zanimanjem pogledali, kako se naši najmlajši učijo angleščino.

ZBIRALNA AKCIJA PAPIRJA

Tudi letos smo bili zelo uspešni v zbiralni akciji papirja. Vse skupaj smo zbrali 117.238 kg papirja, le nekaj manj kot v rekordnem letu 2008. Najbolj so se potrudili učenci 5. c in 7. b, ki se bodo udeležili raftinga.

Tara Polovič, 7. a

Razredna stopnja

1.	5. c	12013 kg
2.	4. a	6307 kg
3.	5. a	5170 kg

Predmetna stopnja

1.	7. b	5923 kg
2.	9. b	5853 kg
3.	7. a	5814 kg

PAPIR JE DENAR

Natanko 431 kg starega papirja nas loči od rekorda iz leta 2008. Letos smo zbrali namreč 117.238 kg papirja, kar je vsekakor velik uspeh. Zaslužili smo več kot 10 tisoč evrov, malo manj kot tretjino smo namenili nagradam, predvsem so se jih razveselili v 5. c in 7. b, saj jih čaka nagradni tradicionalni rafting.

Zmagoviti oddelki znotraj razreda so dobili 30 % svojega izkupička, ostali pa 2 € na učenca, kar tudi ni tako malo. Ob koncu šolskega leta se boste skupaj z razrednikom posladkali ali pa denar porabili še bolj koristno. Vesel sem uspeha devetošolcev. Bili so izjemno pridni. Dobili bodo kar zajeten kupček denarja, ki ga bodo porabili za zaključek šolanja.

Četrtno smo namenili pomoči socialno ogroženim. Vsi vemo, da je teh čedalje več in prav je, da jim pomagamo.

Skoraj 40 % pa bomo tako kot vedno namenili šoli z namenom,

da bi si izboljšali pogoje za delo. Imamo odlične fotografe, ki bi si zaslužili boljšo opremo, tudi šahisti so v zadnjih letih nadvse uspešni in potrebujejo pomoč. Če pa imate tudi vi še kakšen predlog, ga bomo z veseljem upoštevali. 4000 € le ni tako malo.

Poglejmo si še en zanimiv podatek, namreč kako uspešno so papir zbirali devetošolci, in to ne le letos, ampak skozi vseh devet let šolanja. Zbrali so ogromno papirja, skupno več kot 114 ton. Če to preračunamo v denar, so zaslužili okoli 10 tisoč evrov, približno tretjino so ga namenili šoli! V tem času so s tem denarjem prispevali k preplastitvi asfaltnega igrišča, ureditvi košev, nakupu igral za igrišče nižjih razredov, ograditvi igrišča, nakupu sedežnih garnitur, nakupu lego kock in semaforja v telovadnici. Vsekakor veliko. Za zahvalo bodo lahko vedno ponosno povedali, da so grmčani.

Pa vendar so tudi med devetošolci manjše razlike. Vsi so se vseh devet let borili za prvo mesto kot tigri. Kot papirnati tigri. Ves čas je najbolje kazalo A oddelku, ki je na koncu zmagovalac s 36 tonami zbranega papirja. Najbolj uspešni so bili v 5. razredu, kjer jih je ujela razredničarka, ki je tudi druge učence najuspešneje navduševala za zbiranje papirja. Kar dvakrat so bili zmagovalci predmetne stopnje in uživali v nagradnem raftingu. Res jim od srca čestitamo.

V devetem razredu pa so jih v fotofinišu prehiteli B-jevci. Tudi C-jevci in D-jevci niso od muh. C-jevci so odšli na rafting v 4. razredu, D-jevci sicer nikoli, so pa

v 5. razredu zbrali skoraj sedem ton, vendar je bila konkurenca iz A razreda prehuda.

Vsekakor lahko ugotovim, da so letošnji devetošolci izjemna generacija v zbiranju papirja. Vsem, učencem in razrednikom, se zahvaljujem za to. Ta izjemna generacija me je navdihnila z idejo, da bi v bodoče najuspešnejšim oddelkom 9. razreda podelili zlatega papirnatega tigra. Prvi bo na valeti podeljen učencem 9. a! Čestitamo!

Tihomir Troha, vodja akcije

OČISTIMO GRM

V petek, 23. 3. 2012, smo se učenci od 7. do 9. razreda ter učitelji in drugi delavci šole v sklopu akcije Očistimo Slovenijo lotili zbiralne akcije papirja in čistilne akcije. Zjutraj smo najprej zbirali star papir in bili pri tem zelo uspešni, saj je kmalu zmanjkalo vreč, v katere smo zbirali papir. Sledila je čistilna akcija, v kateri smo se lotili okolice naše šole ter tudi širše okolice Grma – okolice blokov, nekdanje Windisharjeve gostilne, grmskega gradu in predela ob potoku do igrišča v Gotni vasi. Pobirali smo smeti, pometali, grabili listje, urejali okrasne gredice in igrišče, obrezovali grmičevje in odstranjevali veje. Našli smo prazne alkoholne steklenice, pločevinke in plastenke, plastične vrečke, cigaretne ogorke, pa tudi kakšen kos oblačila je bil vmes. Učenci smo imeli na koncu sicer žuljave roke, a počutili smo se, kot bi pomagali Sloveniji in svetu, da bi ostal čist. Zadovoljni smo si ogledali, kako urejena je naša okolica in trudili se bomo, da jo bomo tako tudi ohranili.

Tara, Erika, 7. a

Anketa

KAJ PA SPLOH JE USTVARJALNOST?

Ustvarjalni smo vsi, vsak na svoj način. Ustvarjamo lahko s petjem, plesom, risanjem, slikanjem ... Za vsakega je ustvarjalnost nekaj drugega. Kaj o tem mislijo učitelji in učenci predmetne stopnje, pa boste lahko izvedeli v naslednji anketi.

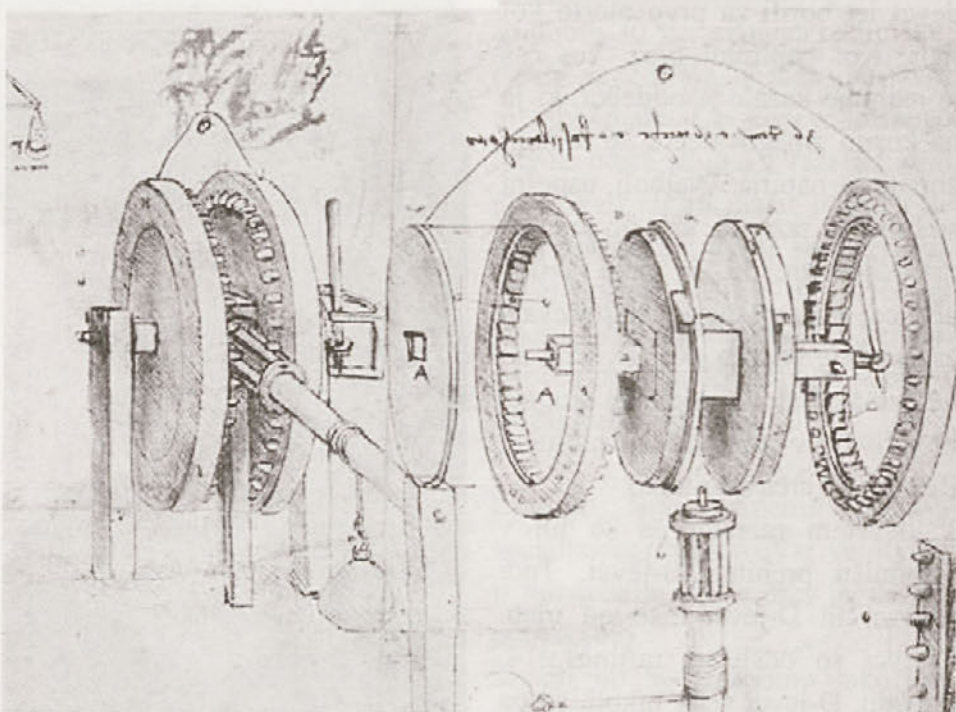
Ustvarjalnost je vrlina, ki jo ima redkokdo. Lahko ustvarjaš glasbo, rišeš, pišeš ali prepogibaš papir. Na splošno je to zelo širok pojem, ki ga vsak razume po svoje.
(Tjaša Kitanovski, 9. d)

Ustvarjalnost je vrlina, za katero potrebuješ talent, nadarjenost in domišljijo. Po mojem mnenju je bil najbolj ustvarjalen človek v zgodovini Leonardo da Vinci.
(Petra Šmid, 9. a)

Ustvarjalnost je, da imaš svojo domišljijo, da iz svoje glave to preneseš na papir. Si izviren in imaš izvirne ideje, se potruдиš.
(Maruša Žibred, 8. a, in Alja Dravinec, 8. c)

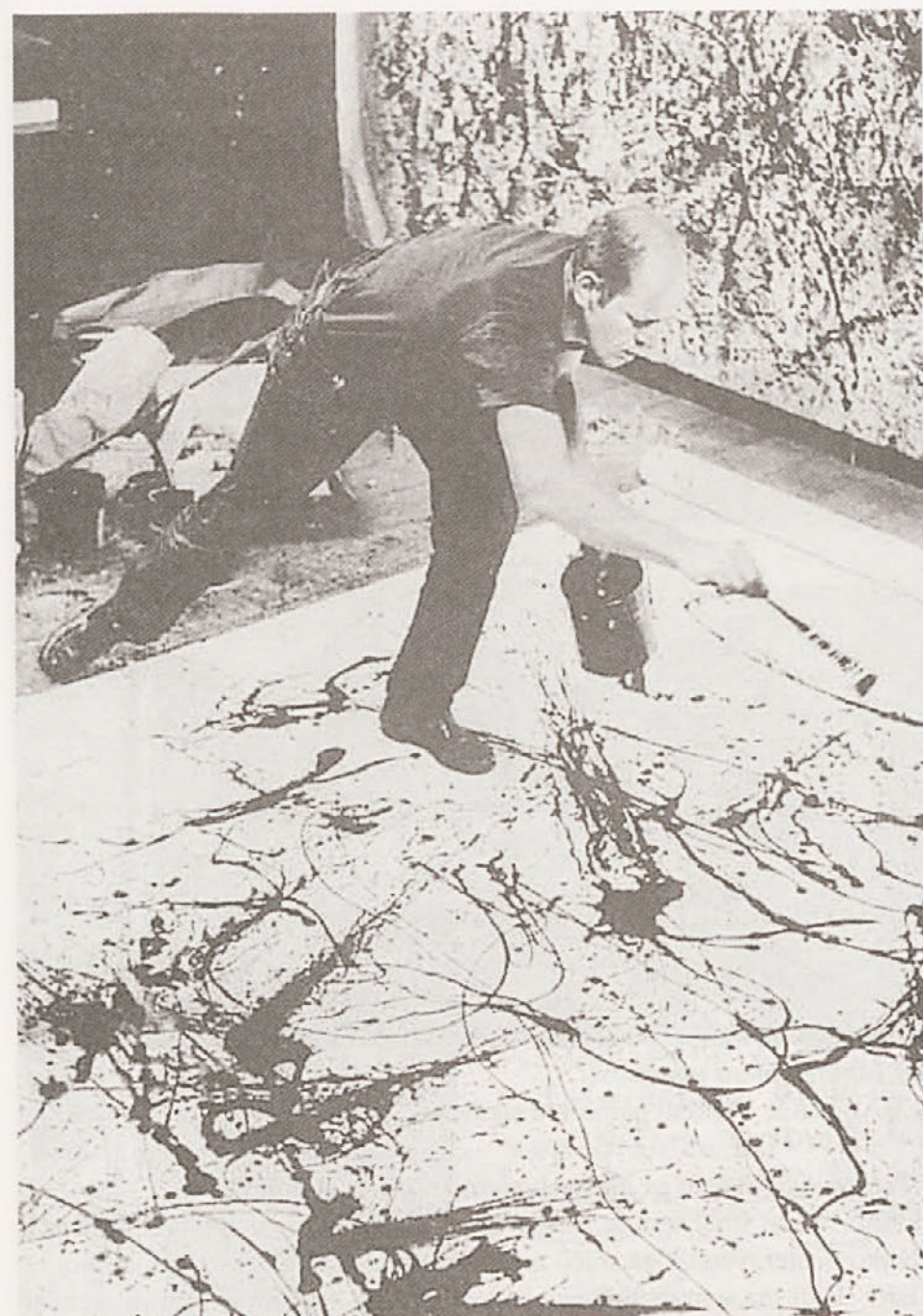
Ustvarjalnost je takrat, ko nekaj rišeš, ko za nekaj dobiš navdih in uresničiš svoje sanje o nečem. Midve sva ustvarjalni.
(Špela Cimermančič, 9. b, in Maruša Seničar, 9. c)

Ustvarjalnost je, da si izviren, da imaš likovni duh, da rad nekaj novega ustvarjaš, da imaš dobre ideje, da imaš talent za likovno in tehnično ustvarjanje, da imaš inovativne ideje.
(Luka Keserič, 8. b)

Lea Mioč iz 8. b je pripravila samostojno likovno razstavo.

Psiholog Anton Trstenjak loči tri vrste ustvarjalnosti:
UMETNIŠKO
ZNANSTVENO in
TEHNIŠKO.

Ameriški slikar Pollock ni upodabljal predmetov. Zanimalo ga je, kako izraziti notranja doživetja, AKCIJSKO SLIKARSTVO.

Biti nadarjen pomeni, da zmoreš veliko. To je dar, ki ga NE ZAVRZI!

VSAK ČLOVEK ima v sebi nek DAR. Odlepij ga!

Ustvarjalnost je izražanje samega sebe.
(Petra Dragan)

Ustvarjalnost je vsak odmik od kalupa. Kaže se lahko na različne načine oz. na različnih nivojih. Občudujem kreativce in ustvarjalce vseh vrst: otroke, ki so v smislu ustvarjalnosti še povsem čisti in neobremenjeni, raznovrstne umetnike, plesalce, igralce in kvalitetne glasbenike, katerih ustvarjalni izraz je meni najbližje.
(Polona Čarf)

Ustvarjalnost je, da imaš izvirne ideje, da se ukvarjaš z ustvarjanjem, da imaš nove zamisli. To rad delaš, se s tem zabavaš in si s tem krajšaš čas.
(Lea Mioč, 8. b)

Ustvarjalnost je sposobnost ustvarjati nekaj, kar še ni bilo ustvarjeno, sposobnost biti drugačen, napreden. Ustvarjalen pa je tisti, ki ima vse te lastnosti in jih uporablja v vsakdanjem življenju.
(Blaž Vovko Bučar, 7. a)

Tara Pleško, 8. B

INTERVJU: NEJC SMODIŠ IN SEBASTJAN ŠEREMET

»BIT UMETNIK DANES JE LAHKU, BIT ALTERNATIVNI UMETNIK JE PA UMETNOST!«

Umetnosti je več vrst, prav tako je več vrst ustvarjalnosti. Tokrat vam predstavljamo predstavnika novomeške alternativne scene, nekdanja grmčana, Sebastjana Šeremeta Sebo in Nejca Smodiša, ki delujeta v Sokolskem domu, njuno delo pa smo lahko spoznali tudi v okviru letošnjega kulturnega dneva.

Kdaj sta začela slikati in se ukvarjati z grafiko?

SEBASTJAN: Jaz že od nekdaj.

NEJC: Isto.

Kaj vama pomeni umetnost?

SEBASTJAN: Pomeni nama vse na svetu.

Ali sta se kdaj šolala za takšna umetnika, kot sta danes?

SEBASTJAN: Imel sem se namen iti šolat, pri čemer me je podprl učitelj Branko Šuster, vendar na srečo nisem bil sprejet na likovno akademijo.

NEJC: Tudi jaz sem malo kasneje poskušal na likovni akademiji, vendar na srečo tudi jaz nisem bil sprejet.

Kako na vaju vplivajo vzorniki?

SEBASTJAN: Predvsem nama dajejo navdih, strogo pa jih ne kopirava, saj iščeva svoj stil in umetnost.

Kakšne vrste umetnika sta?

SEBASTJAN: Sva alternativna umetnika, kar pomeni, da odstopava od kalupa ostalih umetnikov.

Kakšni so vajini cilji v prihodnosti?

SEBASTJAN: Najin cilj je, da živiva od umetnosti, zato se sedaj seliva za par mesecev v Kanado, v Toronto, kjer bova poskušala vzpostaviti konkretne kontakte, da bi lahko kasneje živela od tega. V Novem mestu je povpraševanje po alternativni zelo majhno, kar je normalno za deželo kozolcev.

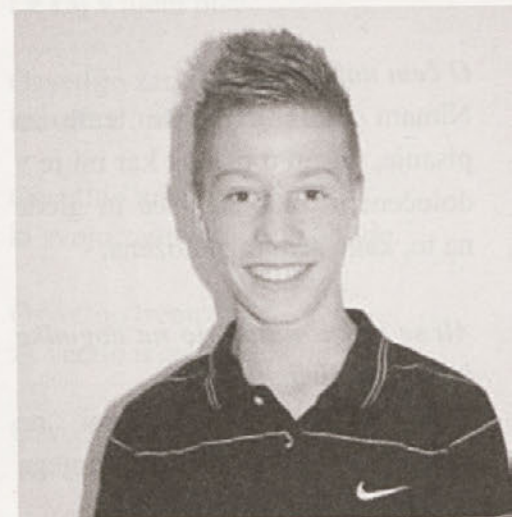
MISS IN MISTER 2012 MISS TINA IN MISTER PETER

Učenci in učenke 8. in 9. razreda so glasovali za miss in mistra 9. razreda Osnovne šole Grm.

Pri dekletih sta 3. mesto dosegli z desetimi glasovi Lina Drenik in Špela Cimermančič. 2. mesto je s 16 glasovi dosegla Klara Judež. S trinajstimi glasovi prednosti pa je zmagala **Tina Guštin** iz 9. b razreda in tako postala miss Osnovne šole Grm 2011/12.

Pri fantih sta tretje mesto s 26 glasovi osvojila Klemen Kopina in Nejc Hrovat, 2. mesto z 28 glasovi pa Matija Dular Sitar. Z veliko prednostjo pa je mister Osnovne šole Grm 2011/12 postal **Peter Škrinjar** s 37 glasovi.

Tara Pleško in Ana Kotar, 8. B

Slike (TRIPTIH)
smo naslikali:
Sebastjan, Nejc in
Igor Obradinovič.
Prodali smo jo na
dobrodelni dražbi
in s tem pomagali
družini v stiski.

Kaj vaju zanima poleg umetnosti?

SEBASTJAN: Delujem v alternativni sceni v Sokolcu, kjer vodimo upornišтво proti današnjemu sistemu; to je naš hobi.

Kakšne načrte sta imela v mladosti za prihodnost?

SEBASTJAN: Mene so zanimali živali, zato sem želel postati veterinar.

NEJC: Jaz pa sem vedno želel postati športnik.

Erika Abolnar, 7. A

MIRTA BALAŽIČ GERIĆ

**»IDEJE ZA PESMI DOBIVAM
PRI POUKU SLOVENŠČINE!«**

Ob prijetni skodelici čaja in piškotkih smo se pogovarjale z Mirto, učenko 9. b razreda, ki že dolga leta piše pesmi. Veliko jih je bilo objavljeno prav tu, v Najči.

Kje dobivaš ideje za pisanje pesmi?

Ideje za pesmi največkrat dobivam pri slovenščini, ob razgledu skozi okno ali pri učiteljevi razlagi (običajno hočem posnemati slog pesnika, ki ga obravnavamo).

Ali si že izdala kakšno pesniško zbirko?

Ne, nisem še izdala pesniške zbirke, vendar bi jo zelo rada.

O čem najraje pišeš?

Nimam zares najljubše teme za pisanje, pišem o tistem, kar mi je v določenem trenutku všeč in glede na to, kako sem razpoložena.

Ali se pesmi nanašajo na dogodke iz tvojega življenja?

Večinoma se moje pesmi ne nanašajo na dogodke iz mojega življenja.

Kdaj ponavadi pišeš pesmi?

Največkrat pišem med poukom, še posebej slovenščine, včasih pa tudi doma.

Bi bila rada pesnica, ko boš velika?

Kot velika bi se raje poklicno ukvarjala s čim drugim, bom pa zagotovo še naprej pisala.

Imaš med pesniki kakšnega vzornika?

Moja vzornika sta Anton Aškerc in Josip Murn.

Kako nastajajo tvoje pesmi?

Moje pesmi nastajajo spontano, običajno od začetka. Ko mi kakšna misel pade v glavo, jo razvijem v pesem, idej pa si nikoli ne zapisujem.

Že dolgo časa pišeš pesmi?

Pesmice sem verjetno pisala že mlajša, bolj resno sem začela pisati v 6. razredu.

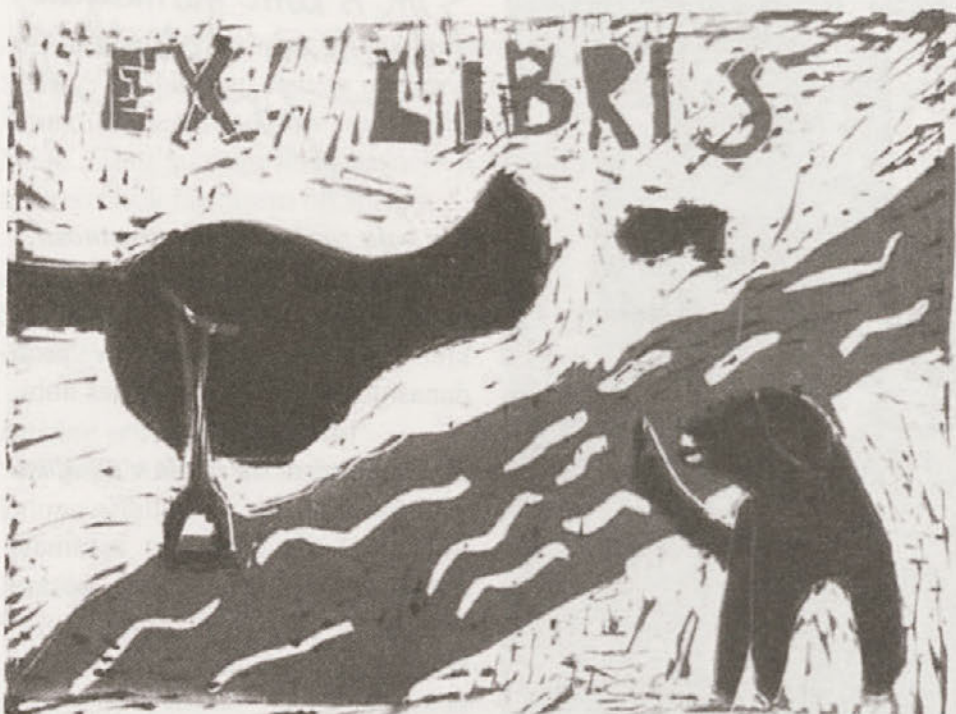

Imaš še spravljeno prvo pesem, ki si jo napisala?

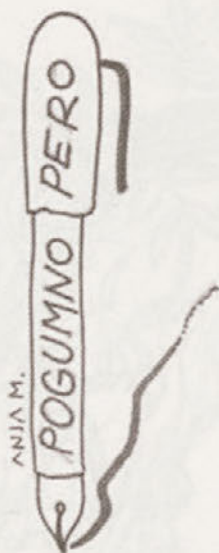
Svojo prvo pesem imam gotovo nekje spravljeno, saj imam spravljene vse, ki sem jih napisala. Vendar na žalost ne vem, katera je bila prva.

Med prvimi je pa zagotovo bila pesem Čas.

Me3 (T. A. T.)

2/4 orig. k. lin EX LIBRIS Mirta 96

NEBO

Nebo vedno govori,
tam nad nami ves čas bdi.

Vedrina morda razprostira
svoje čare,
vedrino mira,
občutek lepši vseh časov.

A od kod pobralo si nebo
lepoto vso prikazano?

Ki ti morje jo krivično krade,
ki oči mladenča modre, mlade,
odsevajo svoboden svet,
ki nihče ga zmožen ni v rešetke ujet.

Mirta Balažič Gerić, 9. B

TI IN TVOJ KONJ

Veter razpiha ti lase
in odpihne vse tvoje skrbi.
Zopet usta razpotegnejo se v širok nasmeh.
Takrat počutiš se korak bližje nebesom.
Ko tečeš s konji.

Zašepetaš mu na uho svojo največjo skrivnost.
In ko te pogleda s svojimi očmi, veš, da te razume,
Veš, da te ne bo nikoli izdal,
ker on je tvoj prijatelj, tvoj konj.

Konj te vedno razume.
Vse, kar poveš, vzame s srcem
in čaka, da boš nekega dne
tudi ti razumel njega.

Znajdeš se v globinah
te modrosti, z milino obdane,
z mirom, spokojem
in vedrostjo divjega duha.
Takrat lahko si srečen,
da si tam.
V očeh konja.

Čutiš vsako mišico,
ki jo napne.
Čutiš vsak vdih kot celoto, kot celi svet.
Skupaj dihata kot eno bitje.
Svobodna sta kot veter.
Ti in tvoj konj.

SONČNI ŽARKI

Sončni žarki padejo
In pozlatijo staro mizo.

Osvetlijo pismo, zmečkano,
vrženo stran.
Le kaj v njem piše?

Osvetlijo žarki lonc
in rože v njem posajene.

Osvetlijo uro na steni,
ki svojo zadnjo minuto odbije.

Osvetlijo trenutke,
za vedno izgubljene.

Osvetlijo in izginejo.

ZGODBA O LJUDEH

Povedal bom zgodbo o naših
ljudeh,
ki hodijo po svetu po raznih
poteh.
En je kristjan, drug je budist,
tret je pogan, četrto ateist.

Si punca al fant,
si lep al pa grd,
lahko si bogt,
pa te noben nima rd.

Lahko poslušáš rap,
balkan al pa rock,
ampak še vedno si človek,
ko ugasne tvoj zvok.

Ampak še vedno si človek,
tak kot vsi,
ampak še vedno si človek,
karkoli si.

Gregor Zupančič, 9. B

Živa Grah, 7.a po Botticeliju

ČRNI IN BELI

Vsi govorijo o industrijskem napredku,
glede družbe smo pa še čist na začetku,
beli zatirajo črne sm zato, k niso beli,
kako dolgo bomo to sploh še trpeli,
kva ti je važn, če si bel al pa črn,
na konc bomo itak vsi umrl,
in ti povem, če boš tak rasist,
ti tu tm gor ne bo nič v korist,
sej vem, da ti misliš, da je kul, če druge ponižuješ,
pa si kdaj pomislu, da s tem sebe ponižuješ,
čeprav sm stara šele 14 let,
že več ne vem, kam gre ta svet.

Petra Šmid, 9. B

ČAS

Le kaj se dogaja?
Čas hiti neznano kam.
Vse od aprila do maja
in se ustavi tam,
kjer sonce zahaja.

Pa vsakič, ko sonce vzide,
čas spet odide
na svojo dolgo pot
okoli sveta.

Nas žene, tolče, ovira.
Zakaj ne rečemo:
Stop!
Ko vemo, da nas vse požira.

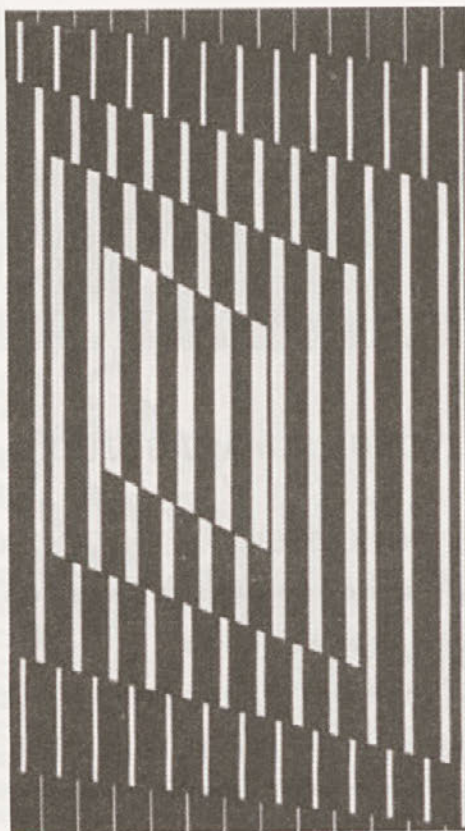
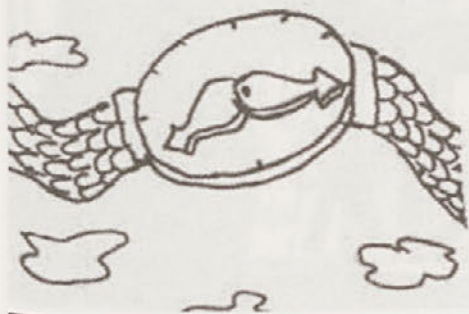
Prehitro je!
Tako več ne gre!
Le kako, le kako
bo vse tako hitro šlo?

Brez počitka,
Brez užitka
hitimo naprej.
Vsem je odveč!
Tega je odločno preveč!

Prosim le za minuto, dve.
Postojte, ljudje,
se malo zamislite,
je to prav ali ne.

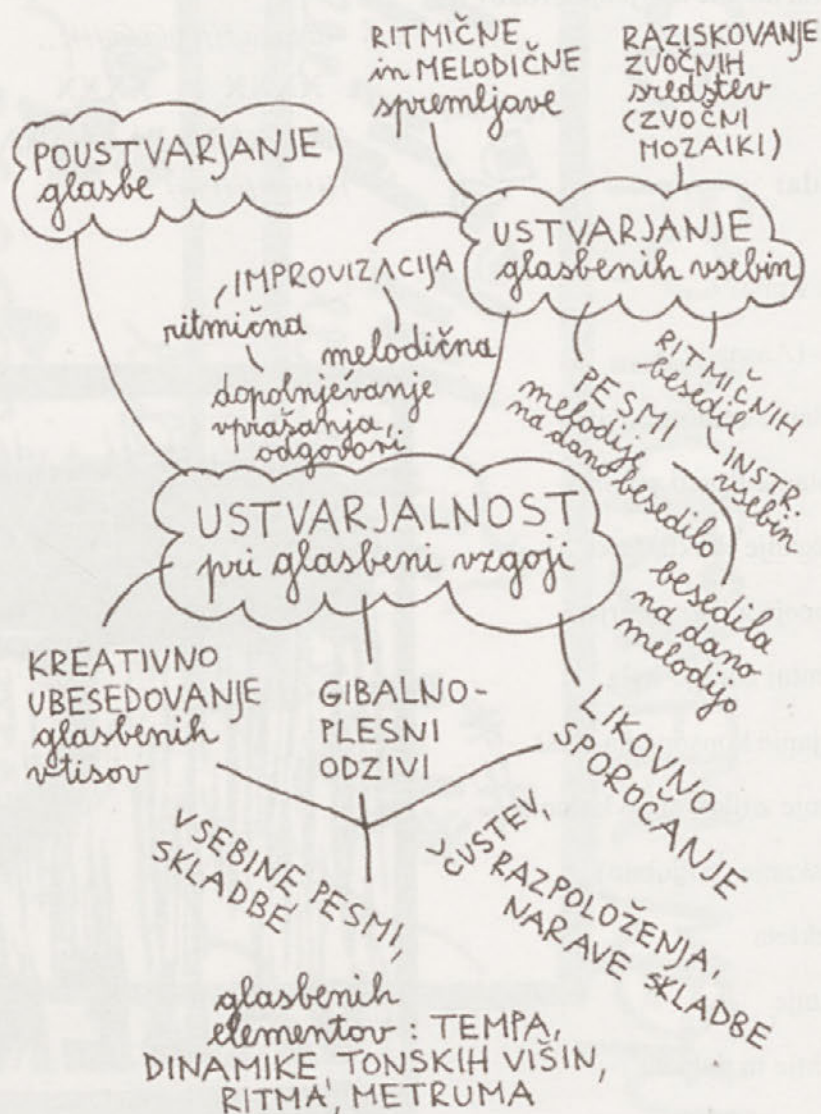
Pa še to vam povem:
včasih ustavite se
za kakšen dan
in v njem uživajte,
ne pa da vedno hitite
kam drugam.

Mirta Balažič Gerić

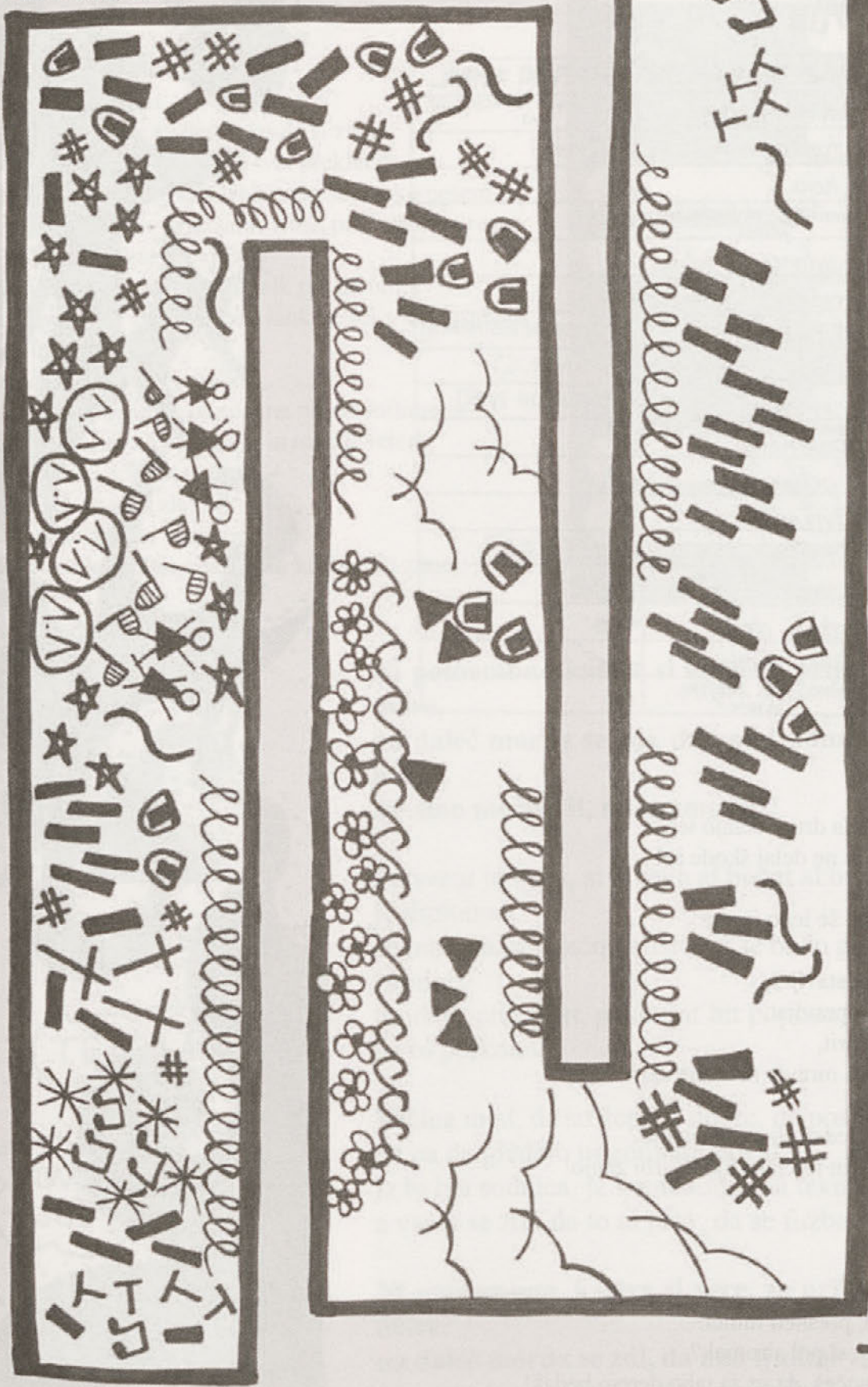
TOMAŽ KONCILIJA: PISANJE JE RAZKRIVANJE RESNICE

Ustvarjalnost na področju literarne umetnosti mi pomeni predvsem zaznati aktualna vprašanja svojega časa in o njih iskreno spregovoriti ali jih obleči v vrhunsko zgodbo. Pisanje je razkrivanje resnice, pa naj bo ta osebna (zasebna) ali kolektivna (javna), pri čemer se avtor in bralec v medsebojnem prepletu dotikata lepote, spoznanj o življenju in svetu ter vprašanj o dobrem in zlu. Globoko se tudi strinjam z mislijo ruskega pisatelja Leva Nikolajeviča Tolstoja, ki je v svojem romanu *Vojna in mir* zapisal: »Ni je veličine tam, kjer ni preprostosti, dobrote in resnice.«

VEČERNI SPREHOD PO MORSKEM MESTU

Lea Pavlin, 9. c

VEČERNI SPREHOD PO MORSKEM MESTU

LEGENDA:

ZVOČNA SREDSTVA	NAČIN TVORJENJA ZVOKA	GRAFIČNI SIMBOL
ROKA	udarci po mizi	⊥ [ESPIRANJE AVTOMOBILSKIH VRAT]
NOGE 1	topotanje	⊗ [PLES]
NOGE 2	hoja	lll
TAMBURICA	brenkanje dalmatinskih ^{pešani}	Ⓛ
BOBEN	udarci po bobnu	★
RADIO	predvajanje glasbe	♪
JEDILNI PRIBOR	žvenketanje	✱ [ZVOKI IZ RESTAVRACIJ]
TRDI PAPIR	drsenje po papirju	⊗ [MORJE]
ZVON	zvonjenje	† [CERKVENI ZVON]
GLAS 1	govorjenje	//
GLAS 2	petje	♫
GLAS 3	žvižganje	~
GLAS 4	tiho šumenje (ššš...)	~ [MORJE]
GLAS 5	smeh	☺
GLAS 6	vzkliki otrok	##
GLAS 7	kniki galtbov	~
GLAS 8	oponašanje ladijske zvone	▲

SVET

Ne delaj tega, kar nočeš, da drugi delajo teb,
ne spuščaj se v problem in ne delaj škode seb,
živi tako življenje, kot je,
ne spreminj ga, kr za zdaj še lepo je vse.

Ne morš kar nekih ovir postavljat,
ne morš kar neke drugih opravljat,
vsi hočmo skoz to muko prit,
saj se danes niti najmanjša mravla ne more skrit!

Ko greš mimo, nje jo le gledaš ali stopiš nanjo?
Glej, tud ona je živo bitje in ma familijo, k srbi zanjo!
Pusti živo bitje živet,
kr nihče noče umret!

Tam vidm otroka na ulci,
družba ga vplete v droge, presneti mulci!
Kaj ti bo ulca in beton, če si pol siromak?
Ne delaj s sebe tega, če nočeš, da se za tabo derejo bedak!

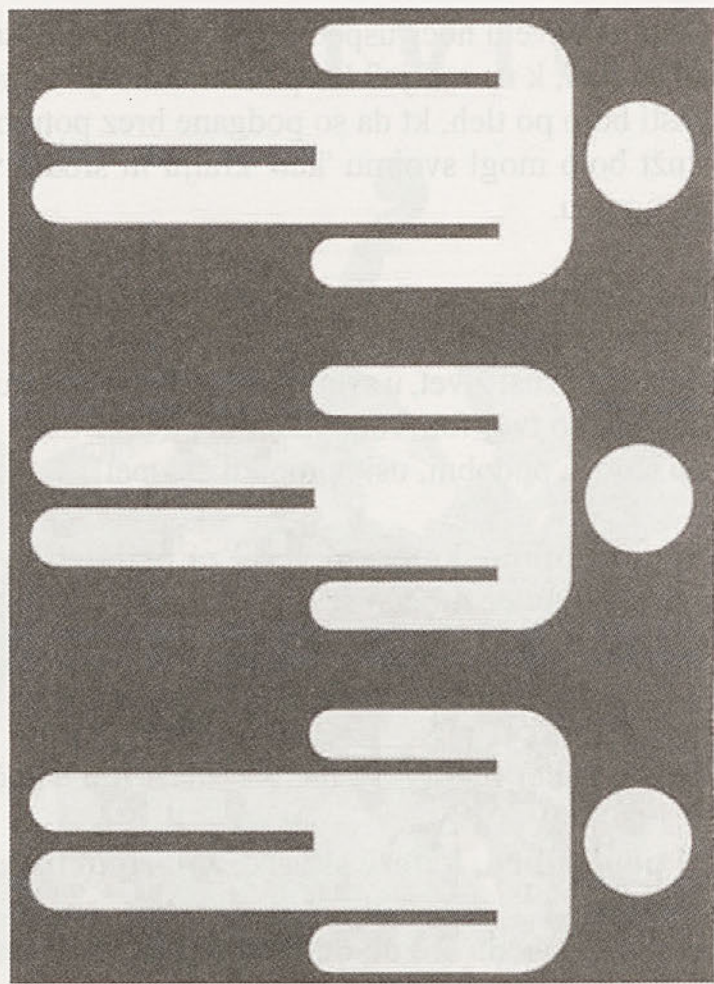

JURE MIHELČIČ 9.D IN LENA ZATEŽIČ 9.B

Drug fant je na igli, kr ga je punca pustila,
 pa pride policaj k njegovi familiji in reče:
 žal mi je, vzel je prevelik odmerek mamila.
 Drugim niso frendi u pomoč, pa so najdl tablete,
 daj no, rajš mami potrgi vse tapete!

Nism zato tu, da bi ti solu pamet,
 če ne najdeš prave ljubezni,
 še ne rabiš znoret,
 po ulci skačeš in se dereš, ko da si zadet,
 pa kdo ti je kriv, da je tvoj svet preklet?!
 Eni se sprašujejo, kako lahko napišem tako pesem,
 Stari, to ni pesem, to so samo rime, pr kerih rataš resen,
 to so čustva, zlita na papir,
 to je moja ljubezen, da mi folk pol da mir.
 Lahk mi rivaš nož v hrbet, lahk se mi v faco smeješ
 kot klovn,
 sori, stari, nihče ni popoln!
 Tvoja beseda me ne premakne niti za milimeter,
 napiš, ajde, napiš mi pesem in mi daj veter!
 Veter, da mi spodnese tla,
 pa bo konec tega zla!
 Daj no, sestav mi vsaj eno rimo,
 da si bom lahk s tem papirjem kurla celo zimo.

Neža Jurečič, 9, b

multikulturalnost

TEMA RAPA

POVEZOVANJE
LJUDI

ne glede na:
 etično pripadnost,
 versko ||-||-
 spol, starost, poklic

**Ni pomembno katere si vere, za prijateljstvo med nama ni ovire,
 na daleč morda se zdi, da nad ljudmi visi nevidna vez, a to ni res,
 mi smo močnejši, mi gremo čez!**

Po svetu je važn, al si revn al bogat al brez gat al pa, če tvoj fotr je diplomat,
 če maš mal drugačno mišljenje, te bodo gledal, kt da nisi z obličja zemlje,
 morš se prlagajat, poskušat bit popoun, da te ne bi odrinl, da te ne bi prekounl.

Večina misl, da so ženske dobre, da pospraujo kej u predal,
 ne pa da gledajo nogometni pokal,
 jz bi bla sodnica, jz komentirala bi tekme,
 a vsem se zdi, da to ni prav, da se fuzbal tko zaprau.

**Ni pomembno, katere si vere, za prijateljstvo med nama ni ovire,
 na daleč morda se zdi, da nad ljudmi visi nevidna vez, a to ni res, mi smo močnejši, mi gremo čez!**

Če u tem svetu hočš uspet, morš tut znanja dost met,
ka pa tisti, k ne morjo? Ka pa tisti, k hočjo umret?
Čistl bojo po tleh, kt da so podgane brez potreb,
služt bojo mogl svojmu 'kao' kralju in sredni vek bo popouno
im ugajou.

Kaj čš nrdit, če se rodiš kt musliman? Kaj čš počet, če nimaš
dost za karavan?

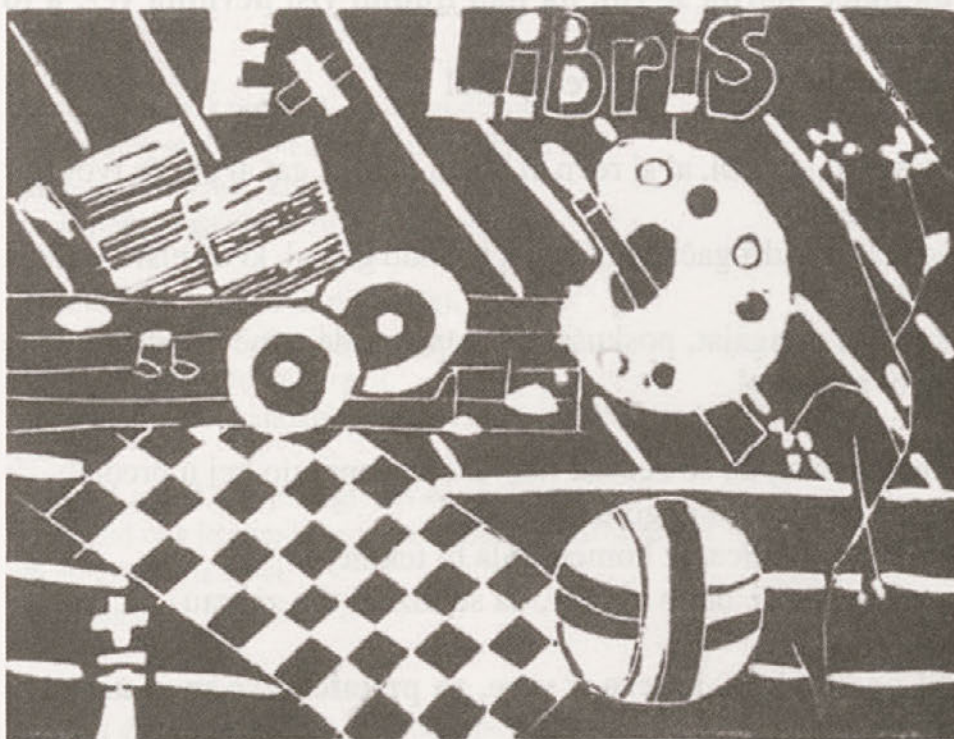
Dej nehmo usi živet, u svetu brez resnice; u svetu, kjer ni pravice!
Lej, naj bo tvoj fotr vodovodar al pa brez del,
usi smo si podobni, usi bomo kdaj uspel!

**Ni pomembno, katere si vere, za prijateljstvo med nama ni
ovire, na daleč morda se zdi, da nad ljudmi visi nevidna vez,
a to ni res, mi smo močnejši, mi gremo čez!**

(govori) No, tko je;
men je Pahor ful ušeč, a me boš zdej vrgu u peč?

**Ni pomembno, katere si vere, za prijateljstvo med nama ni
ovire,
na daleč morda se zdi, da nad ljudmi visi nevidna vez, a to ni
res, mi smo močnejši, mi gremo čez!**

Tjaša, 9. A

EX LIBRIS, Neža Jurečič

MICHEL TELO - AI SE EU TE PEGO

Nossa, nossa
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

Delícia, delícia
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

Sábado na balada
A galera começou a dançar
E passou a menina mais linda
Tomei coragem e comecei a falar

Nossa, nossa
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

Delícia, delícia
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

Sábado na balada
A galera começou a dançar
E passou a menina mais linda
Tomei coragem e comecei a falar

Nossa, nossa
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

Delícia, delícia
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

Nossa, nossa
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

Delícia, delícia
Assim você me mata
Ai se eu te pego
Ai ai se eu te pego

GLASBENA LESTVICA

Učenci Osnovne šole Grm zelo radi poslušajo zabavno, očitno pa tudi domačo narodno glasbo. Da bi ugotovili trenutne trende na glasbeni sceni, smo kot vsako leto tudi letos na predmetni stopnji naredili anketo o najbolj popularnih domačih in tujih pesmih.

DOMAČA GLASBENA LESTVICA:

1. Modrijani - Ti, moja rožica
2. Lojze Slak - Čebelice
3. Eva Boto - Verjamem

TUJA GLASBENA LESTVICA:

1. Michel Telo - Ai se eu te pego
2. Train - Drive by
3. Justin Bieber - Boyfriend

MODRIJANI - TI, MOJA ROŽICA

Kakor pozni cvet poletja,
v vrtu mojem vsa dehtiš,
sredi pisanega cvetja
od mlajših se mi lepša zdiš.
Rad utrgal bi te nežno,
ti roža moja vročih sanj,
za ljubezen s tabo bežno,
srce gori mi noč in dan.

Ti ti ti ti ti ti ti ti moja rožica,
kraljica mojega, si srca mladega.
Ti ti ti ti ti ti ti ti moja rožica,
na pragu zrelih let, najlepši cvet.

Kakor pozni cvet uvene,
iztekkel se nekoč bo čas,
ne bi rad da ti brez mene
postara se telo, obraz.
Preden konec bo vročine,
utrgam ta dehteči cvet,
prej kot mu lepota mine,
bo zame z njim čaroben svet.

Tara Pleško, 8. B

MIRKO VORKAPIČ:

»OSNOVNOŠOLSKA LETA SO NAJLEPŠA V ŽIVLJENJU«

Številni bivši grmčani so danes uspešni na različnih področjih. Med njimi je tudi Mirko Vorkapič, ki ima na šolo zelo veliko lepih spominov. Je uspešen in priljubljen raper, pa tudi zelo uspešen v tajskem boksu. Navdihuje številne mlade, med njimi tudi mene.

Obiskoval si našo šolo, ki letos praznuje 40 let. Kakšne spomine imaš na osnovnošolske dni?

Spomini so res lepi, teh 8 let mi je bilo najlepših. Takrat misliš, da imaš ful nekih obveznosti, a ko si starejši, ugotoviš, da si se imel res lepo, brezskrbno si tekal naokrog.

S čim si se ukvarjal v prostem času takrat?

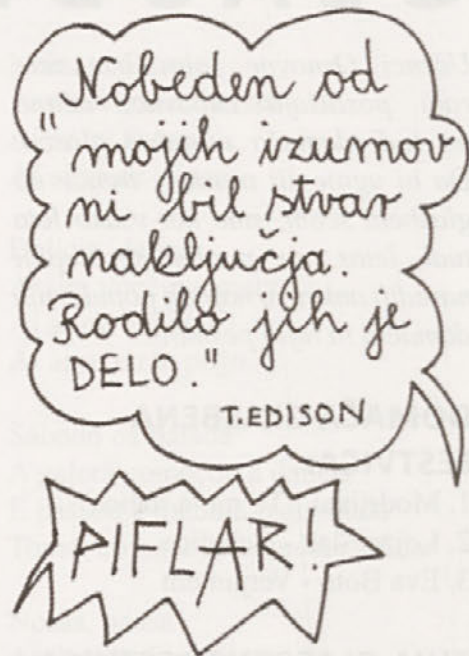
Že od petega leta sem se ukvarjal z borilnimi veščinami, ampak nisem aktivno treniral, tekmovali pa sem začel pri 10-ih letih. Bil sem športnik, tekmovalec že v osnovni šoli. Poleg borilnih veščin je bil moj postranski hobi nogomet. Veliko časa sem preživel tudi na igrišču Osnovne šole Grm.

Torbo sem odnesel domov, jo vrgel v sobo, se preoblekel in preobul in takoj na igrišče.

Ukvarjaš se tudi z rapanjem, tvoji komadi so navdih mnogim mladim, tudi meni. Od kod črpaš ideje za svoje komade?

Rap me je navdušil nekje pri 8-ih letih, ko se je začel pri nas pojavljati v medijih, na televiziji. Pri nas je z njim začel Ali En, ki je bil res velik šok za Slovenijo. Uporabljal je nek ulični sleng mladih, ni pel v zborni slovenščini, uporabljal je kletvice, vulgarne izraze. Popularno je postalo, da smo nosili kape narobe obrnjene, pa očala gor, poskušali smo zgledati

nevarni. Ljudje mislijo, da je rap enostaven, a ni tako. Morda res ne potrebuješ posluha, moraš pa imeti izrazito ritmiko, barvo glasu, ki se prilagaja podlagi itd.

Inspiracijo mi dajejo vsakdanje stvari, tudi osnovna šola, čas, ki sem ga preživel tukaj, to življenje.

Komad Kronika betona je prav tipičen komad, ko sem se res rad vračal nazaj v tiste čase, prav tako komad Zagrebška iz prve plate ali pa komad Ni več tko ...

Si že izdal CD ploščo in kje jo lahko kupimo?

Plata Borec v meni je izšla 9. maja 2011, bila je razprodana in smo naredili ponatis. Lahko bi rekel, da sem jo pripravljval 25 let. To je plata, na kateri sem povedal stvari, ki sem jih imel namen povedati že celo življenje, ampak mogoče nisem bil dovolj izkušen, star, nisem imel dovolj razvitega besednjaka v smislu hip hopa.

Pripravljval sem jo 25 let, aktivno pa zadnja 4 leta, ampak vmes je izšla tudi Teorija Dorđe Kesić, prva plata,

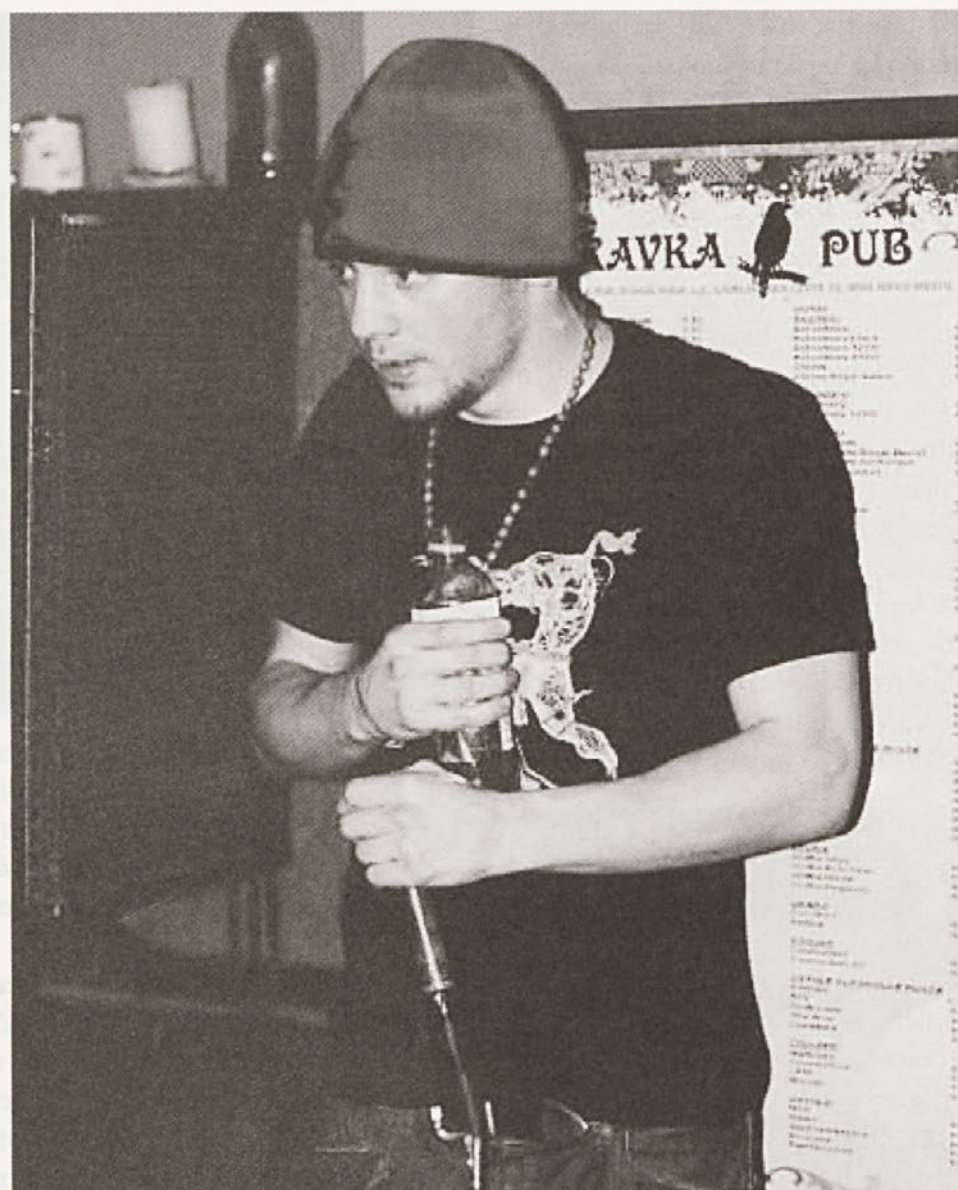
posvečena Novemu mestu, Grmu itd. Borec v meni je zajemal celoten spekter mojega življenja, vsa moja razmišljanja. Plato se da kupiti na www.borecvmeni.tk ali pa na mojem profilu prek facebooka.

Najbrž pa poslušáš tudi drugo glasbo ...

Starejši ko si, poslušáš več različne glasbe. Hip hop sam izhaja iz soula. Soul je meni ena najlepših glasbenih zvrsti, tukaj poslušam res veliko izvajalcev. Poleg soula poslušam delno jazz, ne preveč abstrakten jazz, ampak jazz je itak huda glasba. Poleg jazza poslušam rock, stari rock iz 60-ih, 70-ih. Bob Dylan je tisti, s katerim se lahko poistovetim, ker je bil družbeno kritičen, ali pa Pink Floyd, The Doors ... Glasba moje mladosti je bila oblika housa. Te komade si še zdaj zavrtim, ker se spomnim na čase okrog konca osnovne šole, 1. in 2. letnika srednje šole. Ali pa kakšna etno glasba, stara ljudska glasba.

Sprva si se predstavljal pod imenom Atila, sedaj pa kot Mirko. Čemu ta sprememba?

Ko sem pri 15-ih letih začel rapati, še nisem bil tako samozavesten, da bi izrazil sam sebe neposredno. Mislil sem tudi, da vsak, ki rapa,

mora imeti nek vzdevek, ker to zgleda bolj "fajn". In ker sem imel ful rad zgodovino, sem si hotel nadeti ime nekega lika iz zgodovine, vojskovodje, ker so me taki ljudje vedno fascinirali. Odločil sem se za Atilo, šibo božjo. Potem pa se mi je to zdelo premalo osebno, jaz pa rap dojemam kot nekaj osebnega, ko pač poveš tisto, kar misliš in stojiš za tem, zato sem se začel predstavljati kot Mirko.

Tajski boks treniraš že od otroštva. Zakaj si se sploh odločil za boks?

Moj oče se je ukvarjal z borilnimi veščinami, začel pa je pri petnajstih letih. Ko je bil star 25, sem se rodil jaz. Navdušil me je že kot majhnega. To je bil neločljiv del mene že od otroštva in mogoče sem bil tudi nekako vzgajan v tem duhu nekega borca, šampiona. Tega športa ne dojemam kot pretepa, ampak je pomen dosti globlji. Ves čas se moraš boriti, v osnovni šoli, srednji šoli, na faksu, a ne proti šolstvu, ampak za to, da uspeš. Ko si v službi, se boriš za to, da obstaneš tam. Določeni ljudje ti hočejo nekaj vzeti, ti pa se boriš proti temu.

Tvoj največji boksarski dosežek je ...

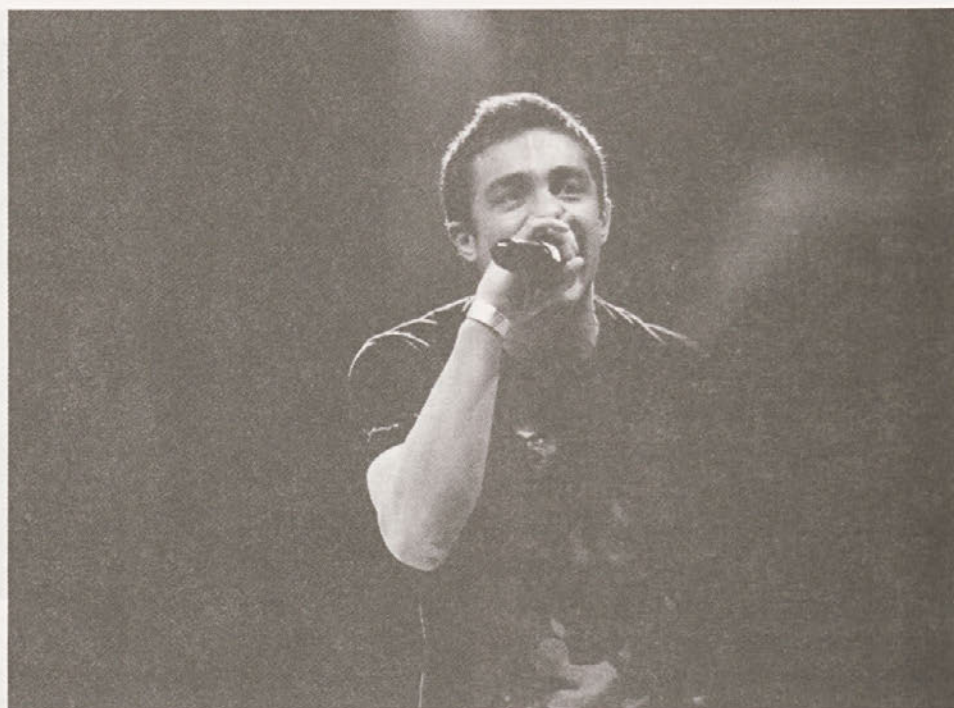
Moj največji boksarski dosežek je iz leta 2006. To je bil zame zelo velik psihološki, vzdržljivostni test, test življenja. Bile so evropske eliminacije,

F1-turnirja, to je bil najmočnejši turnir v tajskem boks, ki je bil na vseh kontinentih – 8 najboljših borcev iz Evrope, 8 najboljših iz Južne Amerike, 8 najboljših iz Severne Amerike ... In tako se je 8 zmagovalcev s posameznega turnirja srečalo na Tajskem. Mi smo imeli ta evropski turnir v Ljubljani. V prvi borbi sem čudno udaril in sem si zlomil roko. Sistem pa je tak, da če hočeš biti prvi, moraš v enem večeru zmagati tri dvoboje (četrtfinale, polfinale, finale) in je res naporno. V prvi borbi sem si torej zlomil roko, a imel sem to srečo, da sem kmalu zatem nasprotniku poškodoval komolec in on ni vedel, da imam jaz zlomljeno roko. Ker ni mogel več držati roke

gor, so predali dvoboj. Dobil sem injekcijo v roko, da nisem čutil bolečine, povili so mi roko in šel sem v polfinale, kjer sem zmagal z eno roko in dvema nogama. V finalu sem premagal enega najboljših borcev tistega časa na svetu.

Končuješ Fakulteto za družbene vede – smer novinarstvo. Ali to pomeni, da boš opustil boks in rap ter se posvetil službi? Kakšni so tvoji načrti?

Če bom imel diplomu, ne bom zaradi tega nič manj pisal in rapal. Isto velja za šport. Res pa je, da imam zdaj še mogoče več časa, lahko treniram dopoldne, popoldne, zvečer, lahko treniram trikrat na dan. Če bom nekje zaposlen 8 ur, mi bo to vzelo že celo dopoldne in bom skoraj prisiljen imeti en sam trening. Ampak če je volja, je pot, je način, da se nekaj naredi.

Bi morda rad še kaj povedal najčanom?

Nikoli, nikoli si ne želite, da bi končali to osnovno šolo čim prej, ampak uživajte v vsakem trenutku, ker so to res najlepši dnevi v življenju. Jaz sem zadnjih par mesecev osnovne šole komaj čakal, da grem iz šole. Ampak ko sem prišel v srednjo šolo, sem bil prva dva tedna tako na robu, da bi med urami lahko začel jokati zaradi spominov na osnovno šolo. Ker mi je bilo tako žal, da nisem cenil tistih let tako, kot bi jih lahko ... V glavnem – izkoristite vse do zadnje sekunde. Osnovna šola je le enkrat v življenju in se ne ponovi več.

Tara Pleško, 8. B

SIDDHARTA

NA KONCERTU SIDDHARTE

Novinarke šolskega glasila Najča smo bile 14. 2. na tiskovni konferenci v Anton Podbevšek teatru, kjer smo izvedele, da APT-jevci skupaj s Siddharto pripravljajo rock opero ČlovekA z bombami ter da bo imela Siddharta 24. 2. v APT-ju koncert, ki sem se ga tudi sama udeležila.

Sedela sem na balkonu, od koder sem lahko dobro opazovala. Koncert je bil zelo energičen. Člani skupine so ves čas skakali po odru in tako poskrbeli za naše vzdušje (vzdušje poslušalcev), ki je bilo enkratno. Mlada dekleta pod odrom

ki je želel Siddharto fotografirati iz različnih kotov, se je med skladbo, v kateri se Tomi usede na stol, usedel na taisti stol, tako da je Tomi nekaj časa stal zraven stola in se usedel šele, ko je fotograf opazil (čez 5 sekund), da Tomi stoji in čaka na sedež.

Koncert je bil zame lepa izkušnja. Spoznala sem, kaj je rock koncert. Nad koncertom sem bila res navdušena in upam, da si ne bom le jaz, temveč da si boste tudi vi še kdaj ogledali takšen rock oz. glasbeni spektakel.

EMA KONCILIJA

so vreščala imena članov Siddharte in želela, da se jih le-ti dotaknejo, pridejo do njih. Če povem po pravici, so se mi zdele malo nore. Obnašale so se že tako. Takšno obnašanje je značilno za vse rock koncerte.

V spomin pa se mi je poleg kakovosti glasbe in scenografije vtisnil tudi manjši pripetljaj na odru. Fotograf,

OBLIKOVALA: Ema Koncilija, 8. b

SIDDHARTA: DELAMO DOBRO GLASBO!

Novinarke šolskega časopisa Najča smo bile 14. 2. na tiskovni konferenci v Anton Podbevšek teatru, kjer sta ravnatelj teatra Matjaž Berger in skupina Siddharta predstavila dva pomembna dogodka. Siddharta je napovedala svoj koncert, ki je bil 24. 2. 2012 v APT-ju, ravnatelj gledališča pa projekt v sklopu EPK Človeka z bombami.

Na tiskovni konferenci so poudarili A (človeka), ker je bil ta nastop, ki so ga poimenovali detonacija, pripravljen v čast slovenskih avantgardistov Srečka Kosovela in seveda Antona Podbevška. Oba avantgardista sta krivca za premik v razumevanju umetnosti in lepote poezije. Njun umetniški spopad so prevedli v akustično glasbeno detonacijo, povezano z besedili. Prisoten je bil tudi skladatelj in soavtor projekta Peter Penko.

In kaj nam je v ekskluzivnem intervjuju za Najčo povedal Tomi, pevec skupine?

Kako izbirate naslove za vaše pesmi in albume?

En naslov je treba dati. Lahko bi jih tudi označili z 1, 2, 3 ali 4. Potem ko se album naredi, še izbereš naslov. Po navadi to naredimo čisto na koncu, samo pri zadnjih dveh albumih smo ga vedeli, že preden smo začeli snemati.

Kakšen pa je občutek stati na odru, pred ogromno ljudmi ...?

Zelo dober. Je pa prisotna tudi trema. To je kar odgovorna naloga, te stvari jemljemo zelo resno. Čeprav je to rock'n'roll, ki je vsaj pri meni delni vrhunec zabave, je to kar resna zadeva in se mi zdi, da vplivamo na ljudi na način, da

si to zapomnijo. Še posebej, ko se energija z nami in publiko preplete, ti postane zelo toplo in prijetno in ni več nobenega strahu.

Kako ste pravzaprav začeli ustvarjati glasbo?

Zaradi počitniškega dolgočasja smo se odločili malo 'razbijat', potem pa so začele nastajati melodije. Iz hobija je nekaj nastalo in tega sedaj ne bi zamenjal za kaj drugega.

Ali se imate za glasbene avantgardiste?

V neki meri da, ne pa toliko, da bi to zvrst umeščali v rock'n'roll. A se s tem spogledujemo, ni pa to naš edini način izražanja.

Kako pa začnete pisati pesmi?

Ovisno, velikokrat pride kar melodija in te potegne v neko

sporočilnost ali pa želiš obdelati neko tematiko in se ti v glavi porajajo ideje, na kakšen način bi to sestavili skupaj. Ljubezenske ali pa bolj razmišljujoče nimajo iste glasbene podlage, a ni nikakršne logike. Človek je samostojno bitje in se nekje srečamo z ostalimi, ne more pa biti vse vsem všeč.

Nekaj časa ste tudi živeli v Los Angelesu, kajne?

Ja, pol leta, tam smo pripravljali zadnji dve plošči, hodili na koncerte ...

Kakšna je razlika med slovenskimi in ameriškimi glasbeniki?

Ameriško besedo razume več ljudi na svetu, zato smo Slovenci bolj inovativni, ker je večja borba za preživetje. Seveda je v Ameriki tudi bolj prijazen teritorij za doseči kaj več. Slovenci pa imamo močna kolena in marsikaj prenesemo.

Čemu pripisujete zasluge za uspeh in prepoznavnost Siddharte v Sloveniji?

Zmeraj računam na to, da delamo dobro glasbo, da prepričamo ljudi, in ko se enkrat vzpostavi stik, s tem pritegnemo še ostale ljudi in kar naenkrat ta val potuje in širi dobro energijo, ki jo skušamo podajati.

Emma Koncilija

LUKA KASTELIC IN LAURA BARTELJ – USTVARJALNA GLASBENIKA

Na Osnovni šoli Grm imamo poleg uspešnih plesalcev, športnikov ... tudi uspešne glasbenike. Med njimi sta tudi Luka Kastelic iz 6. c razreda, ki igra klarinet, in Laura Bartelj iz 8. a razreda, ki igra violino. Več o njiju pa boste izvedeli v naslednjem prispevku.

LUKA KASTELIC

Sem ... Luka Kastelic.

Hodim v ... 4. razred glasbene šole in v 6. c Osnovne šole Grm.

Igram ... klarinet.

Klarinet igram ... 6 let.

Klarinet igram, ker ... me to veseli, ker sem v tem uspešen.

Igranja na klarinet se učim v ... glasbeni šoli.

Udeležujem se tudi tekmovanj. Najbolj se mi je v spomin vtisnilo ... državno tekmovanje s kvartetom, ko smo bili prvi in ko sem tudi to leto solo dobil 2 zlati nagradi na mednarodnem tekmovanju.

LAURA BARTELJ

Sem ... Laura Bartelj.

Hodim v ... 8. a Osnovne šole Grm.

Igram ... violino, poleg tega pa tudi kitaro, klavir in bobne.

Violino igram ... 7 let in pol.

Violino igram, ker ... so me navdušili znani violinisti in mi je všeč, ker lahko igraš več vrst glasbe, ne pa samo klasiko.

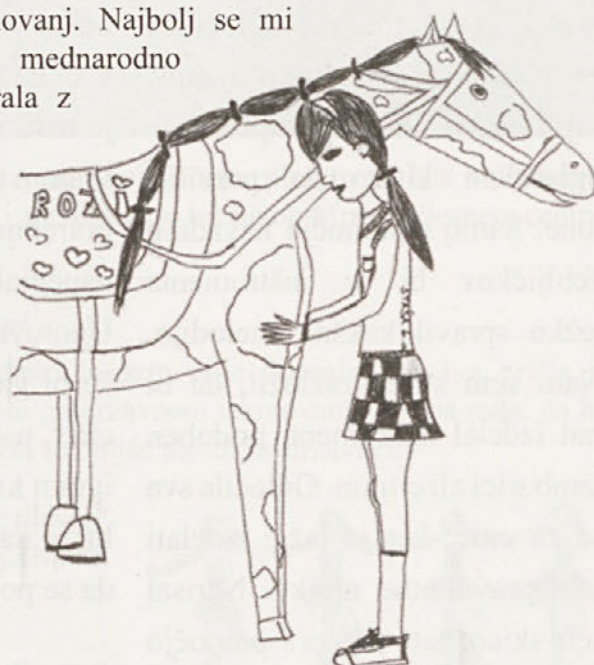
Igranja na violino se učim v ... Glasbeni šoli Marjana Kozine v Novem mestu pri profesorici Valeriji Jenich.

Udeležujem se tudi tekmovanj. Najbolj se mi je v spomin vtisnilo ... mednarodno tekmovanje, kjer sem igrala z Teofilom Milenkovičem.

Moj cilj v letošnji sezoni je ... bila udeležba na državnem tekmovanju v violini in solfeggju.

Poleg glasbe se ukvarjam tudi s ... plesom in jahanjem.

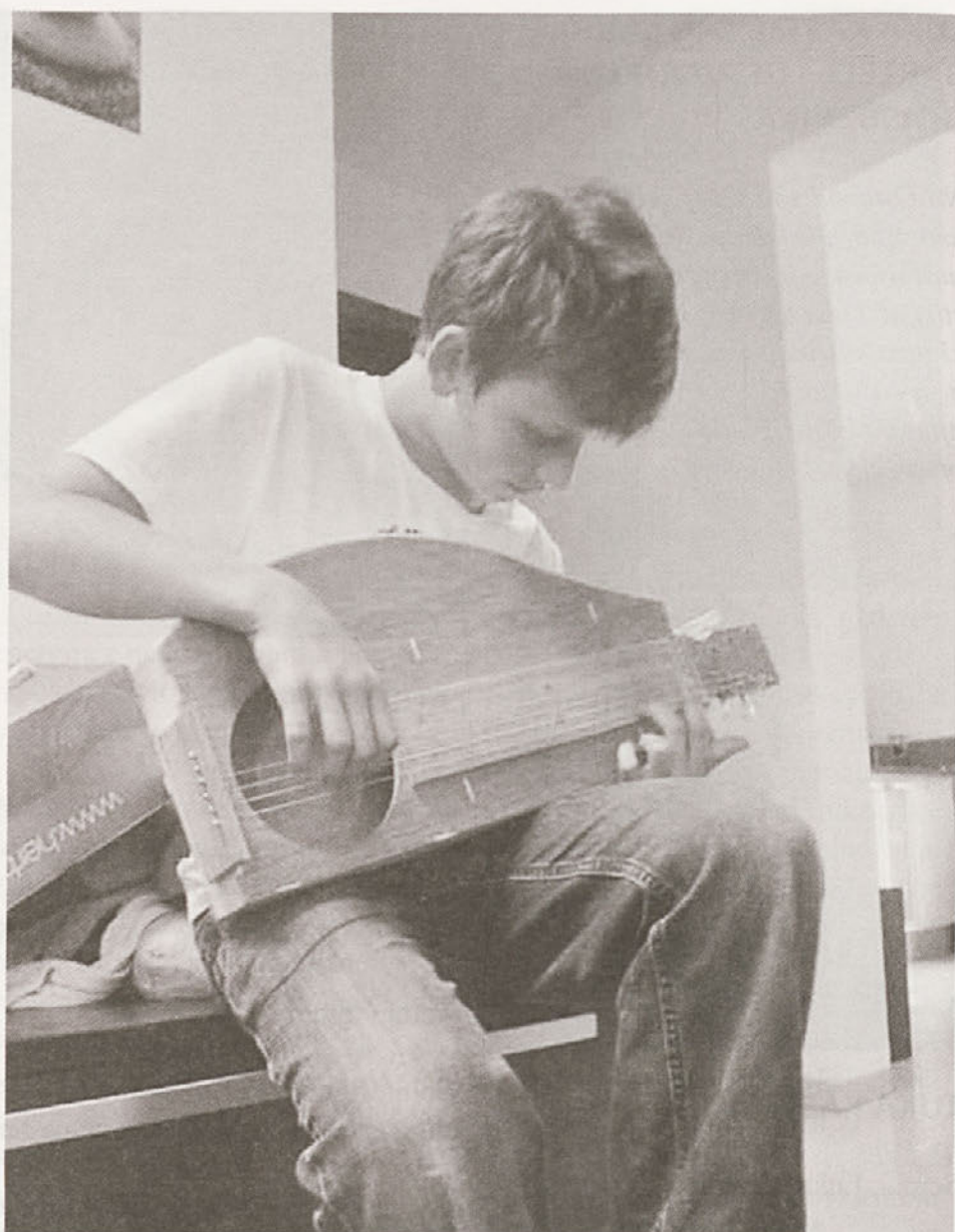
Tara Pleško, 8. B

ZNATE IZDELATI GLASBENI INŠTRUMENT?

LUKRE

Ko sem izvedel, da moramo pri glasbi za domačo nalogo izdelati glasbeni inštrument, sem se tega zelo razveselil. Zdelo se mi je, da bo izdelava zelo zanimiva. Sprva sem želel izdelati ritmično glasbilo, a sem si kmalu premislil. Glede na to, da se že nekaj let učim igranja na kitaro, sem se odločil, da poskusim narediti strunski inštrument. Najprej sem hotel ogrodje zbiti iz lesenih desk, a sem kmalu ugotovil, da so deske za kaj takšnega neuporabne. Odločil sem se, da za pomoč prosim strica, ki ima vse potrebno orodje za izdelavo modelov iz vezane plošče. Šel sem v glasbeno trgovino po strune, kjer sem se po premisleku odločil še za nakup napenjalnih vijakov, saj vem, kolikokrat je potrebno uglasjevati kitaro za pravilne tone. Samo s pomočjo navadnih žebličkov bi iz inštrumenta težko spravil kakšno melodijo. Nato sem stricu razložil, da bi rad izdelal inštrument, podoben tamburici ali citram. Odločila sva se za citre, ker je lažje izdelati telo pravokotne oblike. Narisal sem skico, nato pa sva s pomočjo

računalniškega programa izdelala pravi načrt, kar nama je vzelo kar nekaj ur. Ker sem levičar, sva temu prilagodila tudi načrt. Šli smo v delavnico, kjer smo računalnik povezali s posebnim strojem, ki je nato izrezal sestavne dele inštrumenta. Največ težav smo imeli z vratom glasbila, saj je ta pričvrščen pod poševnim kotom. Nato je bilo potrebno vse kose zbrusiti in zlepti skupaj. Po sušenju smo vstavili napenjalne vijake in strune. Najtežje delo sem imel z uglasenjem. Ugotovil sem, da bi moj inštrument potreboval še kovinske prečke, če bi ga hotel zares točno uglasiti. Ker inštrument ni točna kopija citer, tudi strune so drugačne, sem ga poimenoval lukre. Ker kitaro igram kot desničar, mi je težko brenkati z levo roko in so zdaj moje lukre narobe obrnjene. Ker sem pri delu zelo užival, se zna zgoditi, da se ponovne izdelave lotim med počitnicami.

Luka Klemenčič

INTERVJU S PETRO POTOČAR:

»Treniram vsak dan, sedemkrat na teden.«

Učenka 8. a razreda Petra Potočar je zelo uspešna na področju plesa. Pleše standardne in latinsko-ameriške plesne in plesu posveti zelo veliko svojega časa. S svojim soplesalcem je zelo uspešna tudi na državnih ravni, več pa boste izvedeli v naslednjem intervjuju.

Plešeš standardne in latinsko-ameriške plesne. Kaj te je navdihnilo, da si začela plesati?

V bistvu sta me na začetku starša nekako porinila v ples, ker sta ugotovila, da imam za to talent. In potem mi je postalo všeč.

Koliko časa že plešeš?

Plešem približno tri leta. Za doseganje dobrih rezultatov moraš zagotovo veliko vaditi.

Koliko časa nameniš treningom oz. plesu?

Vadim vsak dan, sedemkrat na teden. Tekme imam skoraj vsak vikend in zelo se posvetim temu, zato nimam veliko časa za učenje in tistega, ki ga imam, moram zelo dobro izkoristiti.

Plešeš v Plesnem klubu Novo mesto in se najbrž udeležuješ številnih tekmovanj. Kateri dosežek ti največ pomeni in zakaj?

Udeležujem se KV turnirjev, KV rating turnirjev in državnih tekmovanj. Največ mi pomeni, da sva letos s soplesalcem prišla v reprezentanco in bila v finalu na državnem tekmovanju, kar je najin velik dosežek.

Koliko časa plešeš s sedanjim plesalcem in koliko soplesalcev si imela do sedaj?

S svojim soplesalcem, Matejem Zupančičem, plešem tri leta v Plesnem klubu Novo mesto. Moj prvi soplesalec je bil Jakob Mraz v Plesnem centru Dolenjske.

Kakšni so tvoji cilji v plesu?

Ta sezona tekem je že mimo in sem cilje dosegla, saj sva prišla v reprezentanco in bila v finalu na državnem tekmovanju. Bi pa rada, da bi tako še nadaljevala in dosegla še boljše mesto na državnem.

Kaj pa počneš takrat, ko ne plešeš?

Ko ne plešem, se učim ali pa spim, nimam drugih hobijev.

Tara Pleško, 8. B

ALJA DRAVINEC, 8. C: »KO PLEŠEM, POSTANEM ENO Z VESOLJEM!«

Plešem, ker je to nekaj najboljšega. Ko plešem, postanem eno z vesoljem in odmislim skrbi in vse je lažje, saj pozabim na vse slabe stvari. Plešem že šesto leto in vem, da ne bom zlahka opustila plesa, saj so to moje sanje, tudi za vnaprej. Ples me je povezal z mnogimi prijatelji, s katerimi si delimo sanje in treniramo, da bi dosegli uspeh. Ples mi pomeni vse, in ko plešem, sem samo jaz in nič drugega. Pri tem uživam, saj mi ples v dobrih in slabih časih obdrži nasmeh na obrazu.

**BRANKA MOŠKON:
LJUDSKI PLES KOT LJUDSKA UMETNOST**

Dejavnost, s katero se ukvarjam na področju plesne umetnosti, je povezana z ljudskim plesom. Ponavadi govorimo, da je ples del duhovnega ljudskega izročila, da je ljudska umetnost, a ljudje ga največkrat na kratko imenujejo kar »folklor«, ker ga največkrat vidijo v izvedbi folklornih skupin.

Dandanes se z ljudskim plesom srečujemo na raznih prireditvah, zabavah, veselicah na televiziji, le redko pa se vprašamo, kaj ljudski ples pravzaprav je. Etnokoreologija, veda o plesnem izročilu nekega naroda, pravi, da je ples vsako človekovo ritmično gibanje, ki ni pridobitno, ampak služi ali je služilo magičnemu namenu, izražanju neke vsebine ali ideje in tudi zabavi. Raziskovanja so pokazala, da plesno izročilo danes povsod na Slovenskem zamira, zato si folklorne skupine prizadevamo ohranjati šege in navade, da ne bi prešle v pozabo.

Kot umetniški vodja Folklornega društva Kres iz Novega mesta že več kot petintrideset let ustvarjam na področju folklorne dejavnosti: pišem strokovne članke, sestavljam odrske postavitve, strokovno ocenjujem folklorne skupine po Sloveniji, vodim seminarje in učim tako mlade kot malo starejše ljudske plesne in pesmi.

INTERVJU S TINO DOVIĆ

Tina Dović je šolska svetovalna delavka, ki vodi tudi fotografski krožek. V prostem času se tudi sama rada ukvarja s fotografijo in se trudi zabeležiti čim več utrinkov. Največ časa nameni družinski fotografiji, saj si želi ustavljati trenutke ...

Kdaj ste se začeli ukvarjati s fotografijo in zakaj?

Fotografirati sem začela ob koncu srednje šole. Takrat sva s fantom, sedanjim možem, poleg tarok kart in šotora kupila še nekoliko boljši fotoaparater in stativ. V modi so bili diapozitivi, zato imava kar nekaj čudovitih fotografij z najinimi študentskimi popotovanj v škatlah, kar je v današnjih časih precej nepraktično. Sicer pa sem izrazil vizualni tip, estet in nostalgik po duši, zato me je fotografija,

kot bi rekla pesnica Katja Plut. Nenehno »kadriranje« v glavi se mi zgodi vsakokrat, ko dalj časa fotografiram. Zgodi se mi, da ne poslušam natančno, kaj mi nekdo govori, ampak se v mislih ukvarjam z njegovo podobo in jo pripenjam na najrazličnejša ozadja. Težko se sprehodim čez Kandijski most, ne da bi preverila, kakšna je svetloba nad kapiteljsko cerkvijo in Bregom.

Zakaj ste se odločili voditi fotografski krožek? Kdaj je bilo to? Mislim, da s šolskim letom

ki vendarle na nek način ujame trenutek, kmalu povsem prevzela.

Kaj vam pomeni fotografija?

Da si »okužen« s fotografijo, izveš takrat, ko začneš »fotkat z očmi«,

2008/2009. Od nekdaj občudujem ljudi, ki znajo biti pri svojem delu ustvarjalni. Ne govorim o umetnikih, ki so zaposleni oz. bolje rečeno samozaposleni zato, da bi ustvarjali ali poustvarjali. Tudi sama

si želim biti ustvarjalna pri svojem delu. Da bi pridobila pozornost romskih otrok, ki bi bili veliko rajše tam nekje na travniku za naseljem kot pa v šoli, poznavanje didaktike in psihologije ni dovolj. Fotografski krožek pa mi to omogoča v najčistejši obliki. Predvsem mi je lepo, kadar pohajamo naokrog in kateremu izmed nas uspe narediti res dobro fotografijo.

Na katerih projektih zdaj delate s krožkom? Ali lahko pričakujemo kakšno novo razstavo?

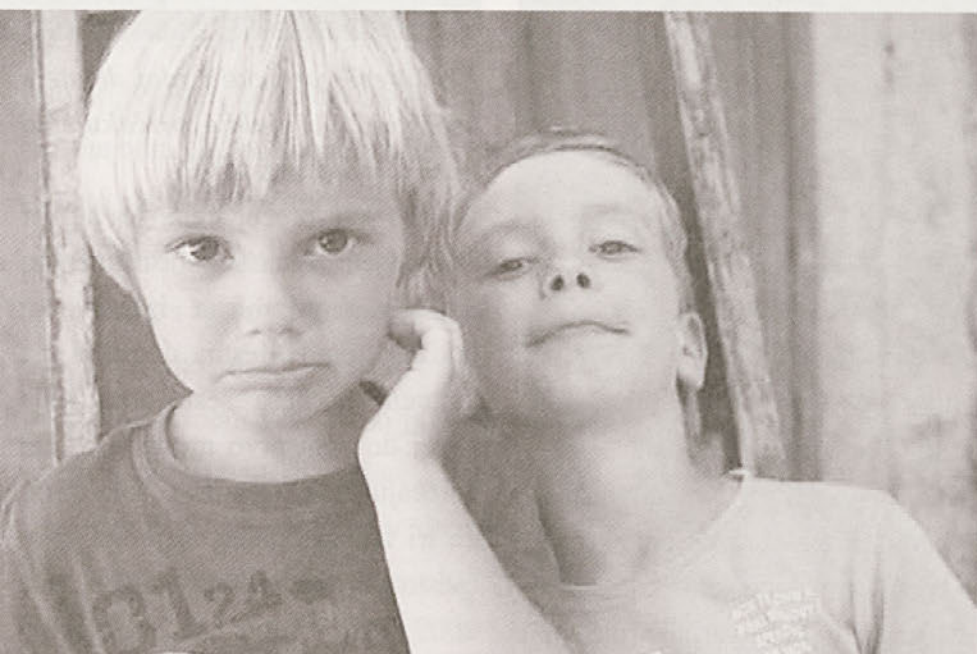
Imamo kar precej dela. Ravno kar smo prejeli rezultate z mednarodnega natečaja Fotografska izkušnja z letošnjo temo Mestna dvorišča, na katerem je naša šestošolka Kaja Lipej dosegla prvo mesto. Na tem natečaju ima Osnovna šola Grm že tri zmage: poleg Kaje sta prvo mesto osvojila tudi Ane Skobe leta 2009 in Uroš Topić leta 2010. Tvoja

fotografija dedka in sestrice pa se je na natečaju Jaz tebi radost, ti meni modrost uvrstila na državno tekmovanje. V zimskem času nam je uspelo posneti tudi nekaj dobrih fotografij na temo Nevidni svet gozda, kar bomo v mesecu maju razstavili v avli šole. Iz novomeškega Varstveno delovnega centra pa so nas prosili za fotografije varovancev za svoj koledar, kar je za nas odlična priložnost za učenje reportažne fotografije.

Koliko časa namenite fotografskim projektom? Svojim in projektom krožka? Zakaj?

Živim v obdobju, ki je zame zelo dragoceno. Otroci zelo hitro rastejo, jaz pa si želim ustavljati trenutke. Tudi zaradi pomanjkanja prostega časa sem nekoliko bolj razvila žanr »družinske fotografije«. Sicer pa imam že dve leti natančno izdelano zamisel, spremljajočo glasbo in celo nekaj fotografij za fotografsko zgodbo za Veliko četrtkovo nagrado na Fotopubu. Verjetno

pa bo do mojega podviga preteklo še kakšno leto ... Krožek mi skupaj s pregledovanjem fotografij vzame približno dve uri na teden.

Bi za konec kaj dodali? Morda kak nasvet za fotografe?

Zaradi skokovitega napredka v tehnologiji je danes dober fotoaparati, ki je skoraj nujen pogoj za dobro fotografijo, širše dostopen. Učenje fotografiranja je v marsičem

veliko lažje. Digitalni fotoaparati nam omogočajo takojšnjo povratno informacijo in s tem možnost eksperimentiranja, kar je za učenje neprecenljivo. Vendar se učencem dogaja, da so do svojega dela precej nekritični: relativno lahko pridejo do dobre fotografije, težko pa jo najdejo v poplavi povprečnih ali slabih posnetkov. Verjetno bomo v prihodnje nekoliko več namenili vrednotenju, si ogledali še kakšno fotografsko razstavo ali monografijo, največ pa bodo seveda prinesle izkušnje ...

Emma Koncilija, 8. B

OBLIKOVALA: Emma Koncilija, 8. b

NASVETI ZA DOBRO FOTOGRAFIJO

Tema tokratne Najče je ustvarjalnost, zato sem se odločila, da bom napisala nekaj, kar vam bo verjetno v veliko pomoč pri snemanju fotografij. Prispevek bo namreč namenjen nasvetom za dobro fotografijo.

Fotografija je umetnost, ki nastane, ko s fotoaparatom (strojem), ki je lahko digitalen ali »na film«, ustvarimo fotografijo (sliko).

Najstarejša ohranjena fotografija je iz leta 1826: Pogled z okna na posestvo La Gras, katere avtor je Joseph Nicéphore Niépce.

Dobro fotografijo je težko posneti. Imeti mora veliko ključnih elementov, ki pa jih je težko vse ujeti v objektiv.

- Za portret najprej potrebujemo dobro lokacijo: primerna mora biti motivu, zanimiva, »gledalca« mora pritegniti.

- Če fotografiramo nastavljeno osebo, jo je priporočeno usmerjati.

- Pomembna je tudi svetloba, saj gotovo ni prijetno gledati zatemnjenega motiva.

- Pri fotografiji pokrajine pa je najpomembnejša svetloba, saj fotografijo naredi primernejšo. Slika je lahko brez sence, s senco, ali mešano (sonce + senca).

- Vseeno je, kakšen motiv si izberete, saj je pokrajina v vsakem primeru lepa, ne glede na to, kje je.

- Podstavite kamero
Vsak fotograf bo najverjetneje rekel, da je najboljšo uporabiti studijsko stojalo, a zaradi tega vam profesionalnega stojala še ni treba kupovati. Uporabite lahko preprosto podlago, npr. če slikate zunaj, lahko uporabite naravno podlago – škarpo, ograjo, steber,

steno, ki bodo običajno zadostovali, predvsem za skupinske fotografije.

- Poskrbite za sence na fotografijah

Sence ponujajo predvsem jesenski popoldnevi. Odpravite se lahko na prosto in fotografirate vključno sence, saj le-te poskrbijo za efekte na slikah.

- Kompozicija

Premaknite glavni element slike ob rob okvirja – preprost, a učinkovit kompozicijski trik.

- Naravno uokvirite motiv – to pomaga pritegniti pogled v notranjost slike.

- Poiščite navdih, včasih tudi v fotografijah profesionalcev.

Kaja Lipej, učenka naše šole je na mednarodnem natečaju Fotografska izkušnja osvojila prvo nagrado. Razstavo fotografij na temo MESTNA DVORIŠČA si lahko ogledate v LOKAL PATRIOTU.

- Dodajte občutek globine (to ponavadi dosežemo z zamegljenim ozadjem).

- Najdite zanimiv pogled.

Mnogi menijo, da je fotografija preprosta. Menijo, da lahko vsak naredi dobro fotografijo, a temu ni tako. Dobri fotografiji moraš nameniti veliko časa. Dobiti moraš idejo in jo potem tudi odlično izpeljati. Zato upam, da vam bodo ti nasveti prišli prav, saj so prvi korak do vrhunske fotografije.

E. K.

KAJ POČNEJO GRMSKI MODELARJI?

Ustvarjalnost je širok pojem, zagotovo pa zajema tudi delo modelarjev. Le-ti na naši šoli delujejo že dolgo, a jih v Najči še nismopredstavili. Topopravljamo tokrat, ko imate možnost spoznati njihovo ustvarjalno delo.

Najprej nas je zanimalo, koliko časa se že ukvarjajo z modelarstvom ter zakaj in kaj izdelujejo trenutno.

Gašper Slanc, 5. c

Z modelarstvom se ukvarjam že 2 leti. Za modelarstvo sem se odločil, ker sem spreten z rokami in rad izdelujem. Izdelujem pa čolne.

Filip Šobar, 6. c

Z modelarstvom se ukvarjam že 3 leta. Odločil sem se zanj, ker me je zanimalo. Pritegnil me je les. Rad izdelujem ladjice.

Aljaž Drenovec, 6. c

Z modelarstvom se ukvarjam 3 leta. Zanj sem se odločil, ker rad izdelujem. Tudi jaz izdelujem ladjice.

Arne Resnik, 5. a

Z modelarstvom se ukvarjam približno 2 leti. Pritegnilo me je ustvarjanje. Delam ladjice.

Anže Gorjanec, 4. c

Krožek obiskujem približno 6 mesecev. Rad bi izdeloval razne izdelke. Trenutno izdelujem čoln.

Na koncu smo jim zastavili še nekaj vprašanj, na katera so odgovarjali skupaj.

Kaj sploh je modelarstvo?

Izdelovanje različnih izdelkov, ustvarjanje.

Kakšne izdelke izdelujete?

Izdelujemo večinoma ladjice.

Kakšne materiale uporabljate?

Uporabljamo les in včasih kovino (žebelji).

Koliko časa vam vzame izdelava posameznega modela?

Vzame nam nekaj mesecev.

Delate sami, v parih, skupinah?

Delamo sami.

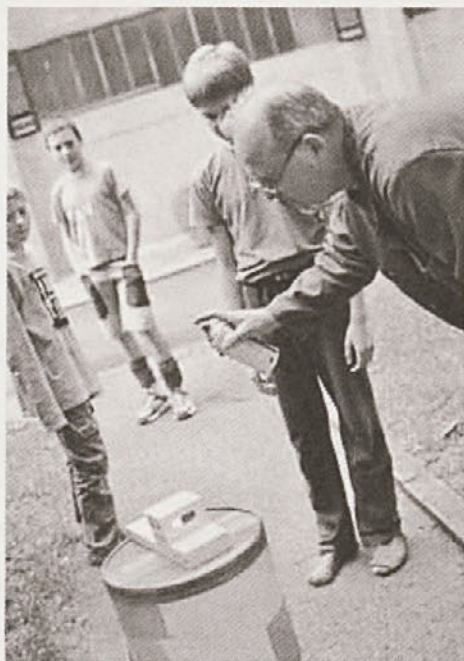
Kako vam pri tem pomaga mentor?

Razloži nam, česar ne razumemo.

Se udeležujete kakšnih tekmovanj?

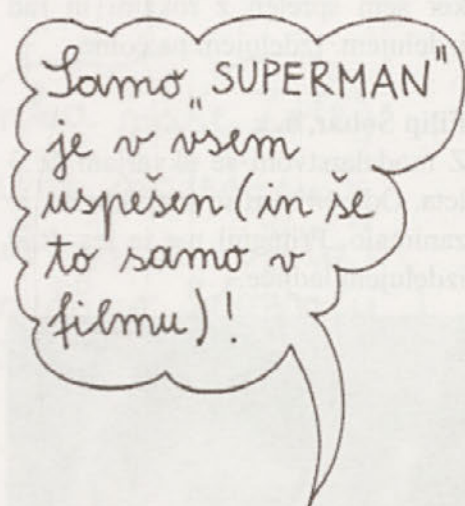
Ne, tekmovanj se ne udeležujemo.

Tara Polovič, 7. A

DUŠAN PLUT: DOLGA GRMSKA MODELARSKA TRADICIJA

Pri interesni dejavnosti modelarstvo se učenci spoznajo z osnovami ladijskega in avtomodelarstva. Ob izdelavi modelov spoznajo osnovna gradiva za izdelavo, odkrivajo in spoznajo enostavne tehnične in tehnološke probleme in imajo možnost, da razvijajo svoje sposobnosti za inoviranje, razvijajo delovne spretnosti in navade. Na naši šoli delajo v dveh skupinah, začetniki od 4. do 5. razreda in skupina od 6. do 9. razreda. Skupaj je to 19 učencev, ki večinoma redno obiskujejo krožek, nekateri pa zaradi ostalih obveznosti prihajajo le po nasvete in delajo doma. Na naši šoli ima modelarstvo dolgo tradicijo. Pred leti, ko so bila organizirana tekmovanja, smo bili tudi na njih uspešni. Veliko modelarjev se v nadaljnjem šolanju usmeri na naravoslovne šole.

KNJIŽNI KOTIČEK

Konec šolskega leta se bliža in mislim, da je prav, da si osvežimo spomin z dogodki, ki so na področju knjig zaznamovali drugo polovico šolskega leta. Naša knjižnica je vključena v projekt Rastem s knjigo, zato smo se sedmošolci v mesecu januarju odpravili na obisk v Knjižnico Mirana Jarca in spoznali njeno delovanje. Ogledali smo si razne zbirke in prejeli knjižno uspešnico Dese Muck Blazno resno o šoli. To knjigo smo osnovnošolci iz vseh slovenskih OŠ izbrali za zmagovalko na natečaju Moja najljubša slovenska knjiga leta 2012. Med prevedenimi knjigami so zmagale knjige iz zbirke Grozni Gašper. Več o tem, kaj osnovnošolci radi beremo, si lahko ogledate na strani www.naj-knjiga.si. Tudi v šolski knjižnici so bili ustvarjalni in se preizkušali v pisanju haikujev na temo ljubezni. Prav tako pa smo učenci za Mega kviz izdelovali papirnata letala, saj je bil eden od sklopov kviza posvečen Danetu Zajcu, ki je napisal pesem o papirnatih letalih. Letos se je 2. aprila tako kot vsako leto zaključila bralna značka, ki poteka že 52 let. Na ta dan praznujemo Mednarodni dan knjig za otroke in rojstni dan H. C. Andersena. Na naši šoli je letos bralno značko opravil 501 učenec. Vsi, ki smo opravili bralno značko, smo lahko na zaključni prireditvi prisluhnili zanimivemu pesniku Andreju Rozmanu Rozi.

V knjižnici v zadnjem času res ni ogromno novih knjig, a tudi stare so vredne branja, kot na primer:

- V. Le Guiu: Saga o zemljemorju
- T. Pavček: Majhnice in Majnice
- B. Selznick: Hugo Cabret
- J. Boyne: Deček v črtasti pižami
- J. Velikonja: Poletje na okenski polici
- B. Goobie: Močnejša od besede
- R. Dahl: Danny, prvak sveta
- A. Rozman Roza: Urška

»Branje je zelo koristno, če imaš do branja pravi pristop, lahko takšno branje obrodi debele sadove. Več bereš, več sadov lahko pričakuješ. Več sadov imaš, bolj lahko trdiš, da je tvoja pamet bogato obrodila. Bolj tvoja pamet rodi, več svojih sadov lahko pošlješ med druge.« (Primož Suhadolčan)

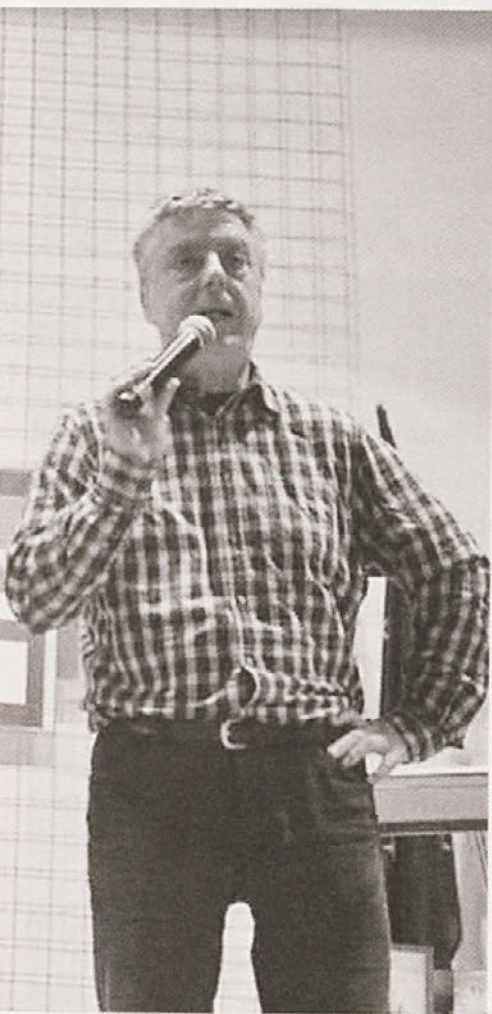
Tara Polovič, 7. A

ANDREJ ROZMAN ROZA

Letos smo na podelitvi bralne značke imeli posebnega gosta – slovenskega pesnika, pisatelja, dramatika, igralca in prevajalca Andreja Rozmana Roza. Po kratki predstavitvi je nam, učencem, postavil nekaj ugank in predstavil nekaj svojih zbirk. Čeprav je njegov urnik te dni natrpan, si je vzel nekaj minut za najčanke in nam odgovoril na vprašanja.

Danes ste nas obiskali kot gost ob podelitvi bralne značke. Zanima nas, ali ste kot osnovnošolec radi brali in ali ste tudi Vi opravljali bralno značko.

Opravljal sem bralno značko, nekatere knjige sem rad bral, z užitkom, drugih pa ne. Rad sem bral čudežne pravljice, vestern zgodbe in podobno.

Se Vam zdi, da šolarji danes dovolj beremo ali nas bolj zanimajo računalniki?

Zdi se mi, da vas bolj zanimajo računalniki, ampak to ni nič slabega. To je normalno. Odvisno, kaj te zanima glede računalnika.

Obstaja morda kakšna knjiga, ki je ne morete pozabiti?

Jih je kar nekaj, več kot deset, ampak da bi bil od kakšne knjige prav "bolan", take ni.

Mogoče kakšna taka, ki ste jo napisali Vi?

Všeč so mi vse moje knjige, čeprav ene več, druge pa manj. Teško bi izpostavil samo eno.

Se Vam ob obiskih osnovnošolskih prireditelj spomini vrnejo v Vaša šolska leta? Kakšna so bila ta leta?

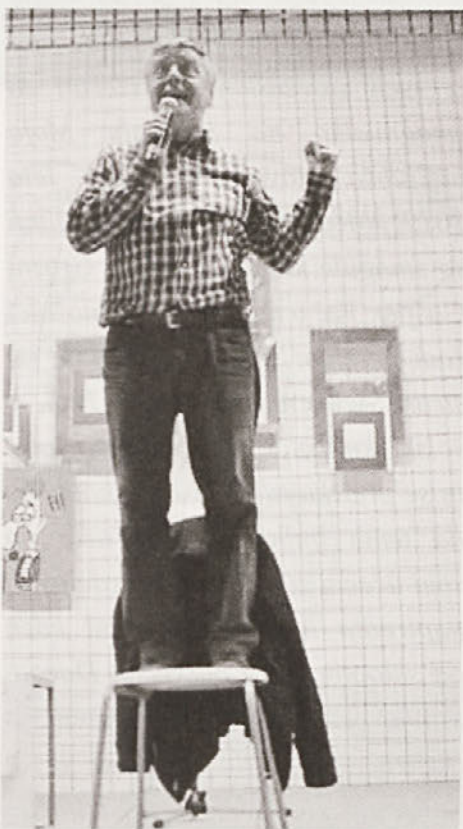
Ker ogromno hodim po šolah – približno 40 na leto – bi bilo to prehudo. Če bi se mi vsakič vrnil spomini, bi to najbrž zasovražil. Kot osnovnošolec sem s prijatelji hodil taborit. Največ so mi pomenili prijatelji in nekatere učiteljice, ki so mi pomagale razumeti jezik, in učitelja športne vzgoje.

Ukvarjate se z veliko stvarmi. Ste že kot osnovnošolec vedeli, kaj boste v življenju počeli ali ste takrat želeli postati kaj drugega?

Želel sem si postati pisatelj, to sem tudi postal. Nisem si predstavljal, da bom nastopal po šolah. Vem, da sem si nekaj časa želel postati tudi detektiv, mogoče šerif.

Tudi sami pišete. Od kod črpate ideje za pisanje?

Ideje črpam povsod. Iz tega, kar doživim, kar preberem oz. kar vidim, tudi iz domišljije. Včasih gre tudi za besedne igre.

S čim se trenutno največ ukvarjate?

Veliko nastopam po šolah, na dan imam en nastop. Drugače pa tudi nastopam v gledališču za odrasle. Največ pa pišem, pripravljam besedila in zbiram otroške pesmi.

Bi morda na koncu radi kaj sporočili bralcem našega šolskega glasila?

Imejte se čim lepše in bodite prijazni do drugih.

Tara Polovič, 7. A

BRANKA MOŠKON IN ZLATA DOBOVŠEK: IZ ŠOLSKIH KLOPI V POKOJ – VEČ ČASA ZASE

Vsi ju poznamo, saj sta z nami že dolga leta. A v novem šolskem letu ju ne bomo več srečevali na grmskih hodnikih, pač pa morda na kakšni gledališki predstavi, na sprehodih z vnuki ali na folklorni prireditvi. Učiteljici Branka Moškon in Zlata Dobovšek namreč odhajata v pokoj. Seveda smo ju poprosili še za kratek pogovor in z veseljem sta nam takoj odgovorili na naša vprašanja.

Koliko let ste poučevali na naši šoli?

BRANKA MOŠKON (B. M.): Enaintrideset let.
ZLATA DOBOVŠEK (Z. D.): Sedemtrideset let.

Kakšna je razlika med učenci iz Vaših začetnih učiteljskih dni in današnjimi učenci?

B. M.: Seveda so razlike, mislim pa, da je vsaka generacije po svoje navihana in domiselna. Ko srečujem bivše učence na raznih obletnicah, me vedno vprašajo, če so današnje generacije drugačne, kot so bili oni. Vedno odgovorim, da so si generacije na nek način podobne, ker so v tej dobi, starosti, vsi mladostniško razposajeni. Seveda pa se pri današnjih generacijah pozna, da se pod vplivom družbenih sprememb spreminjajo tudi njihovi odnosi in pogledi na svet, ki niso več tako idealni, kot so bili včasih.

Z. D.: Razlika je velika! Učenci so bili včasih bolj vedoželjni, z veseljem so prinašali razne materiale za poučevanje biologije in kemije. Danes jih moraš dobesedno prositi, potem pa sledi še obvezno vprašanje: Kaj bom pa dobil za to?

Medsebojni odnosi so bili bolj pristni, radi so si med seboj pomagali in imeli tudi medsebojno pomoč.

Ste radi poučevali in zakaj?

B. M.: Sem, to pa zato, ker je pedagoško delo ustvarjalno in ti daje občutek zadovoljstva.

Z. D.: Rada sem poučevala. Dober je občutek, da mlade naučiš nekaj, kar bodo potrebovali v življenju. Največje priznanje zame je, ko srečam nekdanjega učenca in mi hiti pripovedovati o znanju, ki ga je pridobil pri kemiji in biologiji.

Nam lahko zaupate kakšen lep spomin iz Vaših učiteljskih dni?

B. M.: Ko sem se pri razrednikovi uri pogovarjala z učenci o življenju v partizanih, sem enega učenca vprašala, česa takrat niso imeli. Mislila sem, da bo odgovoril hrane, rekel pa je cigaret.

Z. D.: Spominov je veliko! Najlepsi spomini so na mojo prvo grmsko generacijo. Razumeli smo se, en drugemu pomagali, šli na zaključni izlet za 2 dni na Kal nad Hrastnikom. Potovali smo z vlakom, šli peš in brez vsake komedije prišli živi in zadovoljni domov. Ob koncu šolskega leta pa smo si ob slovesu vsi brisali solze. Bila je velika navezanost med vsemi.

Novejši spomin pa bom zagotovo tudi ohranila. Učenci so mi ob okrogli obletnici rojstnega dneva zapeli in zaigrali na kitaro. Bilo je ganljivo ...

Odhajate v pokoj. Se tega veselite ali boste pogrešali službo?

B. M.: Odhod v pokoj je v življenju vsakega človeka neka sprememba, na katero se moraš že prej pripraviti. Ponavadi ne pogrešaš službe, pogrešaš pa sodelavce, s katerimi si se dobro razumel.

Z. D.: Po eni strani se veselim, po drugi strani pa bom pogrešala delo v razredu.

Kaj boste počeli zdaj, ko boste imeli več časa zase?

B. M.: Že petintrideset let se aktivno ukvarjam s folklorno dejavnostjo in to bom počela tudi naprej, saj me notranje bogati in izpolnjuje.

Z. D.: V začetku bo verjetno kar malo čudno. Da človek odhaja, ni samo to, da se upokoji, ampak je tudi velika življenjska prelomnica. Čas si bom zapolnila z branjem kakšne lepe knjige, ogledom gledališke predstave (to počnem že sedaj), pazila in ukvarjala se bom z vnukom, ki je pravi sonček, pa športne dejavnosti (smučanje in kolesarjenje) in mogoče tudi kakšno potovanje, če ne bo prevelike recesije, pa srečevanje ob kavici s sodelavci, s katerimi sem preživela vrsto let ...

M a l a N A J Č A

ŽAN IN OČKA V ŽIVALSKEM VRTU

ŽAN IN OČKA STA ŠLA V ŽIVALSKI VRT. NAJPREJ STA SE USTAVILA PRI MEDVEDU. OGLEDALA STA SI TUDI MORSKEGA LEVA. POTEM JE ŽAN REKEL OČIJU: TAM JE SLADOLED, OČI! GREVA NA SLADOLED? OČKA MU JE ODGOVORIL: NO, PA POJDIVA. ŽAN SE JE RAZVESELIL: JUPIIIIII!

MERISA KURTALIĆ, 1. A

MIŠEK MAKS DOBI SESTRICO

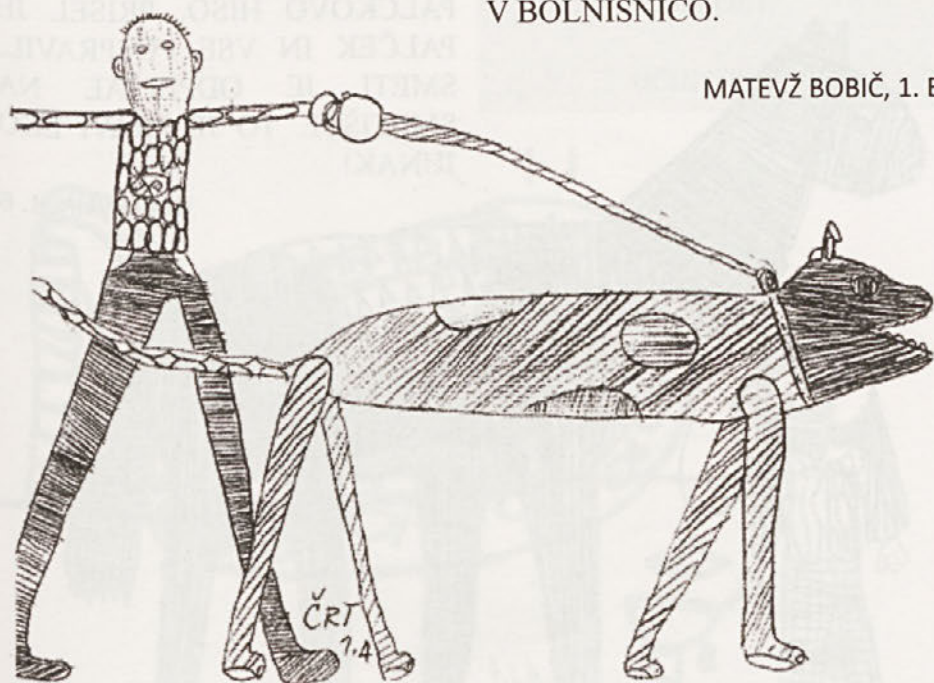
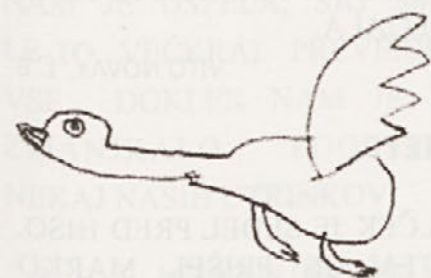
MIŠEK MAKS SE JE ZBUDIL. ODŠEL JE NA ZAJTRK IN POJEDEL KRUH S SALAMO. »MAKS, PRIPRAVI MIZO!« JE ZAKRIČAL MAMA MIŠ. MAKS JE PRIPRAVIL MIZO, KAKOR MU JE REKLA MAMA. MAMO JE VPRAŠAL, KDAJ PRIDE DOJENČEK NA SVET. »ČEZ TRI DNI, TOREJ V PETEK,« JE ODVRNILA MAMA MIŠ. KO SE JE DAN IZTEKEL, JE MAKSA MAMA POLJUBILA ZA LAHKO NOČ. MAKS JE ZASPAL. JUTRI BO IMEL ROJSTNI DAN. IMEL BO PET LET. PONOČI JE SANJAL O TORTI. KO SE JE MAKS ZBUDIL, GA JE MAMA ŽE ČAKALA Z DARILOM. ODVIL GA JE. DOBIL JE BLEŠČEČE NOVO KOLO. MAKS JE VEDEL, DA BO DOJENČEK JUTRI PRIŠEL NA SVET. OD VESELJA JE KAR ŽAREL. MAKS JE DOBIL SESTRICO NINO.

AJA KONCILIJA, 1. A

STRAŠNI FEN

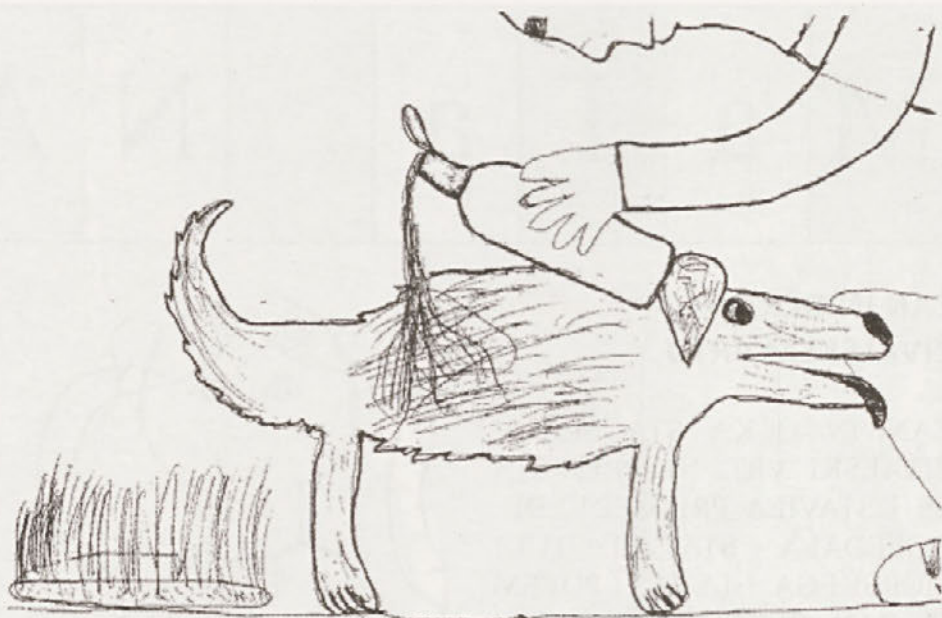
NEKOČ JE BIL EN FEN. TA FEN NI BIL POSEBEN. BIL JE GROZEN, DA JE KAR ZGOREL! FANT MIHA SI JE SUŠIL LASE IN SO LASJE KAR ZAGORELI. POKLICALI SO 112. POGASILI SO MU LASE IN GA ODPELJALI V BOLNIŠNICO.

MATEVŽ BOBIČ, 1. B

DINOZAVER

NEKOČ JE ŽIVEL DINOZAVER ŽIGA. K NJEMU NA OBISK SO PRIŠLI SOŠOLCI NIK, MATEVŽ IN MARIO. IGRALI SO SE IGRICO. ZMAJ JE NASTAVIL REP, DA SO SE LAHKO SPUSTILI PO REPU, KOT ČE BI BIL TOBOGAN. TAKO SO SE NAJBOLJ ZABAVALI. MEDTEM JE NASTALA NOČ. POZNO JE ŽE BILO, KO JE ZMAJ ŽE LEPO SPAL PRI MAMICI. SANJAL JE, KAKO SE JE ZABAVAL. TUDI SOŠOLCI SO TO SANJALI.

PETER SENČAR, 1. B

ŽIVALI IŠČEJO POMOČ

V GOZDU SO POSEKALI DREVESA. TODA ŽIVALI NISO IMELE VEČ DOMA! LISICA JE POKLICALA SVOJEGA PRIJATELJA JANEZA. S SOŠOLCI SO ZBRALI VELIKO STAREGA PAPIRJA. TAKO SO OBVAROVALI GOZD IN VSI SO BILI SREČNI.

LEJLA TOPČAGIČ, 1. B

FACA

GREGOR JE PRIŠEL NA OBISK K JANU IN JAN MU JE KAZAL FACE. GREGOR JE BIL ŽALOSTEN. POVEDAL JE MAMICI IN MAMICA JE JANA KREGALA.

VITO NOVAK, 1. B

POLONA, 1. B

SMETI

PALČEK JE SEDEL PRED HIŠO. POTEM JE PRIŠEL MARKO IN ZMETAL SMETI PRED PALČKOVO HIŠO. PRIŠEL JE PALČEK IN VSE POSPRAVIL. SMETI JE ODPELJAL NA SMETIŠČE. TO JE PRAVI EKO JUNAK!

INA PAVLIN, 1. B

GROZNI GAŠPER DINOZAVER

NEKOČ JE ŽIVEL NIK, KI SI JE ŽELEL OGROMNEGA PSA. ENA NOČ JE MINILA IN NIK JE ŠEL NA SPREHOD. NAŠEL JE PASJO VRV. POTEGNIL JE ZA VRV IN JE PRIŠEL VEN DINOZAVER.

MATEVŽ BOBIČ, 1. B

SLOVENSKE VELIKONOČNE DOBROTE

TUDI UČENCI IN UČITELJICI 1. B SODELUJEMO V PROJEKTU COMENIUS. NA SESTANKU V ŠPANJI SMO SE DOGOVORILI, DA BOMO PREDSTAVILI TRADICIONALNE DOBROTE SVOJE DRŽAVE, KI JIH PRIPRAVLJAMO OB PRAZNOVANJIH. ZATO SMO SE ODLOČILI, DA BOMO SPEKLI POTICO IN TO POSLASTICO NAUČILI PRIPRAVITI TUDI OSTALE UDELEŽENCE PROJEKTA. PRI DELU SMO ZELO UŽIVALI IN PRAV VSI SODELOVALI. SLADICA NAM JE USPELA, SAJ SMO LE-TO VEČKRAT PREVERILI, VSE DOKLER NAM JE NI ZMANJKALO. POGLEJTE NEKAJ NAŠIH UTRINKOV!

UČENCI IN UČITELJICI 1. B

NA GREGORJEVO SE ŽENIJO PTIČKI

SPOMLADI PTIČKI SPLETAJO GNEZDA, IŠČEJO DRUŽICE, REČEMO, DA SE ŽENIJO. UČENCI 1. B RAZREDA SMO PRIHOD POMLADI PRAZNOVALI Z IZDELOVANJEM PTIČKOV IZ TESTA. ZELO SMO SE POTRUDILI. SEVEDA NAS JE NAJLEPŠE OPRAVILO ČAKALO NA KONCU, KO SMO OKUSNE DOBROTE TUDI POJEDLI.

UČENCI IN UČITELJICI 1. B

PAJČEVINA

NEKOČ STA ŽIVELA ŽAN IN NJEGOV PRIJATELJ FRANCI. POTEM STA ŠLA NA SPREHOD IN SE JE FRANCI ZAPLETEL V PAJČEVINO. FANT, POMAGAJ! PRIJATELJ JE FRANCIJU POMAGAL. KOMAJ GA JE POVLEKEL IZ PAJČEVINE.

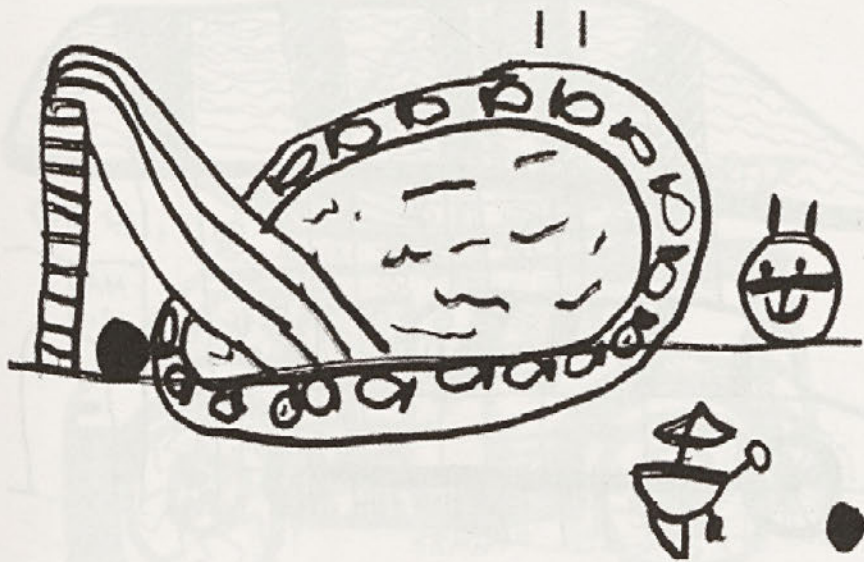
IRIS, 1. B

EMA IMA PRIJATELJA

EMA SI JE ZELO ŽELELA PRIJATELJA. NEKOČ PA JE PRED SVOJO HIŠO ZAGLEDALA DINOZAVRA. POTEM JE ODPRLA VRATA IN STOPILA VEN. PRIJELA JE ZA VRVICO IN DINOZAVER SE JE ZBUDIL. EMA GA JE ODPELJALA V PARK. V PARKU JE V PESKU DELAL LUKNJE. EMA JE REKLA: DOMOV JE TREBA. EMA IN DINOZAVER STA ŠLA DOMOV.

INA PAVLIN, 1. B

FORMULA 1

FORMULA ENA JE BILA NA DIRKI ZELO DOBRA. SEVEDA SO JO ZATO IMENOVALI FORMULA ENA. VČASIH SO JO TUDI PREHITELE DRUGE FORMULE. NAJVEČKRAT PA JE FORMULA ENA DOBILA PRIZNANJA. TO JE BILA NAJBOLJŠA FORMULA NA SVETU!

PETER, 1. B

KUŽA IN VEVERICA

KUŽA JE ŠEL V GOZD IN JE SREČAL VEVERICO. VPRAŠAL JO JE: KJE JE GOZD? VEVERICA MU JE ODGOVORILA: KAJ BI RAD OD MENE? KUŽA JE REKEL: RAD BI JEDEL. VEVERIČKA MU JE DALA HRANO. HVALA, VEVERIČKA!

KARA FILIP, 1. B

BENJAMIN IN PIKO

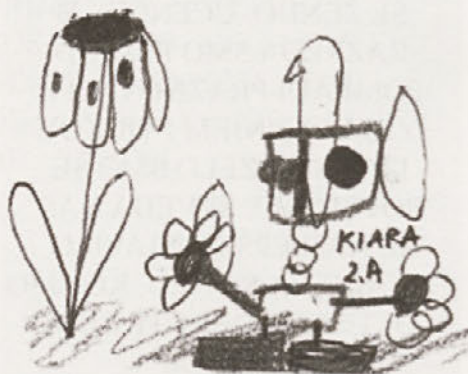
BENJAMIN IN PIKO STA ŠLA V SLAŠČIČARNO. PIKO JE BIL ZELO LAČEN. ZATO JE POJEDEL CELO SLAŠČIČARNO. KO STA PRIŠLA DOMOV, JE MAMA REKLA: BENJAMIN, LAHKO GA OBDRŽIŠ. BENJAMIN JE REKEL: JUHUHU.

IRIS, 1. B

MLADINA IN STARINA, RADOST IN MODROST

*Starina daje mladini veliko sreče, zdravja in modrosti.
Jaz dajem babici veliko radosti.
Vsak dan jo objamem in ji veliko žalosti vzamem.
Moja babica res zlata je in vsak dan smeje se.
Jaz se pogovarjam z njo in ji želim vse dobro.
Dedi z mano se uči, meni pa se zdi, da je bister kot sto ljudi.
Zato, ker sprejemam modrost, tudi sebi dajem radost.*

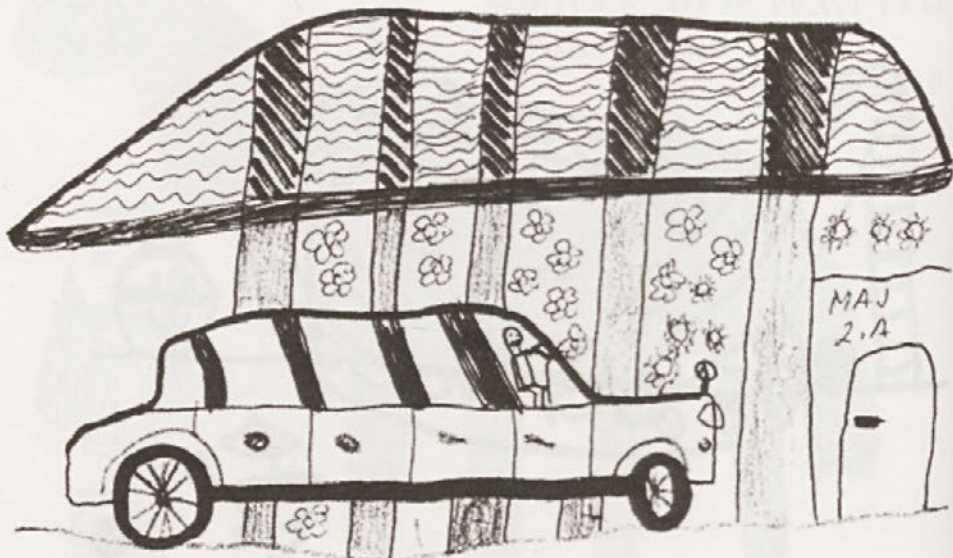
Nina Črtalič, 2. A

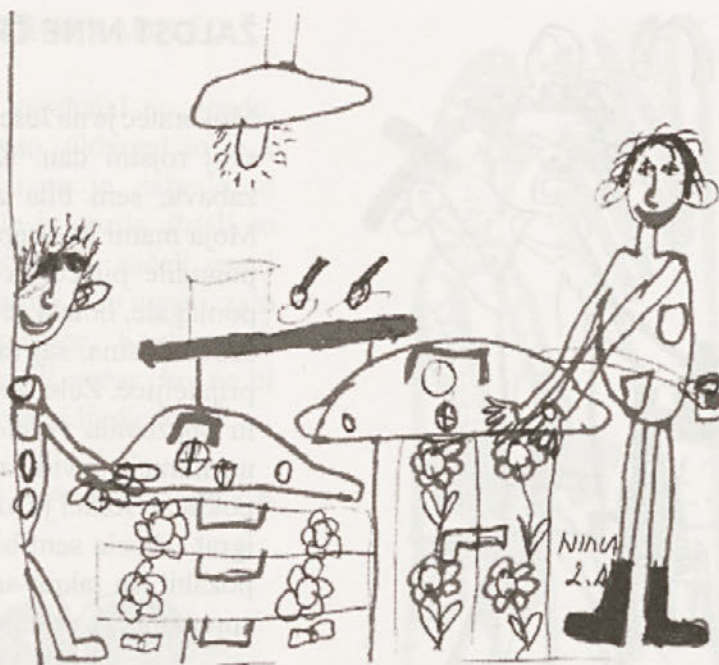

DOBRI MOŽJE

Nekega lepega dne je začelo deževati. Ampak ni nehalo. Reke pa so imele vse več vode. Naslednje jutro pa je bila poplava. Nekdo je poklical gasilce, naj pridejo črpat vodo. Gasilci so v hipu prišli. Ko je ni bilo več, so priredili zabavo. Plesali so celo noč in se zahvalili prijaznim gasilcem.

Erik Radovičevič, 2. A

PRIJATELJSTVO – VELIKA SREČA

Včasih sem osamljen. Tudi takrat, ko spoznam prijatelja in mora ta kam iti. Ampak jaz to potrpi. Igram se s sestricami ali s hrčkom. Družim se z drugimi prijatelji. Ko pa pride prijatelj, se objameva. Ko sva se z mojim prijateljem stisnila, sem spoznal, da je prijateljstvo velika sreča. Ime mu je bilo Žan. Igrala in smejala sva se cel dan. Vsak dan sva bila skupaj. To je res pravo prijateljstvo.

Aljaž Fortuna, 2. A

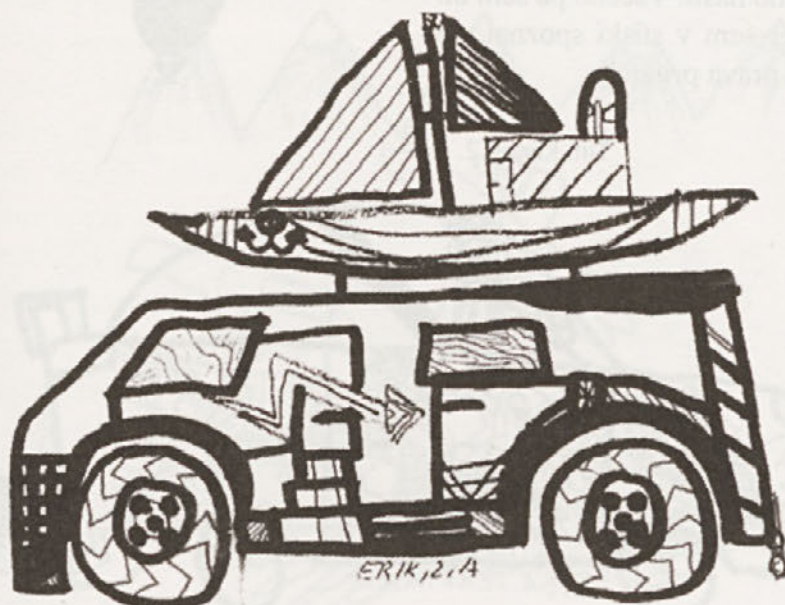
JAZ, RADOST – UČITELJICA, NA BRAČU MODROST

Sem Erik. Hodim v 2. razred. Rad hodim v šolo. Moja razredničarka je prijazna. Ko kdo klepeta med poukom, mu rečem, naj preneha in tako pomagam učiteljici. Ona pa me uči, da veliko vem in da sem bolj vesel. Rad se tudi pogovarjam in sodelujem, pa je učiteljica še bolj srečna. Ko bom velik, bom tako pameten in zadovoljen, kot je ona.

Erik Radovičević, 2. A

Ko sem bila na Braču, sem se udeležila ustvarjalnih delavnic. Na majice smo delali vzorčke iz papirja. Barvali smo jih s flomastri. Ustvarjali smo tudi z vodenimi barvicami. Ko se je vse skupaj posušilo, smo se z izdelki in našo učiteljico slikali. Naši izdelki so bili na razstavi vse do našega odhoda domov. Ves dopust sem jih lahko občudovala. Obe majici, ki sem ju okrasila, sem po dopustu odnesla domov.

Eva Blažič, 2. A

GLOBOKO POD ZEMLJO

Do Postojnske jame smo se pripeljali z avtom. Kupili smo vstopnice. Čez pol ure smo šli na vlakec in se odpeljali 100 m pod zemljo. Dobili smo vodiča. Povedal nam je, da kapniki potrebujejo 100 let, da zrastejo 1 centimeter. Tistemu, ki raste od zgoraj navzdol, pravimo stalaktit, in tistemu, ki raste od spodaj navzgor, stalagmit. Nato nam je povedal, da bomo šli 120 m pod zemljo. Ogledali smo si človeške ribice in pa postojnskega zmaja. Bilo je zelo lepo in zanimivo. Dobro mi je bilo, ker sem se veliko naučil.

Jaka Golob, 2. A

MOJ DEDEK IN JAZ

Nekoč je bil moj dedek v vinogradu. Hotel je v avto in mu je spodrsnilo. Padel je na roko. Šel je k zdravniku. Tam je dobil mavec. Prišel je domov. Objel sem ga in mu zaželel, da bi se hitro pozdravil. Vsak dan sem hodil k njemu in skupaj sva se pogovarjala o živalih. Zaradi tega sem mu hvaležen. Opazil pa sem tudi, kako se me je dedek vsakič razveselil. Moj dedek je res sila. Zelo rad sem v njegovi družbi. On meni modrost, jaz njemu radost.

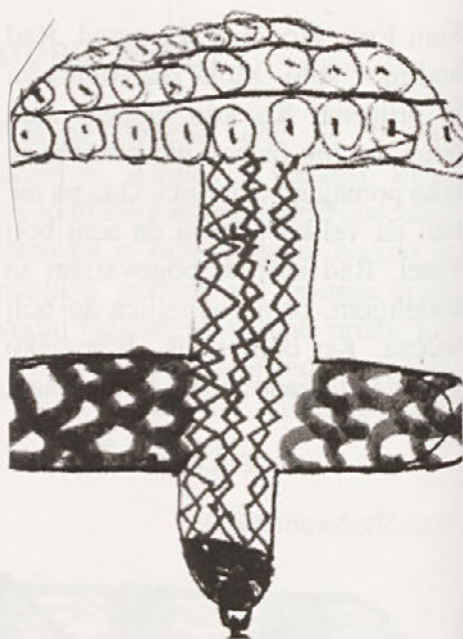
Andraž France, 2. A

MOJA BRATA PRIJATELJA

Prijatelj je prijazen, prijatelj ti stoji ob strani, se s tabo igra, s tabo joče in s tabo se smeji. Ne laže. Prijatelj s tabo deli stvari, ne nagaja, ne tepe, ne ščipa in ne boksa. Jaz se trudim biti dober prijatelj. Nekoč, ko sem se igral z bratcema s frnikolami, so mi kar naenkrat štiri ušle. Bil sem zelo žalosten. Nekaj časa smo jih iskali. Zelo sem bil vesel, da sta mi bratca priskočila na pomoč. Iskali smo jih, a jih nismo našli. Vseeno pa sem bil vesel, ker sem v stiski spoznal, da sta brata prava prijatelja.

Tim Klinar, 2. A

ŽALOST NINE ČRTALIČ

Moj bratec je na Jesenicah praznoval svoj rojstni dan. Ko se je začela zabava, sem bila zelo osamljena. Moja mami in druge mamice so mi ponudile pijačo. A s tem mi niso pomagale, hotela sem se igrati. Bila sem žalostna, saj tu ni bilo nobene prijateljice. Zelo sem se dolgočasila in opazovala veselo družino. Kar naenkrat je to videl moj bratec in me poklical. Rekel je, da se grem lahko igrat. Vesela sem bila, ker name ni pozabil. In takrat se je moja žalost spremenila v veselje.

Nina Črtalič, 2. A

NEODGOVORNI KADILEC

Gospod se je sprehajal po gozdu. Kadil je cigareto. Odvrigel jo je k drevesu. Drevo se je zažgalo in živali so bežale iz gozda. Prišli so gospodje in gospe in začeli gasiti ogenj. Ampak sami niso uspeli, zato so poklicali gasilce. S skupnimi močmi so pogasili požar. Jaz ne bi nikoli dovolil, da bi ljudje kadili.

Andraž France, 2. A

KAKO JE MOJA MAMI IGRALA KITARO

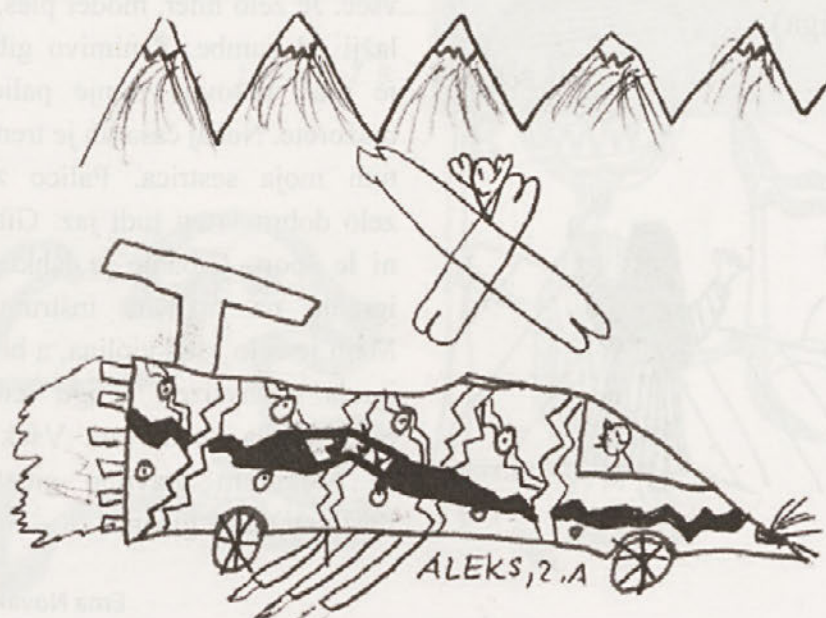
Moja mamica Alenka je v petem razredu pričela vaditi kitaro. Vadila je vsak dan, najmanj pol ure. V glasbeno šolo je hodila sedem let. Veliko je nastopala. Po končani glasbeni šoli je skupaj s svojim učiteljem kitare še vedno nastopala na različnih proslavah in prireditvah. Sedaj pa je ona moja učiteljica in me uči, kako igrati na kitaro.

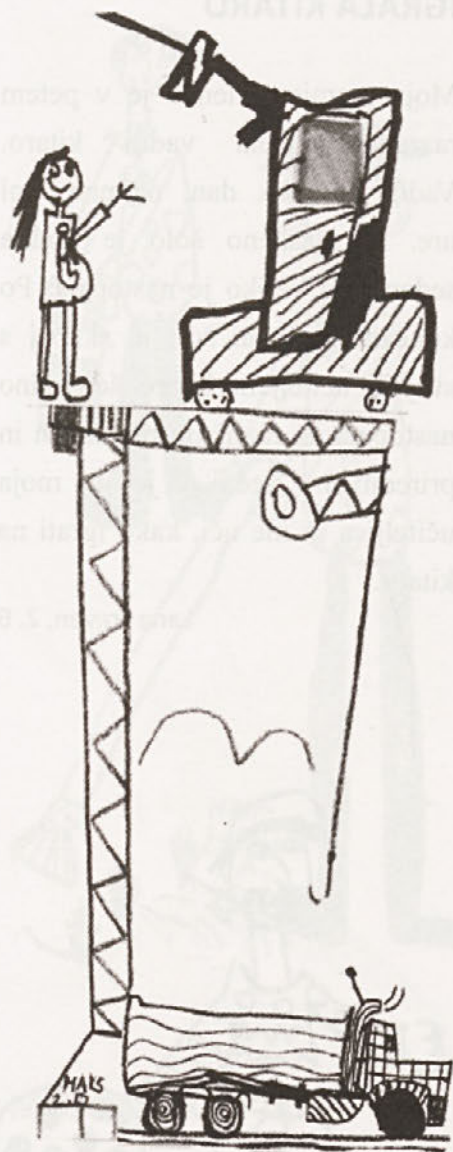
Lana Traven, 2. B

SAM DOMA

Vsak človek je kdaj osamljen. Jaz sem, čeprav sem še otrok, pogosto osamljen. Včasih pokličem babico. Skupaj se igrava Enko ali pa Črnega Petra. Čeprav vem, da bom doma sam le za kakšno urico, sem žalosten. Takoj ko zaslišim očija in mamico, sem spet nasmejan. Vem, da se bom kmalu navadil biti sam.

Andraž France, 2. A

UGANKE

Katera žival živi na kmetiji,
je rožnate barve in ima zvit
rep?

(pujs)

Vedno je povsod doma,
s hišo se šopiri.

Nima nog, roge ima,
včasih dva, včasih štiri.

(polž)

Zdaj je pod drevesom,
zdaj švigne na drevo,
njeni ostri zobki
lešnike, orehe tro.

(veverica)

Zaprta molčim,
odprta učim.

Odkrivam skrivnost, lepoto,
modrost.

Kdo sem?

(knjiga)

Lea Boh, 2. B

GIBANJE

Gibanje je zame zelo pomembno. Vsak človek se mora gibati, da ostane zdrav. Gibamo se lahko na več načinov. Moja sestra obiskuje trening zumba. Zumba je ples, ki vsebuje korake salse in latino plesa. Tudi jaz sem čez poletje hodila na zumbo. V ples moraš vložiti veliko energije. Zumba mi je všeč. Bolj umirjen ples je hip-hop. Tudi ta ples zelo dobro poznam in mi je všeč. Je zelo hiter, moder ples, a je lažji od zumba. Zanimivo gibanje je prav gotovo vrtenje palice – mažorete. Nekaj časa jih je trenirala tudi moja sestra. Palico znam zelo dobro vrteti tudi jaz. Gibanje ni le šport. Gibanje je lahko tudi igranje na različne inštrumente. Meni je zelo všeč violina, a bi rada igrala synthysizer. Drugo leto ga bom začela obiskovati. Vsak dan se poskušam pravilno gibati in preživeti dan v gibanju.

ŠPORT

S športom se ukvarjam že več kot dve leti in pol. Treniram karate in namizni tenis. Zelo rad hodim na treninge. Pri karateju delamo različne vaje, šprintamo, delamo vaje za moč, učimo se tudi različne kate. Pri namiznem tenisu se učimo spretnosti z loparjem in žogico. Spoznal sem veliko prijateljev. Šport bi priporočil vsem, zato ker je športno življenje zdravo življenje.

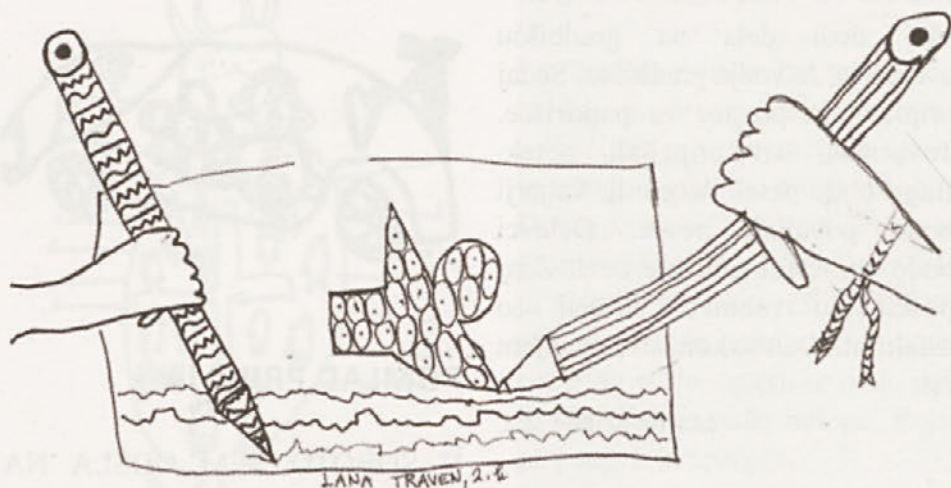
Adrian Rustemi, 2. B

Ema Novak, 2. B

ZAJČEK IN LISICA

Nekoč sta živela zajček in lisica. Zajčku je bilo ime Skoki, zviti lisički pa Zvitorepka. Skokcu je zakrutilo v trebuščku, zato se je odpravil nabirat korenje. Odšel je po stezi in srečal Zvitorepko. Skokec je bil radoveden in jo vprašal: »Kam pa kam, Zvitorepka?« Odgovorila je: »Iščem prijatelja, da bi se družil z menoj.« »Pridi z menoj, bova nabrala korenje!« »Z veseljem, Skoki, grem s teboj.« Takoj sta stekla do vrha. »Skokec, poglej, kako veliko korenja!« Skrivnostno sta se spogledala in začela nabirati. Pulila in pulila sta, dokler nista imela vsak v svoji šapi dovolj korenja. »Odnosiva to korenje domov, Skokec! Imam idejo!« je rekla Zvitorepka navdušeno. »Narediva korenčkovo juho.« »Super, Zvitorepka! Jaz sem že tako lačen, zato ti bom pomagal narezati korenje in skuhati juho.« Ko je bila kuhana, je Zvitorepka odgovorila: »Mmm, to je najboljša korenčkova juha, kar sva jih kadarkoli jedla.« »Midva pa sva najboljša prijatelja na celem svetu, jaz ter moja Zvitorepka!« je veselo skakljaj Skoki.

Lea Boh, 2. B

ROK JE VELIK LJUBITELJ KAČ

Prijatelj Rok je velik ljubitelj kač. Rad jih ima v rokah. Rad jih tudi hrani in jih ima za vratom. Kače živijo v terariju. V terariju mora biti ustrezen sistem prezračevanja, toplote in osvetlitve, oprema za merjenje temperature in zračne vlage, posodica z vodo in ustrežna podlaga. Kača mora imeti tudi svoje skrivališče. Če ga nima, lahko zbolijo ali pogine. Kače imajo rade miške, zato jim Rok vsak teden eno prinese.

Aleksander Avbar, 2. C

MOJ JAMARSKI PODVIG

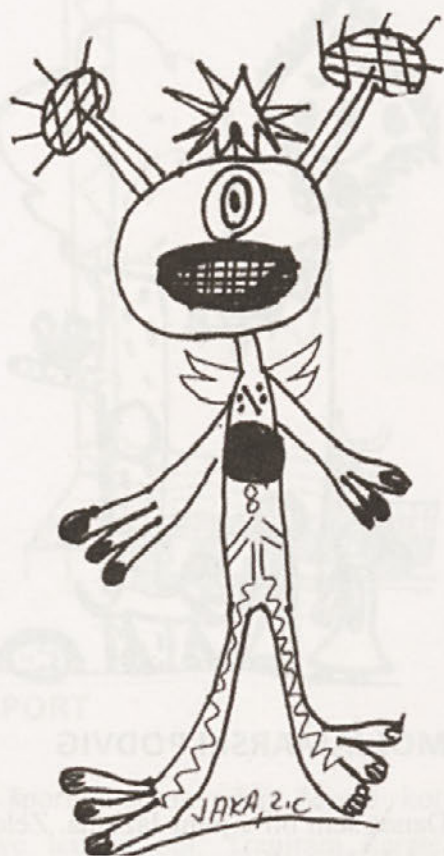
Danes sem bil v jami Jazbina. Zelo je bilo lepo. Ko sem prišel v jamo, sem videl veliko votlino, ki se je zožala v majhen rov. Komaj sem se stlačil preko njega. Videl sem veliko živali: netopirje, kobilice, pajke in razne druge jamske živali. Rov se je končal z veliko dvorano. Spustil sem se po jamarskih lestvah. Bil sem blaten in lačen. Ko sva se peljala domov, se nama je na avtu predrla guma. Težko sva jo zamenjala.

Vid Grah, 2. C

NA GRADBIŠČU

Moj dedi dela na gradbišču avtoceste. Je vodja gradbišča. Sedaj pripravljajo prostor za parkirišče. Tovornjaki so pripeljali pesek. Bagri bodo pesek razgrnili. Valjarji bodo povaljali pesek. Delavci bodo namestili odtočne cevi. Zdaj postavljajo robnike. Pričeli so asfaltirati. Dan so končali z risanjem črt.

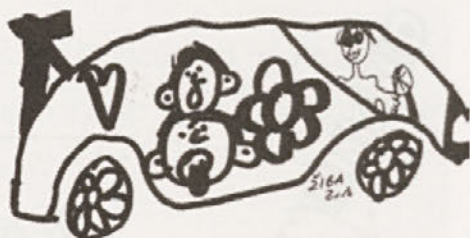
Martin Muhič, 2. C

MOJA NOVA TORBA

Na moji torbi se je pokvarila zadruga. Torbo imam že dve leti, zato mi je mami kupila novo. Dovolila mi je, da sem jo izbrala sama. Za torbo sem dala tudi svoje prihranke. Moja nova torba ima štiri predale. Je vijolične barve in mi je zelo všeč.

Tinkara Fifolt, 2. C

POMLAD PRIHAJA

V SOBOTO SEM ODŠLA NA SPREHOD. LED NA REKI KRKI SE JE ŽE STOPIL. RACE IN LABODE SEM NAHRANILA S POSUŠENIM KRUHOM. V GOZDU ŽE CVETI ŽEFRAN. BILO JE VELIKO SPREHAJALCEV. NA IGRIŠČU SO FANTJE IGRALI KOŠARKO. DAN JE BIL SONČEN, A ŠE VEDNO HLADEN.

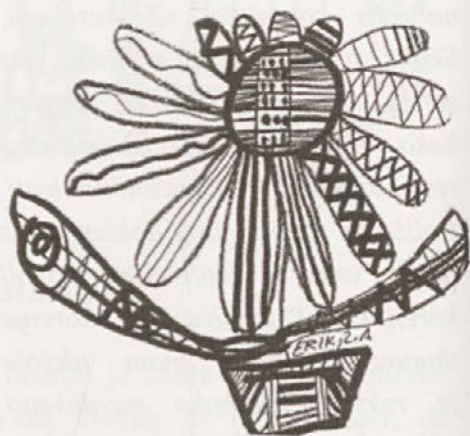
IVA ŠIŠKO, 2. C

OBISK PRI BRATRANCU

MAMICA ME JE PRIŠLA ISKAT V ŠOLO. POTEM JE PRIŠLA MOJA BABICA. Z BABICO SVA ŠLA K BRATRANCU NELU IN SESTRIČNI NAJI. Z NELOM SVA IZ LEGO KOCK ZGRADILA POLICIJSKO POSTAJO. PO VEČERJI SEM LAHKO PRESPAL PRI NELU IN NAJI V STRAŽI.

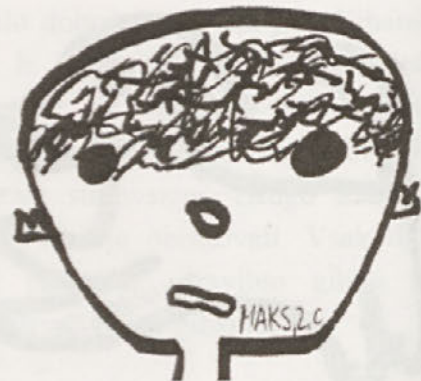
TILEN WEISS, 2. C

TEBI, MAMICA IN OČKA

BELO ROŽICO PODARJAM TEBI, DRAGA MAMICA. TI SI MI ŽIVLJENJE DALA IN LEPO ME VZGAJALA. MODRO ROŽICO PODARJAM TEBI, DRAGI OČKA MOJ. TI SKRBEL SI ZA KRUH, OBLEKE IN IGRAL SI SE Z MENOJ.

TJAŠA NOVAK, 2. C

VEZENJE Z MOJO PRABABI

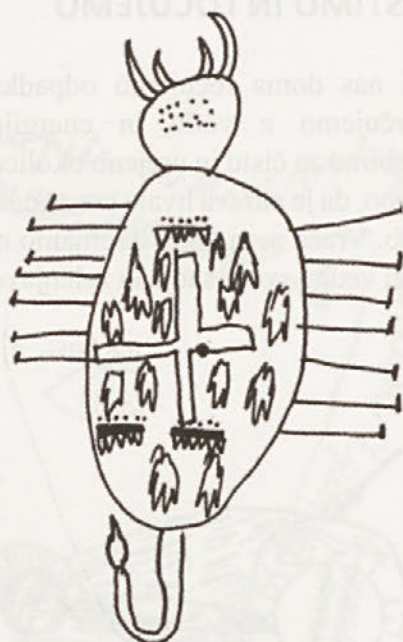
Nekega dne sem bila pri svoji prababici Tinci v Dolenjskih Toplicah. Ker vedno tam nekaj počnemo, sem si to zaželela tudi tokrat.

Babica je predlagala, da bi me naučila vesti. Pripravila je nit za vezenje, bel robček in šivanko. Najprej sem na robček narisala sliko in potem začela po sliki vesti. Prikazala so se tla in nato košara, iz katere je kukala kača. Zraven sem dodala še sonce z oblaki. Seveda ni šlo zelo hitro, a z mojo vztrajnostjo sem le končala.

Vezenje mi je postalo všeč, zato sem za bratca izvezla še dirkalni avto.

Babica je bila vesela, ker me je nekaj naučila, jaz pa, ker sem se spet nekaj novega naučila.

Amika Zoja Jelič, 2. C

ŠAH Z DEDKOM

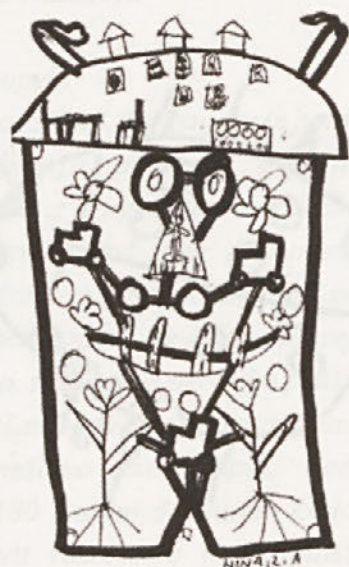
Rad imam šah. Moj dedi Franci, ki ima delno nepokretno desno nogo in skoraj popolnoma desno roko, veliko presedi. Tudi on rad igra šah. Veliko me je že naučil o njem. Kadar pridem k njemu na obisk ali celo počitnice, skoraj vedno igrava šah. Tako ga jaz razveselim, on pa mene nauči kakšne nove poteze. Lepo se imava.

Erik Slanc, 2. C

KAKO PREŽIVIM POPOLDAN

Ko pridem domov, se preoblečem in kaj pojem, potem se grem s prijateljem in bratcem igrat. Igramo se z žogo in delamo druge vragolije. Doma pa imam tudi konjička, ki mu je ime Miša, in psičko Kajo. Miši in Kaji moram dati jesti in piti. Ko to postorim, se grem umit in potem večerjamo. Po večerji se malo učim in naredim domačo nalogo. Potem pa počitek in spanje.

Gabrijel Šabič, 2. C

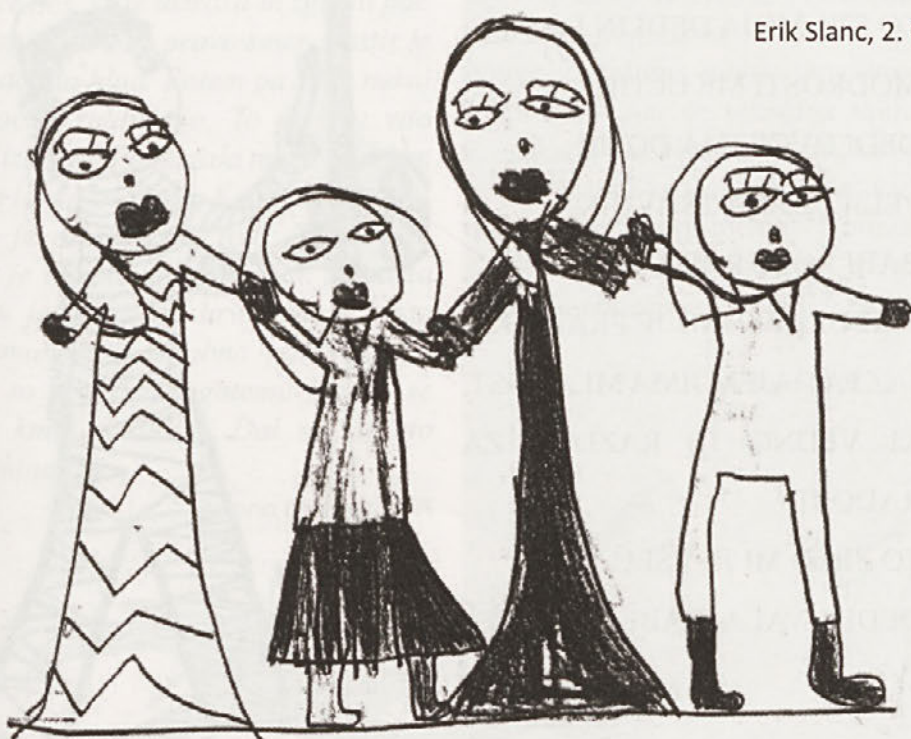

MOJA ZGODBA

Včeraj smo šli na Grm pomagat babici Inki pri zunanjih opravilih. Oči je žagal drva, mami in jaz sva jih zlagali, babi pa je kurila veje. Naša psička Luna je ves čas pridno nosila kamenje, saj je prinašanje kamnov njena najljubša igra.

V nedeljo smo se peljali malo naokrog. S prijateljico Ano sva skakali na trampolinu in se zabavali. Ko smo se vrnili domov, sem dokončala nalogo, potem so prišle na vrsto igre.

Klara Ostojič, 2. C

KATARINA 1.B

ČISTILNA AKCIJA

DANES SMO BILI NA ČISTILNI AKCIJI. ZELO JE BILO LEPO. NA ČISTILNI AKCIJI SMO BILI PRI VASI HUDO. NAŠLI SMO VELIKO GUM, KABLOV, ODBIJAČEV, VELIKO ŽELEZA IN STOLOV. JAZ SEM KOTALIL GUME IZ VRTAČE IN JIH NALAGAL NAPRIKOLICO. TAM SEM IMEL TUDI PRIJATELJA LUKA. LUKI ČIŠČENJE NI BILO VŠEČ. NA AKCIJI SEM NAŠEL MARTINČKA.

VID GRAH, 2. C

ČISTIMO IN LOČUJEMO

Pri nas doma ločujemo odpadke. Varčujemo z vodo in energijo. Skrbimo za čisto in urejeno okolico. Vemo, da je narava hvaležna za našo skrb. Vrača nam tako, da imamo na mizi vedno sveže sadje in zelenjavo.

Ivo Šiško, 2. C

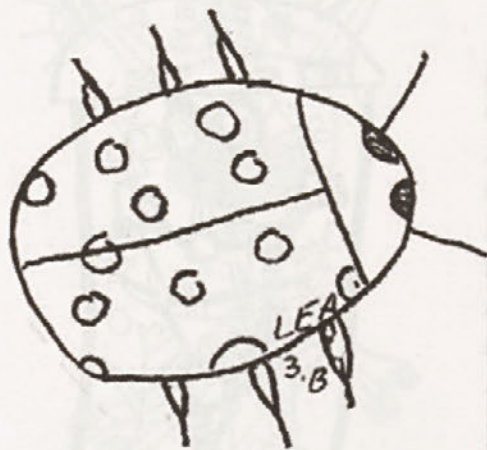

SKODRANA SKODELICA

Nekoč je bila skodelica, ki je bila skodrana.

Ves čas so ji govorili, da se naj vsaj enkrat počeše. Skodelica pa jih ni poslušala. A nekega dne se je zgodilo tole. Skodelica je prišla iz šole in videla je, da mama in oče jočeta. Povedala sta ji, da se bodo morali izseliti, ker je ona skuštrana. Od tega dogodka se skodelica vsak dan češe.

Aleša Novak, 3. A

MOJA DEDI IN BABI

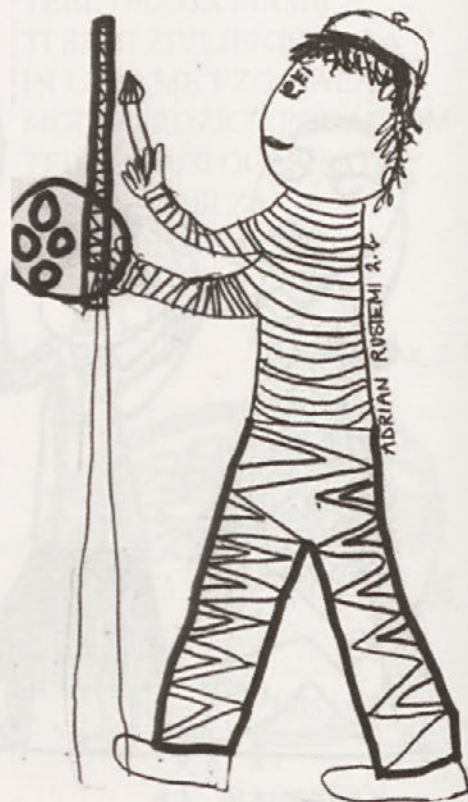
TI, KI PIŠEŠ KNJIGE,
TI POVEŠ MI KAJ NOVIC,
DOBRO KUHAŠ ME UČIŠ,
KAKO SE ŠIVA, POKAŽEŠ MI.
TO STA MOJA DEDI IN BABI,
MODROSTI ME UČITA.
DEDI OVCE IMA DOMA,
PELJE JIH NA TRAVNIK,
BABI ROŽE RADA IMA,
PRI NJEJ VEDNO JE PRAZNIK.
JAZ PA DAJEM JIMA MLADOST,
KI VEDNO JE RAZLOG ZA
RADOST.
TO ZELO MI JE VŠEČ, ZATO:
DEDI, HVALA, BABI, HVALA!

Petra Vrbinc, 2. C

MOJE POČITNICE PRI DEDKU IN BABICI

Jaz imam dve babici in dva dedka. Prva babica in dedek živita pri nas, druga babica in dedek pa živita na kmetiji na Daljnem Vrhu. V hlevu imata šestnajst telic, nekaj kokoši, spomladi imata dva pujsa in piščance. Pozimi so živali v hlevu, od spomladi do jeseni se pasejo na pašnikih. Ko sem bil na počitnicah, sva z mamo pekla kruh v krušni peči. Enega sem premesil tudi jaz. Počitnice so hitro minevale, kmalu sem bil spet doma.

Jan Kastelec, 2. C

MAČEK VILI

Živel sem v črni hiši z Vilmo. Tudi jaz sem črn. Ko sem spal na stolu, me Vilma ni videla, ker je bilo vse črno. Če sem spal na tleh, se je spotaknila ob mene. Ko ji je bilo nekega dne dovolj, je vzela čarobno palico in me začarala v zeleno. Ko sem bil na postelji ali kje drugje, me je Vilma videla. Na postelji nisem smel spati. Vilma me je dala na travo, in ko je privihrala ven, se je spet spotaknila vame. Potem pa me je začarala spet v črnega mačka. A je hišo začarala v pisano hišo in tako se nikoli več ni spotaknila.

Maja Košmrlj, 3. A

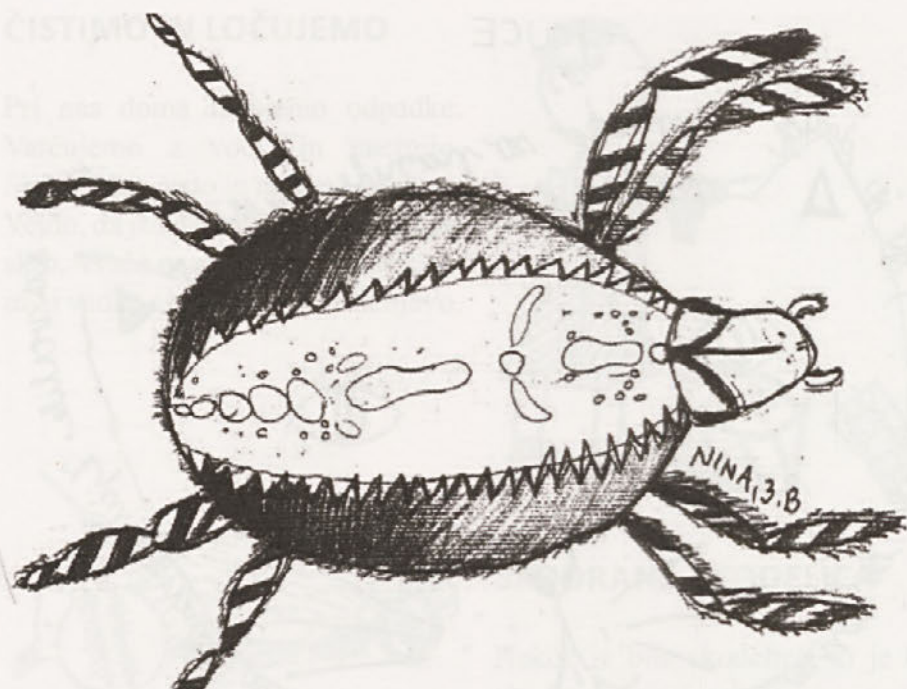
JEZNA UČILNICA

Nekoč je živela neka učilnica. A to ni bila navadna učilnica. Bila je jezna učilnica, polna zelo nagajivih otrok.

Jezna učilnica je vase spustila le najbolj nagajive otroke. Bila je strašljiva in čisto temna, zato se je imenovala tudi učilnica teme. Učiteljice sploh ni bilo, ker je bila vsaka, ki vstopila vanjo, polna strahu. Učilnica je bila zelo stroga in tisti otrok, ki ni bil dovolj poreden, je padel v lavo, ki je bila pod učilnico.

Nekega dne je učiteljica po imenu Lilija spremenila jezno učilnico v prijazno učilnico

Maja Košmrlj, 3. A

SOKOL

Nekoč je živel deček, ki je imel sokola. Ta sokol je bil njegov najboljši prijatelj. Vsak dan sta šla na lov. Sokol je vsak dan ujel plen. Ponavadi je ujel prepelico, fazana ali zajca. Deček nikoli ni bil lačen. Nekega dne je prišel mimo nek gospod in opazoval, kako deček in sokol lovita. Pomislil je, kako bi bilo imenitno, če bi tudi on imel takšnega sokola. Dečka je vprašal, če mu ga proda. Deček sokola ni hotel prodati. Gospod je premišljeval, kako bi ga ujel. Nastavil mu je past. Sokol se je ujel. Deček je zaman iskal sokola. Utrujen in žalosten je odšel domov.

Gospod sokola nikakor ni mogel zbežati iz kletke. Čez nekaj dni, ko je misli, da se je sokol že navadil, je odprl kletko, da bi šla loviti. Sokol ga je uščipnil v prst in pobegnil. Odletel je naravnost k svojemu prijatelju. Deček je bil zelo vesel, ko je zagledal svojega sokola. Spet sta skupaj hodila na lov.

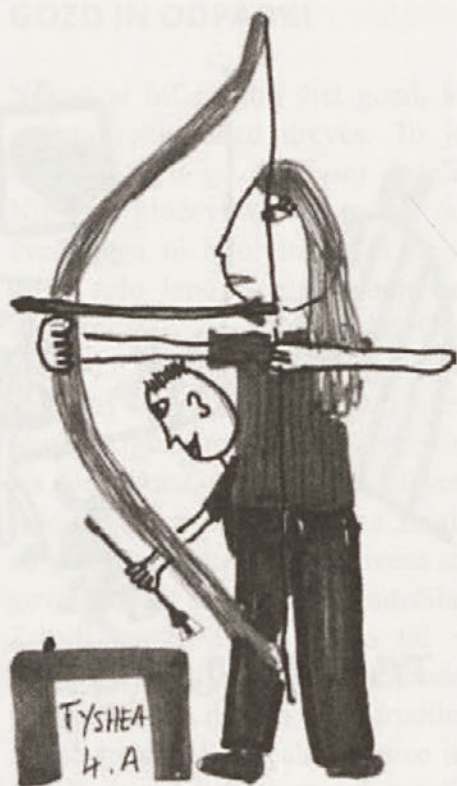

Uroš Petković, 3. B

ŠKODLJIV RAČUNALNIK

Bine je bil čisto navaden fant, le da je veliko preveč buljil v računalnik. Mama mu je zagrozila, da ga bodo napadli računalniški virusi, toda Bine je ni poslušal. Minevale so ure, minute in sekunde. Bine je bil še vedno za računalnikom. Mamo je že začelo skrbeti, ko je Bine svoji sestri Maji rekel pujsa, njej pa, da je tečna. Ko ga je prosila, naj odnese čaj sestri, ji je rekel: »Kar sama ga daj!« Ni in ni ga mogla spraviti z računalnika, dokler mu ni sestra Maja povedala, da so v računalniku VIRUSI! Bine se je zdrznil in izklopil računalnik. Maja mu je namreč povedala, da so se v šoli učili, da so v računalniku virusi, ki te okužijo. Binetu je zastalo srce. Vstal je in šel v svojo sobo. Mami se je opravičil, ker je bil nesramen. Mama mu je oprostila in učiteljico prosila, da z računalnika zbriše neprimerne igre. Od sedaj naprej ima v šoli veliko boljše ocene. Bine še vedno uporablja računalnik, vendar samo za šolsko delo in še to ne več kot 10 minut, ker je raje zunaj na svežem zraku.

Nina Knoll, 3. B

BATMAN GRE K PRIJATELJU ROBIJU

Bil je dan, ko je šel Batman k prijatelju Robiju. Ropar je ustrelil v njegov avto. Batman je šel iz avta in šel za roparjem. Ujel ga je, močno zvezal in odpeljal v zapor.

Batman in Robi sta se srečala pred blokom. Robi ga je vprašal, kje je bil tako dolgo. Batman mu je povedal, da je lovil roparja.

Žiga Kastelic, 3. B

Ema Oberstar, 3. B

TYSHEA ORAB, 4.A

MIHOVE SKRBI

V mestu je živel fant po imenu Miha. V sosednjem mestu pa Luka. Ko je prišel Luka k Mihi, sta šla na računalnik, saj je Miha Luku pokazal svoje slike, kjer je prodajal zlato uro. Luka je predlagal, da jih pošljeta sošolcem na telefone. Čez teden dni so ga pred šolo počakali starejši učenci. Miha je bil zelo vznemirjen, ko je šel mimo. Potem je eden od njih Miha vprašal, če mu da uro. Miha je odgovoril, da mu je ne da, razen če plača tisoč €, kot piše na spletu. Potem mu zagrozijo, da če je ne da, ga bodo pretepli in mu jo vzeli na silo. Miha jim je še vedno ne da in hoče pobegniti pred njimi, saj jih je bilo več. Potem se je izgovarjal, da jo ima doma, kar je bilo tudi res. Vendar tudi oni se niso dali in rekli so, da jo mora prinesiti naslednji dan, drugače mu bodo res naredili nekaj hudega. Mihi je bilo žal, da je poslal slike na telefone svojih sošolcev. Kar bi moral narediti, je to, da bi povedal staršem, v kaj se je zapletel in kako mu grozijo. Ko je prišel v šolo, je hitro zdrvel v razred. Imel je srečo, da učencev, ki so ga izsiljevali, še ni bilo v šolo, saj bilo ga je strah, da mu bodo res kaj naredili. Ampak mamica mu tako ali tako ni dovolila, da nese zlato uro v šolo. Ko je šel domov, so ga ponovno pričakali na istem mestu in zahtevali zlato uro. Ker je ni imel, so ga pošteno namlatili. Ko je prišel domov poln modric, je bilo prvo, kar ga je mama vprašala, zakaj je poln modric. Miha ji je povedal vse po pravici od začetka do konca. Mama je nato poklicala v šolo in nepridiprave so hitro našli. Bili so kaznovani. Ko je naslednjič prišel v šolo, si je oddahnil.

Nina Knoll, 3. B

PSIČKA ROŽA IN BALETNI NASTOP

Mama se po telefonu pogovarja z učiteljico Cimet. Ta uči balet. »Roža, jutri greš na balet,« ji govori mama. »Kaj je to balet?« vpraša Roža. »Boš videla jutri,« reče mama in ji pritisne poljub. Noč je in Roža čaka na prvi baletni dan. Roža se zbudi. »Roža, pojej kakšno palačinko, preden greš na balet,« ji govori mama. »Roža, pridi,« ji reče gospa Cimet. »Gospa je prijazna učiteljica, ona te bo učila balet,« reče mama. Naslednji teden je nastop v dvorani Pasji dvorec, piše na vabilu, ki ga gospa Cimet prinese mami. Roža se poslovila in zajoče. »V redu je,« jo tolaži gospa Cimet. Roža neha jokati, ko odide mama. Roža si je našla novo prijateljico Karmen, pa vendar dnevi in noči so prekratki. Nastop pa je že jutri. Vsi so na trnih. Prišel je dan, ki so ga vsi čakali. Tam sedi njena mama in poleg nje učiteljica iz osnovne šole živali. Karmenina mama je dovolila, da gre k Roži domov. Doma so imeli slavnostno večerjo s palačinkami.

Ema Oberstar, 3. B

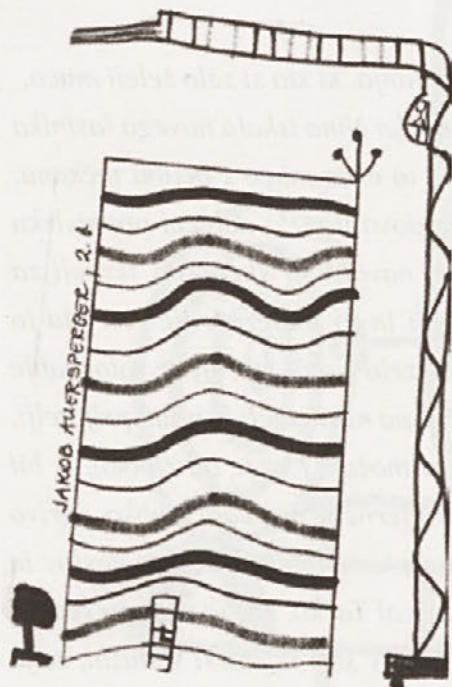

ZARIA
2.B

PRIŠLO JE NENAVADNO BITJE

Nenavadno bitje je prišlo v vas. Imelo je grozno rjave oči in zelo grozno sivo kožo. To bitje je kradlo denar in sladoled, če se ni stopil. Drugače je kradlo tudi šotore in majice. Nekega dne je to bitje ukradlo ves denar na svetu. Ljudje so ga hoteli ustreliti. Pred streljanjem so imeli vaje in spraševali so se, kam se bodo postavili. Zjutraj so morali zelo zgodaj vstati. In je eden zavpil: »Prihaja bitje!« In so ga ustrelili. »Juhuhu, rešeni smo!!!« so zavpili ljudje. V vasi so bili spet srečni.

Lea Gerdovič, 3. B

GOZD IN ODPADKI

Nekoč je bil najbolj čist gozd, ki so mu rekli Gozd dreves. To je bil najčistejši gozd v vsej deželi. Niti ene pločevinke ali ovitka od žvečilnega ni bilo. In živali so v njem zelo lepo živeli. Ljudje so se sprehajali po tem gozdu. Čez nekaj dni je vanj priletel zmaj, ki je namesto ognja bruhal pločevinke, ovitke čigumijev, papir, škatle in les. Od takrat Gozd dreves ni bil več najčistejši v vsej deželi. Vse živali so se zelo prestrašile in drevesa so govorila, da se bodo še zadušila. Zaradi smeti se ni videlo tal v gozdu. Živali so se odločile, da bodo pospravile. Trudile so se in trudile, a niso mogle. Poklicale so ptice in čebele, da so lahko pospravile smeti. Čez tri dni se je spet vrnil zmaj in bruhal dvakrat več smeti. Zdaj jih živali niso mogle pospraviti, zato so za pomoč poklicale ljudi. Ti so prišli s tovornjaki, bagri in buldožerji in počistili gozd. Nato so šli do zmaja. Prosili so ga, naj ne bruha več smeti. Obljubil jim je, da tega ne bo več počel.

Maj Gros, 3. B

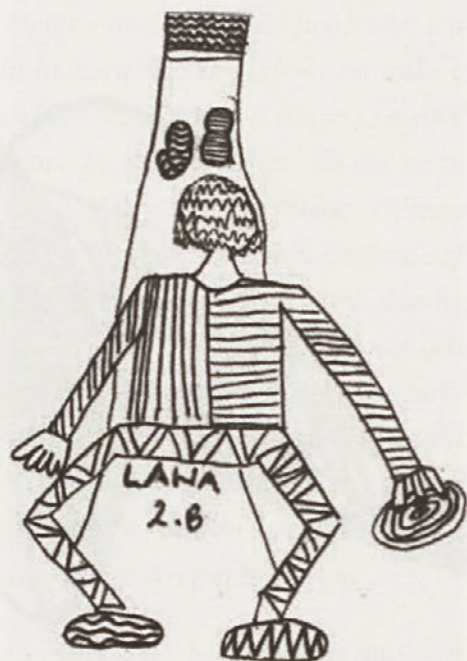
PIKNIK

Zgodaj spomladi se začnejo prva dela v vinogradu. Začnemo z obrezovanjem trt. Tudi pri nas obreže oče cel vinograd. Z Rebeko pobereva ostanke trt in jih zneseva na kup. Potem zakurimo in imamo piknik. Tudi letos je bilo tako.

Razdelili smo si dela. Z očetom sva zakurila ogenj. Rebeka in mama sta pripravili hrano za peko. Ogenj je bil zelo velik, zato smo bili pazljivi. Ko je nastala žerjavica, smo vanjo položili krompir. Potem smo zavili hrenovke v aluminijasto folijo in jih položili v žerjavico. Sedeli smo ob ognju in se pogovarjali. Nato sta prišla še soseda Andrej in Sonja. Kmalu potem je oče pogledal krompir in hrenovke, ki so bile že pečene. Mama in Rebeka sta olupili krompir in narezali hrenovke. Z očetom sva še pogasila ogenj, ker je še gorel. Nato smo pojedli hrano, ki smo jo pripravili.

Imeli smo se zelo lepo. Naslednje leto bomo piknik ponovili.

Luka Koračin, 3. B

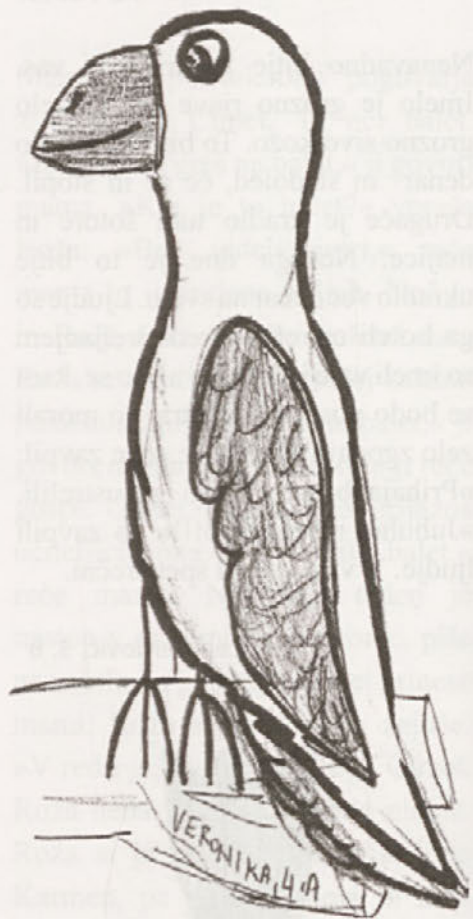

UKRADENA MUCA

V lepem mestecu sta živeli sestrici Ana in Janja, ki sta si zelo želeli muco. Na Facebooku sta našli oglas, kjer je punčka Nina iskala novega lastnika mlade muce. Dogovorili sta se, da kupita to črno muco z belimi tačkami. Komaj sta prepričali mamico, da jima je dovolila. Po dolgem premisleku sta se odločili, da ji bo ime Tačka. Obe navdušeni sta lepo skrbeli za svojo muco. Hranili sta jo, se z njo igrali in jo fotografirali. Ker sta jo imeli tako zelo radi in jima je bila tako zelo všeč, sta njene fotografije objavili na Facebooku. Slik čudovite Tačke pa niso videli le njuni prijatelji, ampak tudi Barabin. To je bil zloben, star možak. Ker je bil zloben, je bil osamljen. Nihče ga ni maral. Ko je na internetu zagledal ljubko, igrivo mucko, si jo je zaželel. Odločil se je, da jo hoče imeti. Našel je naslov in začel oprezati okoli hiše. Ko je tako opazoval Tačko, mu je postala še bolj všeč. Nekega dopoldneva, ko sta bili deklici v šoli in starši v službi, se je odločil in ukradel muco. Hitro je zbežal z njo domov.

Ko sta se Ana in Janja vrnili iz šole, sta najprej opazili, da muce ni, saj ju je prej vedno pozdravila. Bili sta zelo žalostni. Domislili sta se iskalne akcije preko interneta. Objavili sta obvestila s sliko na Facebooku in ju poslali na vse naslove, ki sta jih našli. Po dveh dneh ju je razveselil prijazen fant z imenom Anže. Sporočil jima je, da je videl njuno ljubko muco. Deklici sta veselo novico povedali staršem, ti pa so obvestili policijo. Prijazna policajka sta našla Barabina in muco vrnila Ani in Janji. Bili sta zelo veseli.

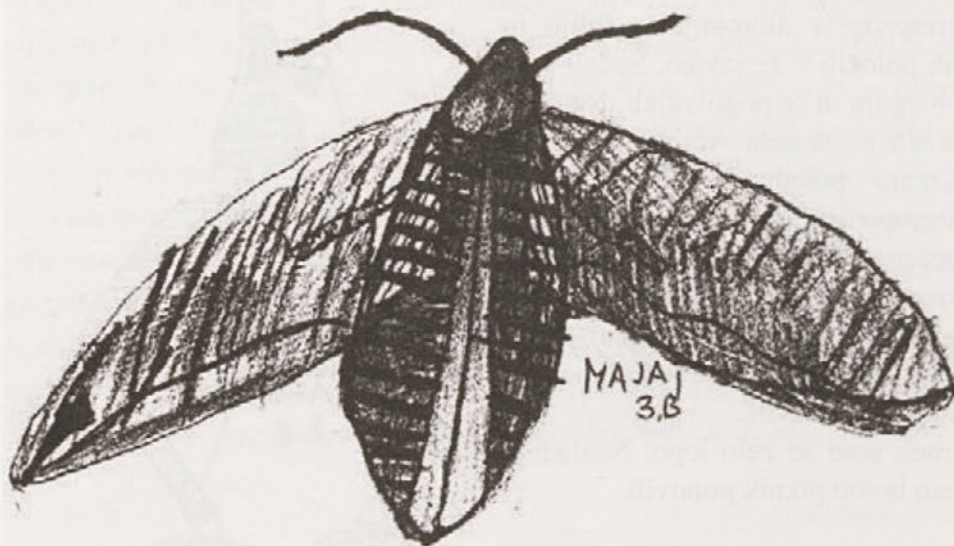
Ana Siročič in Janja Omerzel, 3. B

RAK BERNARD

Nekoč je živel majhen rak. Ime mu je bilo Bernard. Mama je skrbela za Bernarda, oče pa je prinesel hrano. Naslednji dan je imel Bernard rojstni dan. Star je bil 5 let. Takrat je že znal plavati in hodil je v OŠ Grm. Naslednji dan so imeli tekmovanje v plavanju. Plavali so 5 metrov za priznanje. Bernard je bil najhitrejši. Ko je učiteljica rekla: »Zdaj!«, so začeli plavati. Bernard je bil res najhitrejši. Učiteljica ga je pohvalila in mu dala priznanje ter mu rekla, naj pozdravi mamo in očeta. Na koncu so vsi živeli srečno.

Dorian Dželadini, 3. B

SPREHOD Z BABICO IN DEDKOM

Nekega sončnega dne sem zaspala na travniku. Sanjala sem, da ... Z babico in dedkom sem šla v gozd. Zagledala sem konja, veverico, zajčka in srno. Vsi skupaj so se igrali skrivalnice. Zajček je rekel: »Pojdimo na travnik in občudujmo rožice, metulje in čebelice.« Tedaj smo mi prišli mimo. Rekla sem babici: »Poglejte, pogledjte! Živali!« Dedek mi je rekel, naj se grem z njimi igrat. Tako sem prišla med živali. Živali so tudi govorile. »Saj govorite!« »Ja, me govorimo.« Babica in dedek sta medtem odšla na dolg sprehod. Živali so naenkrat zavohale, da nas nekaj napada. Rekle so: »Lovci prihajajo! Skrijmo se!« Narobe so zavohale. Bila sta le babica in dedek. Spraševala sta se, kje smo. Živalim sem pojasnila, da sta le babica in dedek. Vrnili smo se domov in odšli spat.

Ana Siročič, 3. B

ČISTO IN UMAZANO MESTO

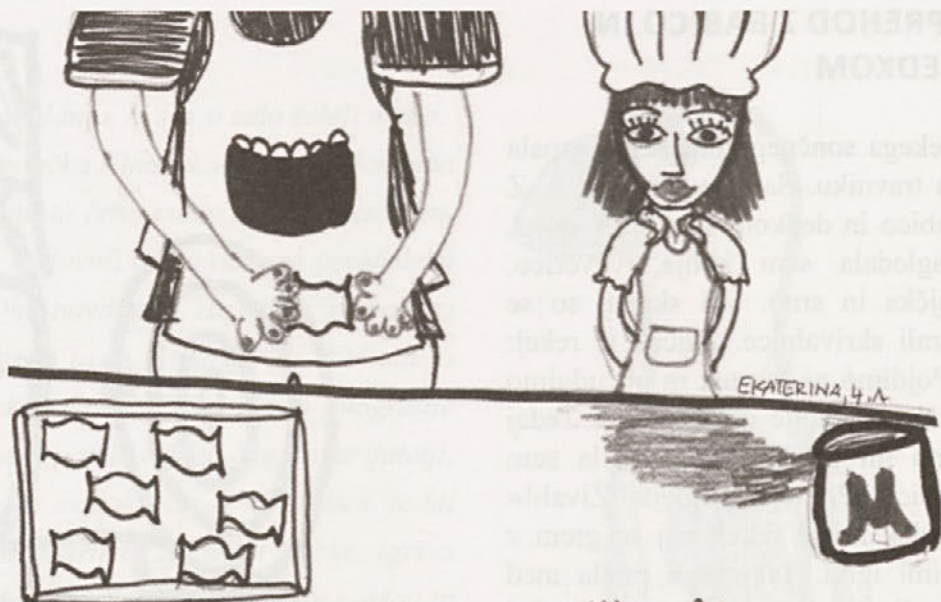
To je zgodba o tem, kako pomembno je živeti v čistem mestu. Nekoč sta obstajali dve mesti: eno je bilo čisto in drugo umazano. V čistem mestu sta živeli Sara in Katja. V umazanem mestu pa je živela Helena. S Saro in Katjo je bila Helena zelo dobra prijateljica. Helena je sklenila, da ju obišče, isti čas pa sta jo hoteli obiskati tudi Katja in Sara. Ko je Helena vstopila v čisto mesto, je osupnila. Začela je iskati hišo Sare in Katje. Ko jo je našla, je pozvonila. Pozvonila je dvakrat, a Sare in Katje ni bilo. Enako se je zgodilo v umazanem mestu, ko sta hoteli dekleti obiskati Heleno. Helena se je zamislila in odločila, da bo v svojem mestu naredila red in čistočo, saj bodo tako vsi ljudje živeli v čistem okolju in dihali čist zrak. Na poti domov je srečala prijateljici in jima povedala, kaj se je odločila. Obe sta bili nad idejo čiščenja mesta navdušeni in Heleni obljubili pomoč. Umazano mesto je v nekaj letih postalo čisto in zdravo, predvsem po zaslugi treh prijateljic, ki so osveščale ljudi in pripravile veliko čistilnih akcij. Upamo, da bo takšnih ljudi, kot so tri prijateljice, čim več in bodo mesta čista, brez odpadkov, da bo v njih veliko čistega zraka, brez strupenih plinov.

Kaye Lynn, Nina, Janja in Ana, 3. B

ANA GRE PRVIČ SAMA V TRGOVINO

Nekega dne se je Ana prvič odpravila sama v trgovino. Ko je odhajala iz stanovanja, jo je mami opozorila, naj bo previdna na cesti. Med potjo je Ana srečala Janjo. Povedala ji je, da gre v trgovino za živali, kupiti hrano za hrčka. Janja je šla zraven. Kupili sta hrano in odšli domov k Ani. Ko sta prišli domov, ji je sestra Gaja povedala, da hrčka Gregorja ni v kletki. Vse tri so ga iskale vsepovsod. Končno ga je našla Janja. Skrival se je pod Anino posteljo. Bilo ga je zelo strah in bil je lačen. Vse tri so bile zelo vesele, da so ga našle. Dale so mu hrano in se še cel popoldan igrale z njim. Ana je bila zelo zadovoljna, da je šla sama v trgovino.

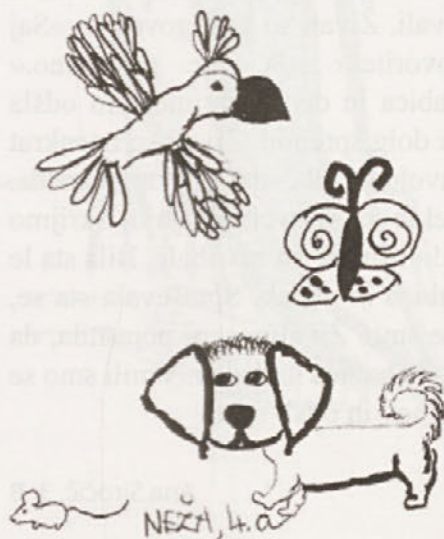
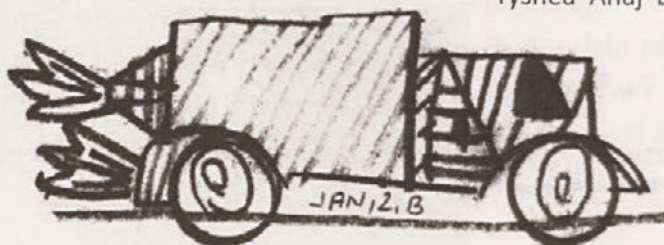
Gaja Popovič, 3. B

ČOKOLADNI GRAD

V čokoladnem gradu so živele mama Miš in njenih sedem miši, ki so izdelovale najboljšo čokolado na svetu. Ogromna mačka Zofka pa je bila njihov najhujši sovražnik. Dan in noč jih je opazovala iz svojega skrivališča in kovala načrt, kako bi prišla v njihovo kraljestvo in jim pojedla vso čokolado. Nekega dne ji je uspelo priti v kraljestvo. Začudeno je pogledala okoli sebe. Vse je bilo iz čokolade. Tudi kopalna kad je bila iz čokolade. Naenkrat se je Zofka začela basati s čokolado. Potem so miške videle Zofko, pa niso vedele, kaj naj naredijo. In so se spomnile. Vse so jo brcnile v rit! Zbežala je in ni prišla nazaj.

Kaye Lynn Carlson, 3. B

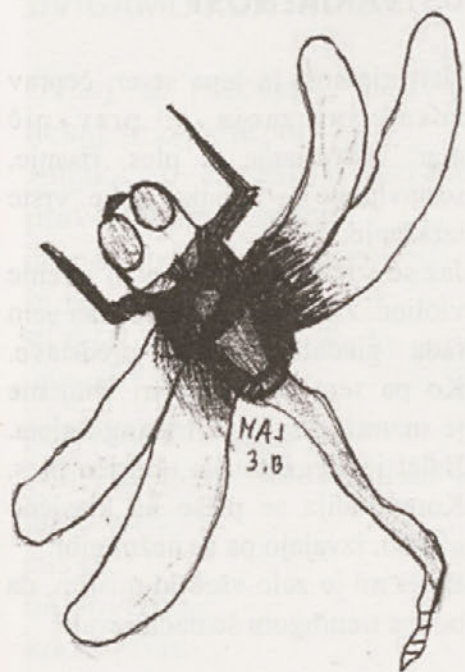

OBISKALI SMO ZAVETIŠČE

Prišel je dan, ko smo se s predstavniki razredov odpravili na Zajčji Vrh. Tam smo obiskali veliko različnih pasem psov, ki so bili zapuščeni. Gospod Marjan nam je razložil, kako deluje zavetišče. Skupaj sva sprehajali psičko Mišo in jo skrtačili.

Čas za odhod je hitro minil. Zrinili smo se v avtobus in se odpeljali nazaj v šolo.

Tyshea Anaj Drab in Klara Jordan, 4. A

MAŠKARE

Vsako leto se udeležim pustne povorke, ki poteka v Gotni vasi. Letos sem se našemil v gasilca. Kostum sem izdelal čisto sam. Gasilski aparat sem izdelal iz dveh plastenk. Ovil sem jih z rdečim papirjem. Za gasilno cev sem uporabil rebrasto cev od starega sesalnika. Prilepil sem jo z lepilnim trakom. Na koncu sem gasilni aparat še okrasil in že je izgledal kot pravi. Čelado sem izdelal iz lepenke srebrne barve. Načrt sem našel v knjigi, ki sem si jo izposodil v knjižnici. Na čelado sem napisal GASILCI in ob strani napisal številko 112. Izdelal sem tudi gasilsko obleko. Zanj sem uporabil rdeč anorak in na njega nalepil svetleče trakove. Oblekel sem si trenirko, črne teniske, jopič, gasilski aparat ter nadel čelado. Tako sem izgledal kot pravi GASILEC. Na ocenjevanju najboljših mask so me nagradili s priznanjem za najboljšo masko. Tega priznanja sem se zelo razveselil. Nato smo odšli k moji babici, ki nas je pričakala s sveže pečenimi pustnimi krofi.

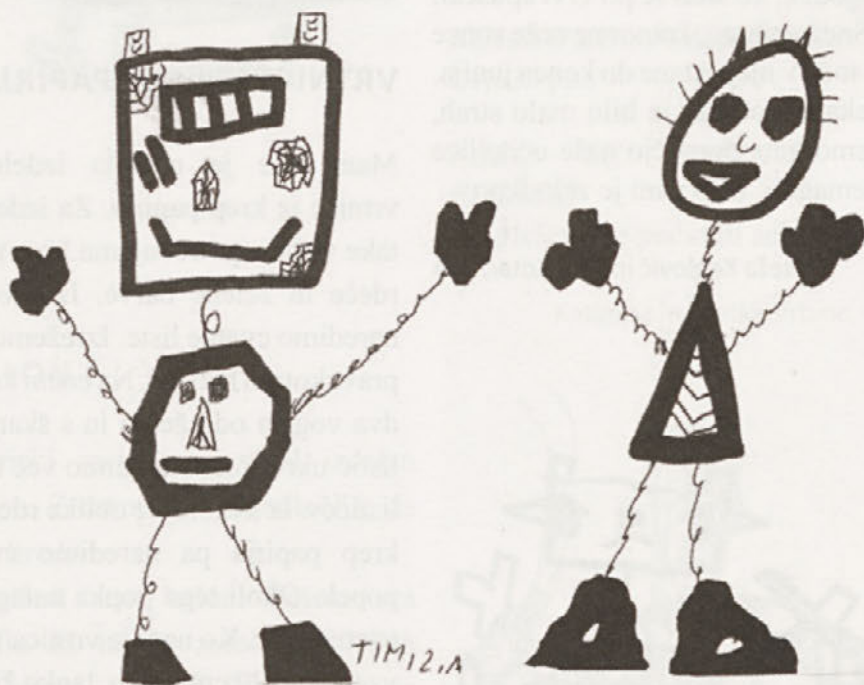
Karel Cerovšek, 4. A

TEHNIŠKI DAN

V četrtek, 19. 1. 2012, smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo vozilo iz odpadnega materiala. Potrebovali smo: škatlo od mleka ali čaja, pokrovčke od mleka, palčke za ražnjiče, luknjač, časopisni papir in tempere barvice. Najprej smo iz škatle naredili obliko avtomobila. Pri tem smo imeli največ težav. Pomagali smo drug drugemu.

Iz kartona smo izdelali 4 trikotnike in na njih naredili luknje. Prilepili smo jih na škatlo. Skozi luknje smo dali palčke in na njih namestili zamaške. Avtomobilčke smo pobarvali s tempera barvicami. Nato smo avtomobilčke preizkusili in jih spustili po klancu navzdol. Avtomobilčki so bili zelo lepi. Na svoje izdelke smo bili ponosni. Ta dan nam je bil všeč.

Ekaterina Petrovič in
Veronika Avbar, 4. A

MOJA USTVARJALNOST

Ustvarjam svojo glasbo. Ustvarjati sem začel, ko sem bil star štiri leta. Rad pojem. Prvo pesem sem ustvaril v tretjem razredu. Ta pesem predstavlja tri čebele, ki imajo veliko dogodivščin. Pesem mi je res zelo všeč.

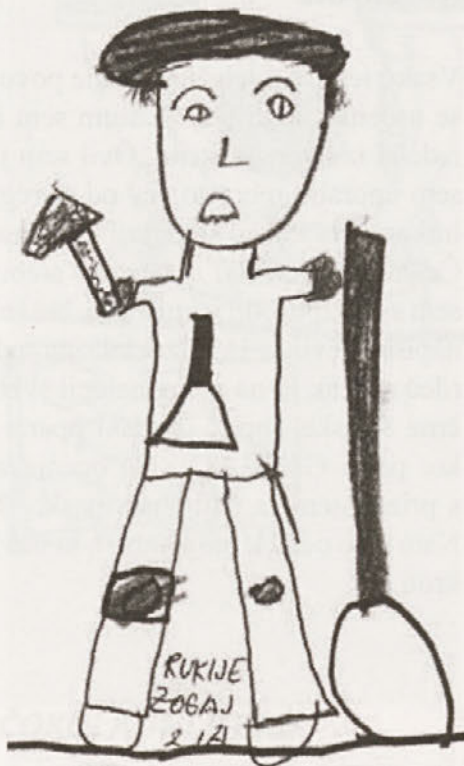
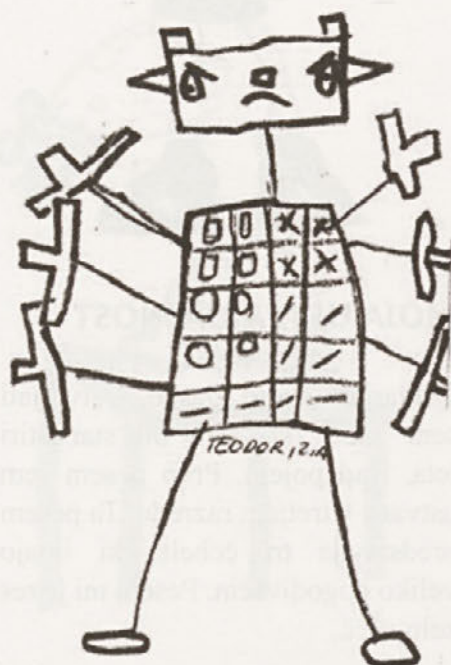
Vito Zurc, 4. B

ŠOLA V NARAVI

V času od 10. 4. 2012 do 13. 4. 2012 smo se učenci 4. a in b razreda udeležili šole v naravi na Vojskem. Pot od Idrije do Vojskega je bila ozka in vijugasta. Ko smo prispeli na cilj, smo bili vsi zelo vznemirjeni in polni pričakovanj. V šoli v naravi smo doživeli veliko lepega in zanimivega. Imeli smo dolg pohod do slapa Gačnika. Spoznali smo živali v domu in gozdu, delali idrijske žlikrofe, ki smo jih pojedli za kosilo. Med prostim časom smo klekljali. Raziskovali smo živali v potoku Gačniku, streljali z lokom in plezali po plezalni steni. Še in še bi lahko naštevali.

Najbolj se nam bo vtisnil v spomin dogodek, ko smo se po vrvi spuščali v Snežno jamo, kamor ne seže sonce in sneg v njej ostane do konca junija. Nekatere od nas je bilo malo strah, a smo ga s pomočjo naše učiteljice premagali. Bilo nam je zelo lepo.

Neža Keglovič in Zala Kotar, 4. A

VRTNICE IZ KREP PAPIRJA

Mami me je naučila izdelovati vrtnice iz krep papirja. Za izdelavo take vrtnice potrebujemo krep papir rdeče in zelene barve. Iz rdečega naredimo cvetne liste. Izrežemo več pravokotnih lističev. Na enem koncu dva vogala odrežemo in s škarjami listič ukrivimo. Naredimo več takih lističev. Iz kvadratne oblike rdečega krep papirja pa naredimo cvetni popek. Okoli tega popka nalagamo cvetne liste. Ko nam je vrtnica všeč, vzamemo 20 cm dolgo, tanko žičko. Ovijemo jo okoli spodnjega dela cveta. Nato vzamemo 1 cm širok in 40 cm dolg zelen kos krep papirja. Z njim ovijemo spodnji del cveta in žičko, da nastane zelen pecelj. Namesto rdečega lahko uporabiš tudi rumen, roza ali bel krep papir. In naredimo šopek rumenih, belih ali roza vrtnic.

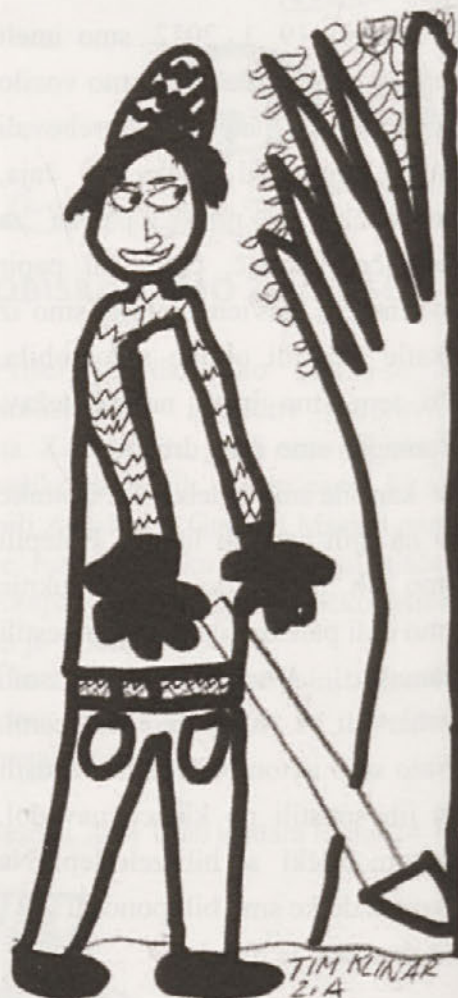
Urban Malavašič, 4. B

USTVARJALNOST

Ustvarjalnost je lepa stvar, čeprav nekaterim zanjo ni prav nič mar. Ustvarjanje je ples, risanje, sestavljanje – skratka neke vrste izražanje.

Jaz se izražam skozi ples in igranje violine. Že kot majhna punčka sem rada gledala baletne predstave. Ko pa sem dopolnila tri leta, me je mami vpisala na trening baleta. Balet je eleganten in umirjen ples. Koreografija se pleše na klasično glasbo, izvajajo pa se nežni gibi. Balet mi je zelo všeč in mislim, da bom s treningom še nadaljevala.

Lana Zajec Gabrijelčič, 4. B

DVIGAMO KONTROLKE

Nekaj se prebuja v nalivcu,
nekaj se zgodilo bo.

Junaki so zbrani v razredu,
pravo pot nam kažejo.

Ni nas strah slabih ocen,
ni nas strah enk in dvojk.

Skupaj spet v razredu smo
zbrani,

petka z nami gre domov.

Naj kar govorijo nesmisle in
laži,

čas je,
da povemo,
kdo smo mi.

Dvigamo kontrolke v ponos
našim ocenam,

učenje naj da krila, modrost.

Dvigamo kontrolke v ponos
našim ocenam,

učenje naj da vse.

Nalivnik kliče,

naj takoj začnem,

petka z menoj gre domov.

Tekst že pišem od jutra do
večera,

vse mam prou,

ker to že vem.

Ni nas strah slabih ocen,

ni nas strah ne enk ne dvojk.

Skupaj spet v razredu smo
zbrani,

petka z nami gre domov.

Dvigamo kontrolke v ponos
našim ocenam,

učenje naj da krila, modrost.

Dvigamo kontrolke v ponos
našim ocenam,

učenje naj da vse.

Avtor: Nejc Mohar, 4. c

Aranžiral: Marin Gazvoda de Reggi, 4. C

INTERVJU Z JASNO POTOČAR

**ZAKAJ SI SE ODLOČILA ZA
PLES?**

Nad plesom me je navdušila sestra.

KDO TE SPODBUJA K PLESU?

K plesu me spodbujajo starši in
sestra.

**KATERI PLESI SO TI BOLJ
VŠEČ: LATINSKOAMERIŠKI
ALI STANDARDNI PLESI?**

Bolj so mi všeč latinskoameriški
plesi.

**KOLIKOKRAT NA TEDEN IMAS
PLESNE VAJE?**

Trikrat do štirikrat tedensko.

KOLIKO LET PLEŠEŠ?

Leto in pol.

**KAKO SE POČUTIŠ, KO
PLEŠEŠ?**

Ko plešem, se počutim zelo dobro.

Katarina in Metka Vrbinc, 4. C

BALON

V neki reviji sem videl izdelan
balon. Z mami sva se odločila, da
ga narediva.

Napihnil sem balon. Potem sva
lepilo za tapete zmešala z vodo
in balon oblepila s časopisnim
papirjem. Potem sva ga pustila, da
se je sušil teden dni. Ko je bil suh,
sva balon prebarvala z modro barvo.
Jogurtov lonček sva oblepila s kolaž
papirjem in ga z vrvicami pritrdila na
balon. Oči je izvrtal luknjo v stran,
jaz pa sem ga privezal na vijak. Z
izdelkom smo bili vsi zadovoljni.

Aljoša Knap, 4. C

USTVARJANJE Z OČKOM

Zelo rada ustvarjam: iz blaga, papirja, gline ... Tudi ko bom odrasla, si želim, da bom lahko delala stvari, ki me veselijo.

Moj očka ima poklic, ki ga veseli in v katerem uživa. Je mizar in zna ustvariti veliko lepih, zanimivih in uporabnih izdelkov iz lesa. Pri delu ga zelo rada opazujem in mu tudi pomagam. Nazadnje sva skupaj naredila majhno leseno samokolnico za rože. Skupaj sva žagala, brusila, lepila in barvala. Ustvarila sva zelo lep izdelek. Ko je izdelek končan, se ga vedno skupaj veseliva.

Lea Brudar, 4. C

PLES – MOJA STRAST

Sem Ela iz 4. c razreda. V začetku šolskega leta sem se odločila, da se pridružim Plesnemu studiu Novo mesto. Že na začetku so me dali v skupino Pionirjev 1. Mislim, da dobro plešem HIP-HOP, saj mi ples veliko pomeni. Uči me moj učitelj Robi Grmek, ki nam kaže in nas uči plesnih korakov in koreografij, ki jih moramo ponavljati doma. Celotna skupina je zelo uspešna, saj smo imeli veliko nastopov. Trenutno se pripravljamo na državno prvenstvo v HIP-HOPU. Upam, da bomo dobri in se bomo uvrstili na evropsko prvenstvo. Z nastopom na evropskem prvenstvu bi se mi izpolnile sanje. Že lep čas sanjam, da stojim na odru in plešem, pa ne zaradi nagrade, temveč zaradi veselja do plesa.

K plesu me spodbujajo starši, babici, dedka in moja sestra Ajda. Ples je moje življenje – ko plešem, se počutim svobodno, udobno in zadovoljno. Zame ples ni skrb, ampak nekaj lepega, kjer se lahko sprostim in pozabim na vse skrbi in tegobe. Plešem povsod, v trgovini, doma v šoli ... Še naprej bi se rada učila in spoznavala svet plesa.

Ela Blatnik, 4. C

RAJKO DE REGGI – AKADEMSKI KIPAR

KAKO STE PREŽIVLJALI OTROŠTVO?

Moje otroštvo je bilo precej pestro in razburljivo. K sreči še nismo poznali računalnika, zato smo se s prijatelji veliko igrali v naravi. Oče, zdravnik, je bil zelo zaposlen in družinska idila se je kmalu razblinila z ločitvijo staršev. Od takrat sem se veliko selil in se navezal na babico v Novem mestu.

NA KATERI ŠOLI STE SE ŠOLALI?

Osnovno šolo sem obiskoval v Logatcu, Piranu in Novem mestu, kjer sem zaključil gimnazijo. V Ljubljani sem eno leto študiral arhitekturo, ko sem ugotovil, da bo zame primernejši študij kiparstva na Akademiji za likovno umetnost. Po diplomi sem nadaljeval študij restavratorstva v Benetkah.

KAKŠNE OCENE STE IMELI PRI LIKOVNI VZGOJI?

Ker sem bil že od malega nadarjen za risanje in slikanje, sem imel ves čas odlične ocene.

VAS JE KATERI UČITELJ POSEBEJ SPODBUJAL, DA SE UKVARJATE Z UMETNOSTJO?

Seveda so me hvalili učitelji likovne vzgoje. A umetnost je živela predvsem v moji družini, kjer sem bil deležen največ spodbud. Oče in mama sta bila medicinske stroke, v prostem času pa sta slikala in risala. Tudi očetovi bratje so se posvečali umetnosti in me zanj navduševali. Stric je končal arhitekturo in likovno akademijo ter grafično specialko pri Božidarju Jakcu. Skupaj smo preživljali počitnice na morju, občudovali naravo in ustvarjali.

Risal sem prizore iz Pirana in Savudrije ter načrte za hiše in barke. Stric se ni mogel načuditi moji domišljiji in čudovitim idejam. Prostorski čut se mi je razvijal ob igranju z lego kockami.

ZAKAJ STE SE ODLOČILI ZA TA POKLIC?

Pravzaprav me je oče skušal usmeriti v študij medicine, kajti z umetnostjo se težko pride do zaslужka, je menil. A te skrbi so mi bile odveč. Privlačil me je študij arhitekture in likovne umetnosti, ki je zmagala.

KOLIKO STE BILI STARI, KO STE NAREDILI SVOJO PRVO UMETNINO?

V drugem razredu osnovne šole sem narisal tako lepega oslička, da ga je občudovala cela šola.

KATERO UMETNINO NAJBOLJ CENITE?

Občudujem vsako umetnino, ko je v procesu nastajanja. Menim, da bo moje najboljše delo še nastalo.

OD KOD IZVIRA VAŠ ZANIMIV PRIIMEK?

Priimek je res malo poseben, ker je francosko-italijanskega porekla.

ALI VAS VESELI TA POKLIC?

V likovni ustvarjalnosti neizmerno uživam; ko rišem, slikam, izdelujem kipe ali druge izdelke. Kiparsko znanje nudi ročne in rokodelske spretnosti, zato znam marsikaj narediti sam. Na primer kitaro, na katero tudi rad zaigram. Ta priročnost in iznajdljivost je dobra popotnica za življenje. Druga plat poklica, vir zaslужka, pa ni enostavna. Zato se večkrat spomnim očetovih besed in si mislim, kako je imel prav.

Marin Gazvoda de Reggi, 4. C

NAŠA UČITELJICA JOŽICA – NAJBOLJŠA UČITELJICA

Učiteljica Jožica nas je zelo veliko naučila, vseč nam je bilo, ker nam je povedala veliko zanimivih stvari. V razredu smo se zelo dobro počutili, saj so bile ure zanimive in zabavne. Veliko smo se pogovarjali. Vedno se je veselila naših uspehov in nam pomagala, če česa nismo znali ali razumeli. Imeli smo veliko časa tudi za sprostitvev. Bila je zelo prijazna, dobre volje in zelo smo jo imeli radi.

Učenci 5. B

JUNIOR ENGLISH PAGES

Dear penfrind,

Thank you for your letter. This is a picture of my dog and me in the park. I like playing in the park.

I've got a ball. It's red and white. I like volleyball. I like kites, too. I've got a big pink kite. I haven't got a plane.

What about you?

Write soon!

Jasna

Dear penfriend,

Thank you for your letter.

I'm happy for that I can write a letter to you.

I like playing with cars.

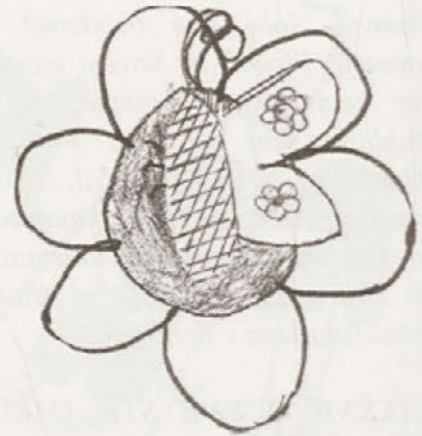
I like bikes and my sister too.

I like animals, especially dogs.

Write soon!

From,
ŽIGA

ŽIGA MEJAČ, 4. C

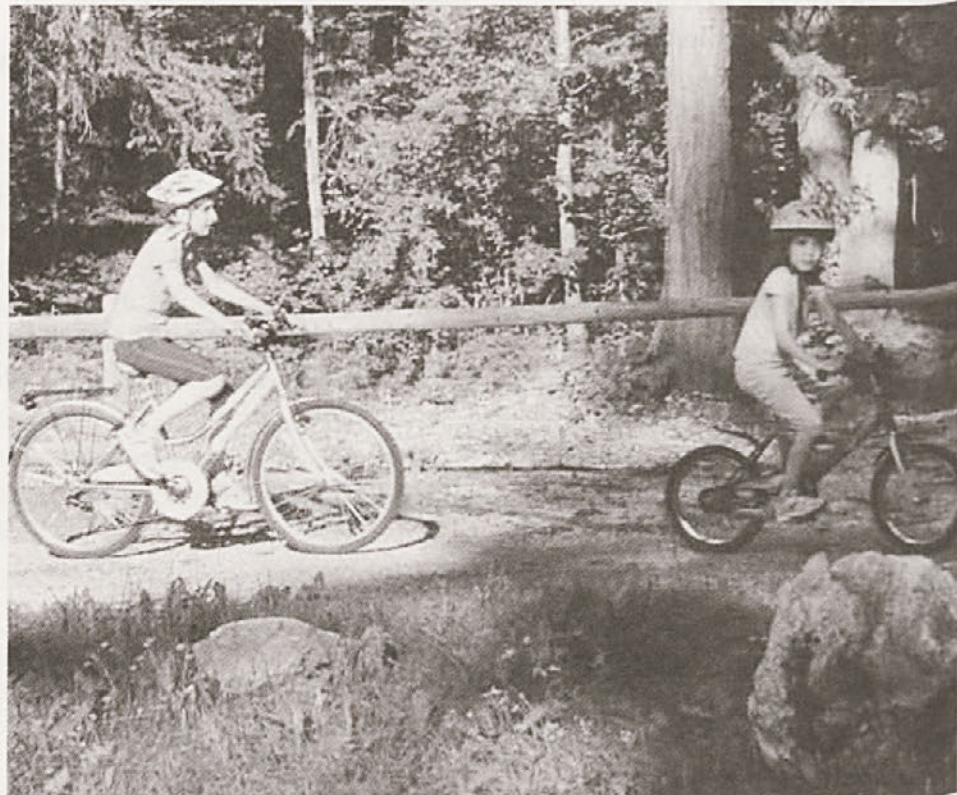
Dear penfriend,

Thank you for your letter. This is a picture of me and my sister Lucija. We like cycling. I've got a ball. It's red, blue and white. I like playing basketball and handball. I haven't got a skateboard.

Write soon!

Katarina

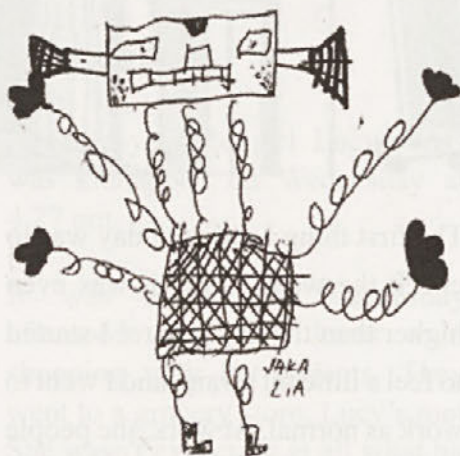
Katarina Urbinc, 4. C

MY FATHER

My father has got brown hair. He is friendly. He can cook and do all the house work. His hobby is playing football and he also likes to watch football on television. He doesn't have a job and he doesn't like Maths. He is always funny and he is healthy.

EVA INKRET, 5. C

A LION

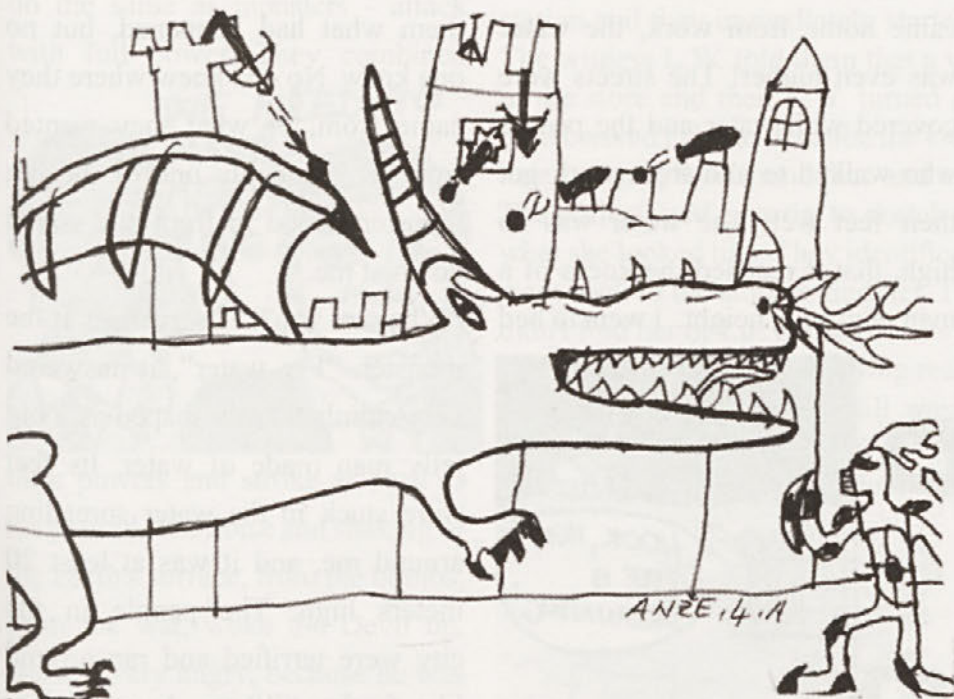
It has lots of fur and he likes to eat zebras and giraffes. It can run very fast and it has very sharp teeth. It is one of the world's dangerous predators. It is the leader of his herd. It fights other lions for their territories.

LUKA SMODIŠ, 5. A

MY GREAT DANE

I've got a great dane at home. He weighs seventy-five kilograms. He's very heavy and strong. He has got funny paws, big claws, a snout, short whiskers and a long tail. He's clumsy, big, lazy, shy and loud. He can run very fast. He also sleeps a lot. He eats almost everything he sees and then we have to take him to the vet. He whines almost all day long. He listens to us and I like him very much.

ALJAŽ KRANJČEVIČ, 5. b

MY FAVOURITE ZOO ANIMAL

My favourite ZOO animals are dolphins. They haven't got legs, but they have got fins. They swim in the sea. They are usually blue or grey. They are friendly, big and quiet. They live in water.

ULA ZELNIK GREGORČIČ, 5. A

MY FAVOURITE ZOO ANIMAL

My favourite ZOO animal is a koala. It looks like a small grey bear with bigger ears. It has got a black snout and soft fur. It lives in trees and climbs with long sharp claws. It eats leaves. It sleeps during the day and it is awake at night. It carries its baby in a special pocket. Koalas live in Australia.

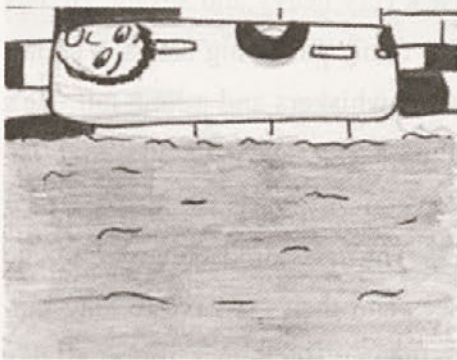
TJAŠA SMOLEJ, 5. A

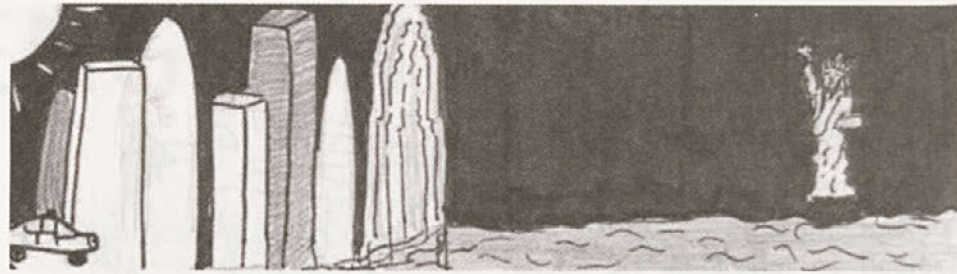
ENGLISH PAGES

WATER MONSTERS – A DISASTER STORY WRITTEN BY NORWEGIAN PUPILS

It was a nice and sunny day in New York, people were busy as always, and they were running from place to place to shop or do other things. I lived in a small flat, with my dog, Bob Kåre. Bob Kåre was a very nice dog, and always kept me company. I was just on my way to work, when I discovered that the water was very

high. I didn't think much about it, so I went to work. On my way to work, I saw that the water was on its way up the manhole covers. It was very weird but I thought it was just a coincidence. When I came to work, my colleagues were talking about the river, and were a little bit afraid, but just like me they thought it was just a coincidence, and that the water would be normal tomorrow.

The first thing I did next day was to check the water. Now it was even higher than the day before! I started to feel a little bit afraid, and I went to work as normal. At work, the people were talking about the water, and now they were also afraid. When I came home from work, the water was even higher! The streets were covered with water and the people who walked to and from work got their feet wet. The water was so high, that it reached the knees of a man of normal height. I went to bed

thinking: How high will the water be tomorrow?

The first thing I heard in the morning was the sound of a window breaking. I jumped out of bed to see what it was. I saw that it was exactly what I thought it was, a window that had broken. But the weird thing was that there were a lot of water drops on the window frame. First, I thought it had been a tsunami because of the

high water, but then I walked closer to the window - guess what I saw! I saw water that was formed into big monsters. I didn't say anything; I didn't think of anything, I just ran out of the apartment and out in the street. I ran into people and asked them what had happened, but no one knew. No one knew where they came from, or what they wanted from us. Suddenly one of the big monsters stood in front and stared down at me.

"What are you?!" I screamed at the monster. "I'm water", it answered very calmly. It was shaped as a big jelly man made of water. Its feet were stuck in the water spreading around me, and it was at least 20 meters high. The people in the city were terrified and ran around like freaks. "Where do you come from?!" I asked. "We are created by water itself" it answered. "We will kill you and take over the earth, and there is nothing you can do". The

only thing that went through my mind was that it was going to eat me and the other creatures in this city. The only question was when ...

THE STORY WAS FINISHED BY OUR PUPILS

... that day will come.

During the next few days monsters invaded the whole planet. It was an international crisis. All the presidents from all over the world had a meeting and they decided to do the same as monsters - attack with full power. They combined

their powers and stroke as hard as they could. The noise and shaking of the Earth's surface, from the bombs, from the war, woke the Devil up. He was very angry, because he was just sleeping. The Devil himself and his minions attacked the water monsters. The water monsters vaporized because of the heat, the minions disappeared because of the water and so did the Devil. Then the chaos ended. The water was back in the seas and rivers. The Devil was gone. From that day on everybody was happy and planet Earth was peaceful.

Luka Keserič, Jan Pureber, 8. B,
and Mark Pečnik, 8. A

CRIME STORIES WRITTEN BY EIGHTH GRADERS

KIDNAPPING

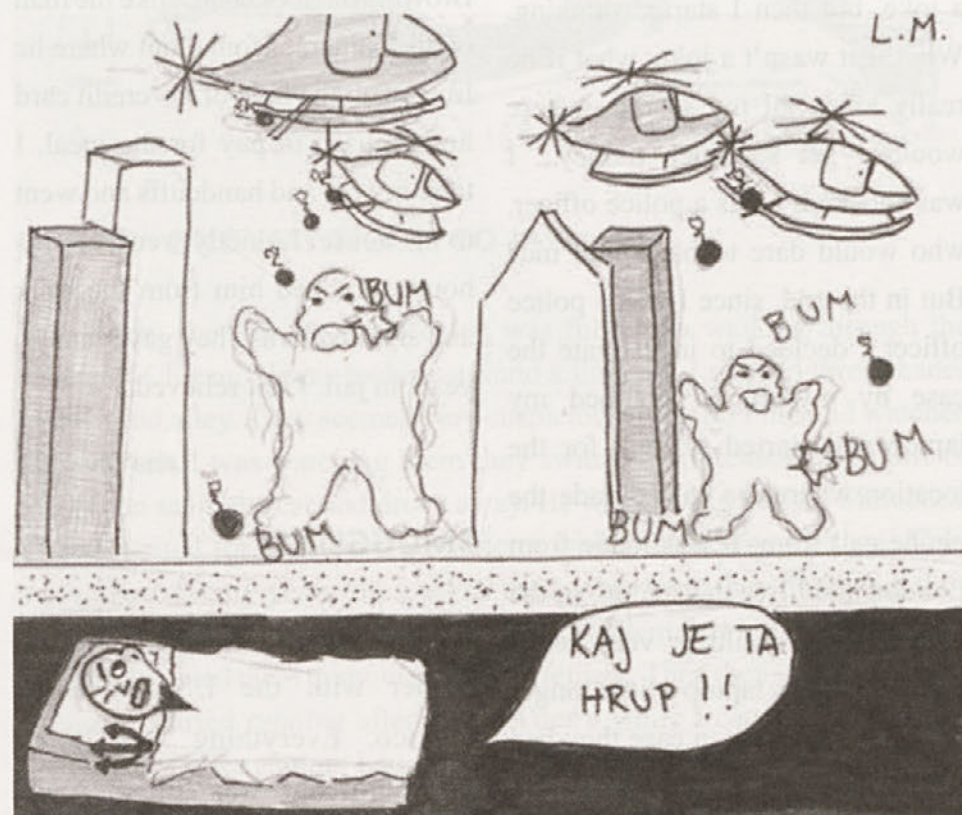
A seven-year-old girl Lucy Jones was kidnapped on Wednesday at 4.27 pm.

It was a normal Wednesday afternoon and Lucy Jones went shopping with her parents. They went to a grocery store. Lucy's mother Sarah sent her to find some beans. She wasn't expecting at all what happened next. Lucy disappeared. Sarah and her husband were running around the store trying to find Lucy but she was gone. Somebody kidnapped their daughter. They went to the police station and they immediately started investigating. They found a witness. The witness L.W. told them that a woman helped Lucy to reach the beans in the store and then L.W. turned around and they were both gone. The police asked L.W. to describe the kidnapper. She was tall, slim, with brown hair, green eyes, a round face and a small nose.

The police hired an artist to sketch the woman's face so they would know what she looked like. They identified her. Her name was Judy Walker. They went back to the store to find her. They searched the whole store, but they didn't find her or Lucy. The parents were hanging flyers everywhere in the town. And the police was trying really hard to find Lucy.

Three months later Lucy still wasn't home with her family. The police were still trying to find her. But then Sarah and John got a phone call. The police found their daughter and arrested Judy Walker. She kidnapped

Lucy in the store and took her home with her. The kidnapper used to have a daughter, but she died four years ago. She was the same age as Lucy when she died. When Lucy asked her to help her in the store, she reminded her of her daughter, so she just took her with her and pretended that she was her mother. Judy Walker got twenty-four years in prison.

Anja Mikulan, 8. a

but unfortunately, he wasn't looking at the camera, he was looking at the phone. So all I knew is that my blackmailer was a tall man with dark hair. The blackmailer called me on Saturday, telling me the same stuff. I didn't know anything more than I did the previous day. This is why I went to the restaurant and the post office that were next to the public telephone. At the post office, nobody saw anybody strange, but at the restaurant, they told me that there was a customer, a man, Charlie Brown, who looked just like the man on the camera. I found out where he lived with the help of his credit card he had used to pay for the meal. I took my car and handcuffs and went to his house. I quietly went into his house, grabbed him from the back and arrested him. They gave him 10 years in jail. I felt relieved.

Lana Oluić, 8.c

BLACKMAILING

One day last month, I accepted a call from a man. He had a deep voice and he said I had to give him 1,000,000\$ or he would tell all my secrets to everybody and then he hung up. At first I thought it was a joke, but then I started thinking. What if it wasn't a joke, what if he really knew all my secrets, where would I get so much money... I was shocked. I was a police officer, who would dare to blackmail me? But in the end, since I was a police officer I decided to investigate the case by myself. I grabbed my laptop and started to look for the location where the caller made the phone call from. It was made from London and I live in London, so the investigation would be very fast. I searched on my laptop a little longer for public cameras in case they had caught anything. I found my caller,

SMUGGLING

It was getting dark at the Mexican border with the USA in New Mexico. Everything was quiet. The landscape was full of rocks

and hills and it looked like a desert. It was quiet deserted. You would not want to live there. But from the darkness two circle lights were approaching, probably from a car. It was coming closer to the border control. The car slowed down. Then the policeman checked the car. The driver was from Cuba, he had his documents. There were four other people in the car too. They were from Mexico and they had copies of their documents. But the officer didn't believe them, so he went into his office to check the documents. The Mexicans knew that they wouldn't make it, if they didn't do something. The driver turned on the engine and quickly drove

the car off the road into the rocky landscape. The officers reacted quickly and started to chase the smugglers in order to arrest them. Our Cuba smuggler got out the car and the others followed him. Then he opened his secret place in his car. It was behind the backseats, where there was enough space for another five people. So there were nine Mexicans and a Cuban in the desert hiding from the law. They started to run. They ran and ran. But they soon slowed down. They hid behind two big rocks. But the policemen were near and they had their dogs with them, which quickly found them. They arrested the Cuban and took everybody to the police station.

The Cuban smuggler got a fine of 150.000 \$ and five years in prison. The Mexicans were sent back to Mexico even poorer!

But why did this Cuban do this and why did the Mexicans want to come to the USA?

It's very simple. The Cuban and the Mexicans were all very poor, so the Cuban decided to bring them into the country, where they could start a new and better life. They didn't have any choice, so they gave him everything they had and took a risk. But in the end they were poorer than before!

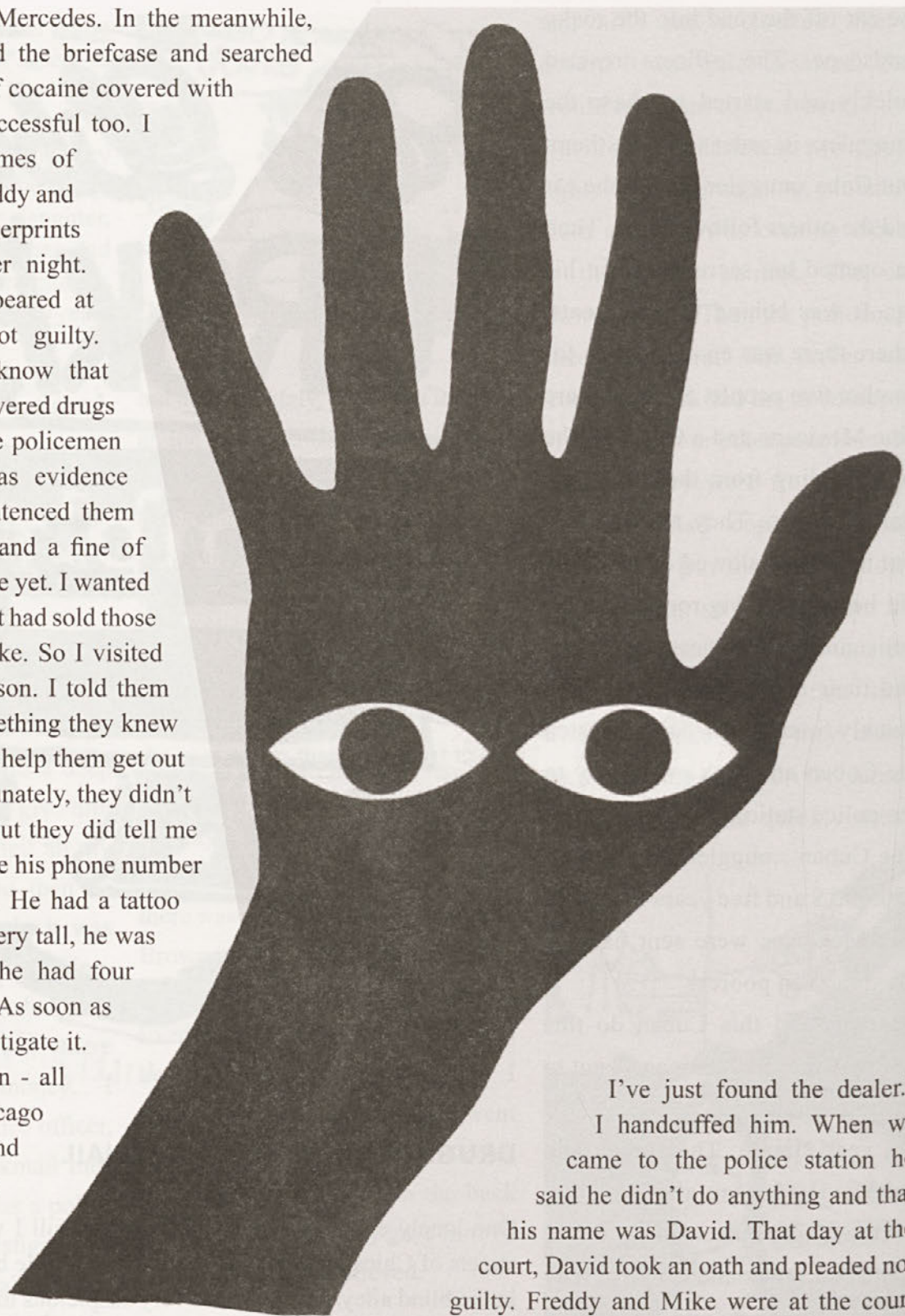
Peter Majcen, 8. b,
Aljaž Gorjanec, 8. a

DRUGS - ONE WAY TICKET TO JAIL

One lonely evening when the moon was full I was walking through the streets of Chicago. I was looking around a little bit. I noticed three shades in the blind alley. They seemed very suspicious to me so I hid and watched them. While I was watching them they switched briefcases. Then one of these men sat in the car and drove away. He was driving a silver Mercedes. Then I waited for the other two. After a while, they came past me. They were about twenty years old. I asked them what were they doing and they answered they weren't doing anything. I told them that I was a policeman and that I wanted them to show me their briefcase. Then they started running. I quickly started running after them. After a while I caught them. I took them to the police station. I questioned them about the briefcases and about

that man in the silver Mercedes. In the meanwhile, other policemen opened the briefcase and searched it. They found 2 kilos of cocaine covered with some laundry. I was successful too. I found out that the names of those two men were Freddy and Mike. We took their fingerprints and detained them over night. Next morning they appeared at court. They pleaded not guilty. However, they didn't know that the policemen had discovered drugs in their briefcase. So the policemen brought the briefcase as evidence to court. The judge sentenced them to two years in prison and a fine of 4.000\$. But I wasn't done yet. I wanted to discover the dealer that had sold those drugs to Freddy and Mike. So I visited Mike and Freddy in prison. I told them that if they told me something they knew about that dealer I could help them get out of prison earlier. Unfortunately, they didn't know a lot about him. But they did tell me something. They gave me his phone number and they described him. He had a tattoo on his neck, he wasn't very tall, he was bald, very strong and he had four fingers on his left hand. As soon as I could I started to investigate it. This was a big operation - all the policemen in Chicago were on the watch and looking for suspicious people. This operation was running for ten days. Some people were found but they were all innocent. The operation ended because we couldn't find him. Then about a week later, I was sitting in a restaurant and I saw two men shook hands. One of them had a tattoo on his neck and he was missing one finger on his left hand. I stood up and came to him. I asked him what car he was driving. He said: "I'm driving that silver Mercedes." I thought to myself: "Jackpot.

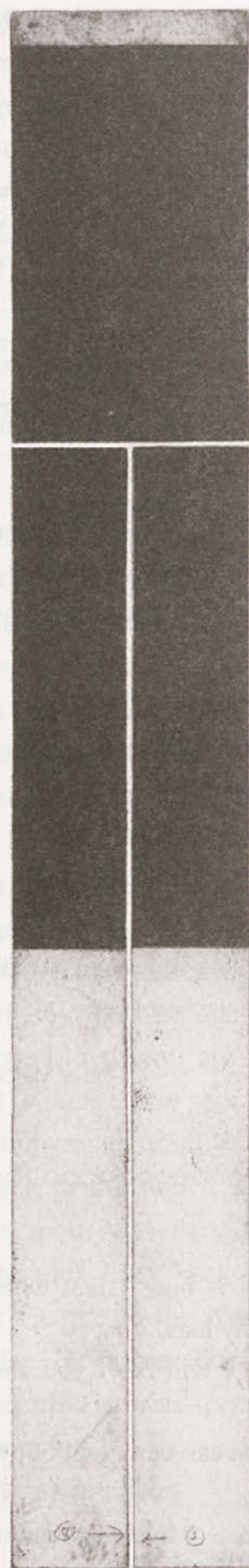
I've just found the dealer." I handcuffed him. When we came to the police station he said he didn't do anything and that his name was David. That day at the court, David took an oath and pleaded not guilty. Freddy and Mike were at the court as witnesses. They told the magistrate that he was selling drugs and that he sold drugs to them. The car was also used as evidence because there was a large amount of cocaine in David's car. The magistrate decided to charge David with drug trafficking. He was given a sentence of eleven years in prison and a fine of 5.000\$.

Luka Keserič, 8. b, Mark Pečnik, 8. a

KIDNAPPING

We are two young detectives specialized in cases involving kidnapping. One morning, I got a phone call. It was the chief of the police. He called us because of a kidnapping. The victim was a twenty-eight years old man. My partner and I immediately went to the crime scene where the victim was kidnapped. When we arrived, there were some police men at the reception desk. We went to the hotel room to check the evidence. There was a broken vase on the floor covered in blood. The balcony door was open. The curtains were ripped. Next, we checked for fingerprints. We found some on the glass and the cup. I took samples of fingerprints and blood and took them to the laboratory. There were fingerprints of the victim Tom Landry on the cup and the blood samples were also his. The fingerprints on the glass were also Tom's. There were no other fingerprints. I went back to the hotel to ask the hotel staff about Tom. He checked in the hotel three days ago. He was very rich. He didn't have a family and he was traveling around the world. He was a very nice guy, but he didn't like to talk to people. Lots of women wanted him because he was rich, nice and handsome but he didn't want to have a family. I went to the room again to check the evidence. I found a piece of leather gloves and asked if anyone had seen Tom with those gloves. They said no, so I checked some stores and no store was selling those gloves. But then I saw a store in an alley and the sign said "home-made gloves". They were selling exactly the same gloves as the ones I found in the room. The shop assistant told me that he had sold one pair just yesterday to a man named Carl White. I checked my files and found him. He lived in Piccadilly Circus. I went to the address with two policemen and a negotiator. He was at home and he had a gun pointed at Tom. The negotiator convinced him to put the gun down and he surrendered. At court, he pleaded guilty and he was sent to jail. Due to good behavior, he would be able to go out sooner.

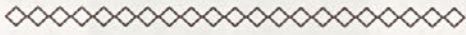
Nik Gabrič, 8. b, Klemen Kapš, 8. a

POEMS WRITTEN BY EIGHTH GRADERS

Never say I do not know,
I will never let you go,
Come on say to me you do too,
Over and over I fall in love with
you,
Love is in the air flying all
around,
Every time we walk in the park
round and round.

Luka Keserič, 8. b

Jane, I'm sure
that if I see you I can't wait anymore.
Ask me now, don't be afraid
you're not a maid.
Nobody is perfect but you,
can't you see I love you.
Everything you want you get,
you're the best I bet.

Peter Majcen, 8. b

Happy is how I feel when you
hold my hand.
Angry I will be if you cheat on
me.
No one can deny that our love is
true.
So this is why I am sending this
to you.

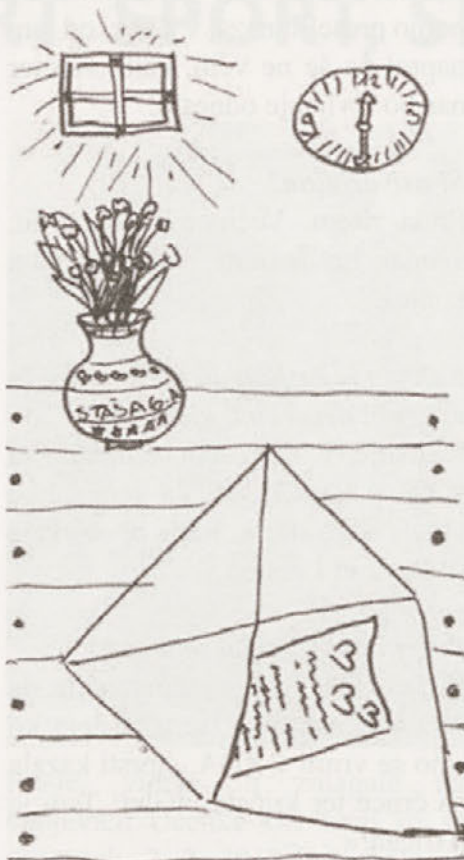
Anja Mikulan, 8.a

THE STORY ABOUT A GIRL WHO WAS KIDNAPPED

My name is Jill Roberts. I am a detective. I'm going to tell you a story about a girl, Lucy, who was kidnapped.

It was a normal morning in London. While I was driving my car, the phone rang. It was my associate, Paul. He said that a girl named Lucy had been kidnapped. I quickly drove back to the police station. When I came into the police station, there was a young woman crying. Her name was Maria Jones. She was very sad and shocked. I realized that she was Lucy's mother. I told her that she was going to be OK. I went to the crime scene. The scene was the house. When I came into the house, there wasn't anything broken or missing. I was in the house for 15 minutes and then I went back to the police station. I asked Mrs. Jones a few questions. She told me that she was divorced and that her ex-husband was very violent. His name was George Lloyd. He often hit Mrs. Jones and Lucy. I thought that maybe he was the one who had kidnapped Lucy. I called the phone number service and asked them if they had George Lloyd's number. They said that they had one. I quickly

dialled the number. Someone answered the phone. It was George Lloyd. Then I said that I was a detective and I needed his address. He dropped the phone. I quickly ran outside into the car. When I came to his house I got out of the car and went back to the garden. I started screaming: "George Lloyd, I know you're in the house so come out or I'll come into the house". Nobody answered so I started climbing up to the balcony. When I came to the top of the balcony, I heard a scream. I kicked the door. About a minute later I heard the scream again. It was coming from the kitchen. When I came to the kitchen door I saw a man and a little girl. They were George and Lucy. I entered the kitchen and pulled my gun out of my holster and said: "George Lloyd, you are under arrest!" George was shocked. I put him in handcuffs. When we got back to the police station, Lucy's mom was very happy and she took Lucy back home. I took George to the court the next day. He appeared in court in handcuffs. He was accused of a kidnapping. He was sentenced to 10 years in prison.

Lučka Žnidaršič, 8.b

AMERIČANKA SARA NA GRMU

Sara Carlson, učenka 9. b razreda, je v Slovenijo prišla v 6. razredu. V intervjuju nam je zaupala, kaj ji je tu všeč, zakaj je prišla v Slovenijo ter kakšni so njeni načrti.

Kje si živela, preden si prišla v Slovenijo?

Rodila sem se v Iowi, nato pa sem živela v Franciji, Južnoafriški republiki, Missouriju, Teksasu, sedaj pa smo v Sloveniji. Od vseh teh držav sta mi še najbolj všeč Slovenija in Teksas.

Kaj ti je v Sloveniji najbolj všeč?

Hrana. Obožujem govejo juho in čevapčiče. Všeč pa so mi tudi gradovi, saj teh v Ameriki ni.

Kako pa poteka tvoje šolanje?

V šolo hodim le na likovno snovanje, likovno, športno in glasbeno vzgojo ter na odbojko, ostalo se učim doma prek DVD-jev. Sem pa prebrala tudi knjigo v slovenščini, Hotel za pse.

Zakaj pa tako veliko potuješ po svetu?

Zaradi službe mojega očeta. Je duhovnik in včasih ga naša (ameriška) cerkev pošlje na pomoč

drugim cerkvam. Decembra se bomo preselili nazaj v ZDA, od tam naprej pa še ne vem, kam. Kamor nas bo življenje odneslo!

Si ustvarjalna?

Rada rišem. Večinoma pokrajino, vendar ne maram risati ljudi in konjev.

Kakšna je razlika med Slovenijo in drugimi državami, kjer si bila?

Razdalje. V ZDA sem se morala za božič peljati 12 ur, da sem lahko videla stare starše. Rada bi obiskala še Pariz in London.

Povej nam še kaj o sebi ...

Ko sem bila majhna, sem mislila, da sem Afričanka, zato sem kasneje, ko smo se vrnili v ZDA, s prsti kazala na črnce ter kričala: »Glej! Tam je Afričan!«

Rada sem jedla pečene hrošče, takose s kravjim jezikom in maniok, ki ga namakam v jelenovo omako. Njami!

Me3 (T. A. T.)

Sara je sončen človek: prijazna, odgovorna, radovedna, vtrajna, ustvarjalna. Veseli smo, ker je živela med nami. Vse lepo v Ameriki!

Moja družina: oči Gary, mami Cheryl, brat Gary, jaz Sara in sestra Kaye Lynn, ki obiskuje 3. b razred naše šole.

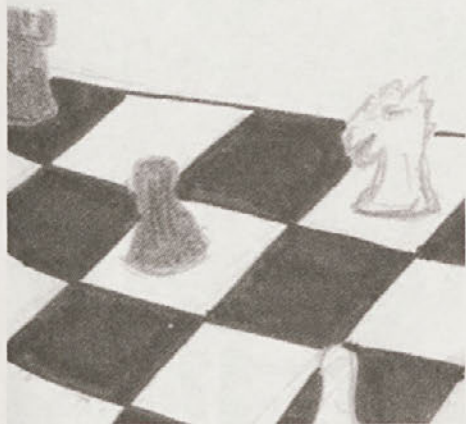

ŠPORT, ŠPORT, ŠPORT, ŠPORT, ŠPORT

Januar smo začeli šahovsko. 7. januarja 2012 je v Šentjurju pri Celju potekalo *državno posamično prvenstvo za šahiste in šahistke* osnovnih šol. Udeležili so se ga najboljši trije šahisti/šahistke iz 16 slovenskih regij, med njimi dva z OŠ Grm. **Emma Koncilija** (8. b) je v kategoriji deklic do 15 let osvojila 23. mesto v državi, **Martin Koncilija** (6. b) pa v kategoriji dečkov do 12 let 30. mesto v državi.

V soboto, 14. 1. 2012, je v Športni dvorani Marof potekalo *občinsko prvenstvo v dvoranski atletiki za mlajše in starejše učence in učenke*. Grmčani so nastopili izjemno, saj so z odličnimi posamičnimi nastopi poskrbeli za ekipno slavje v vseh kategorijah.

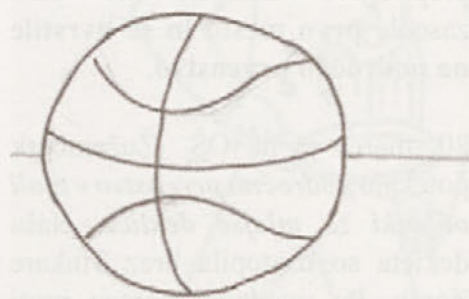
V soboto, 14. januarja 2012, pa je na OŠ Drska potekalo *odprto dolensko mladinsko šahovsko prvenstvo* v organizaciji Šahovskega društva Krka Novo mesto. Udeležilo se ga je pet šahistov grmske šole, ki so dosegli naslednje rezultate: **Martin Koncilija** (D12) - 4. mesto, **Žan Kuplenk**, **Matej Rukše**, **Žiga Franko Pavlin** in **Rok Rudman** (D10) - vsi iz 4. b - pa po vrsti 5., 9., 17. in 18. mesto.

Prišle, videle in zmagale na Galjevici. Učenke OŠ Grm so se v četrtek, 2. 2. 2012, odpeljale na *državno četrtfinalno tekmovanje* v Ljubljano, kjer so odigrale dve tekmi. Na prvi tekmi so se pomerile z ekipo OŠ Log Dragomer, a niso imele težjega dela, saj so bile občutno boljše in so zmagale z osemnajstimi goli razlike. Drugo tekmo so odigrale z domačinkami iz OŠ Oskarja Kovačiča. Tu je bila tekma bolj izenačena, saj sta bili dve igralki Krma izjemno visoki. Kljub temu so tudi to tekmo igralko OŠ Grm zmagale za dva zadetka. Tako so zasedle prvo mesto v skupini E in se s tem uvrstile na državno polfinalno tekmovanje, torej **med 16 najboljših ekip v Sloveniji**.

V sredo, 15. 2. 2012, je na OŠ Šmihel potekal finalni turnir *občinskega prvenstva v košarki za mlajše učence*. Naši fantje so v polfinalnem obračunu z 91 : 20 nadigrali vrstnike iz OŠ Center in se v finalu pomerili z domačini OŠ Šmihel. Zmagovalec je bil odločen šele po dveh podaljških, ko so **slavili grmski košarkarji**.

Konec februarja je na OŠ Vavta vas potekalo *področno prvenstvo v košarki za mlajše deklice*, na katerem so po zmagoslavju na občinskem prvenstvu nastopile tudi naše košarkarice. Ponovno so se odrezale odlično in na koncu slavile ter se tako uvrstile v nadaljnje tekmovanje.

V soboto, 10. 3. 2012, je v ŠD Marof potekalo *področno prvenstvo v košarki za mlajše učence*. Naši **mlajši košarkarji** so v razburljivem finalu premagali OŠ Šmihel in se tako veselili **zmage** na turnirju in **uvrstitve na državno prvenstvo**.

Sredina marca je bila rokometno obarvana. V Sežani je potekalo *polfinalno državno tekmovanje v rokometu za deklice*. Naša dekleta so se izjemno borila, vendar jim je na koncu zmanjkalo kanček športne sreče. Tako so tudi letos uvrščene **od petega do dvanajstega mesta**.

V sredo, 11. 4. 2012, se je v Slovenskih Konjicah odvijal *finalni turnir 46. pionirskega košarkarskega festivala za starejše učenke*. Naše košarkarice so morale v prvi tekmi priznati premoč favoriziranim domačinkam (OŠ Ob Dravinji), v tekmi za tretje mesto pa

V ŠD Marof pa je potekalo *občinsko prvenstvo v rokometu za mlajše deklice*. Učenke OŠ Grm so odigrale tri tekme in vse prepričljivo zmagale ter tako zasedle **prvo mesto in se uvrstile na področno prvenstvo**.

pokazale vse svoje znanje in gladko premagale vrstnice iz Trbovelj (OŠ Ivana Cankarja). V finalu so domačinke nadigrle vrstnice iz Grosupljega (OŠ L. Adamiča) in se zasluženo veselile naslova. Naša

20. marca je na OŠ Žužemberk potekalo *področno prvenstvo v mali odbojki za mlajše deklice*. Naša dekleta so nastopila brez Tinkare Zoran. Po uvodnem porazu proti domačinkam so strnile svoje vrste.

učenka **Maruša Seničar** je bila izbrana v prvo peterko turnirja. 12. marca je na naši šoli potekalo *občinsko prvenstvo v mali odbojki za mlajše deklice*. Naše odbojkarice so nastopile izvrstno in brez izgubljene tekme **osvojile turnir in se tako uvrstile na področno prvenstvo**.

19. aprila je bil na Bajnofu *spomladanski kros*. **Grmčani so zmagali** v kategoriji letnikov 1999 in 1997, grmčanke pa v kategoriji letnikov 1998 in 1997.

Manja Može, 9. b

USTVARJALNOST V KUHINJI

OBIČAJ IZDELOVANJA IZPIHANIH PIRHOV

Pirh ali velikonočno jajce je tradicionalen velikonočni okrasek, ki ne sme manjkati na nobeni mizi. Jajcu izpihamo tekočo vsebino, nato pa se barvajo in krasijo ter pretaknejo z vrstico za obesek. Nekoč so pirhe barvali z naravnimi materiali, npr. s čebulo. Barvanje s kuhanjem jajc v čebulnih olupkih je priljubljena tehnika še danes. Sodobne pirhe barvamo na najrazličnejše načine, vse je dovoljeno, pomembni sta le naša domišljija in iznajdljivost.

V gospodinjski učilnici smo se pripravili na izdelovanje pirhov. Jajcu smo previdno izdoblili luknjico na zgornji in spodnji strani. Z močnim pihanjem smo izločili

tekočo vsebino jajca in ga nato temeljito oprali.

Jajca smo položili v lonec, napolnjen s čebulnimi olupki in slano vodo, segreli do vretja ter pustili v tekočini 2 uri, da so se rdeče rjavo obarvala.

Iz raznobarvne volne smo oblikovali cof z vrstico.

S kovinsko paličico smo cof potegnili skozi jajce.

Vrvice smo oblikovali v zanke za obeske.

Pisanice so izdelovali učenci izbirnega predmeta sodobna priprava hrane.

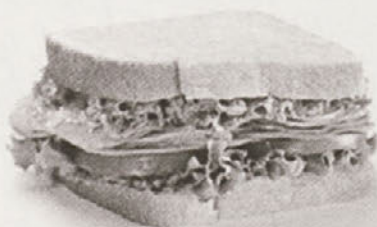

Valentina Žefran

najpomembnejši dogodek v letu, ki bo nam in vsem našim prijateljem še dolgo ostal v spominu. Zato je seveda prav, da se na praznovanje dobro pripravimo. Sami napišimo vabila, okrasimo prostor in ustvarimo pojedino. Nekaj namigov, kaj lahko pričaramo: domač vaniljev puding, muffine, mini pice, obložene kruhke, sadna nabodala, sadno solato v lubenici, sadne napitke, limonado, vodo z okusom ...

Valentina Žefran

USTVARJALNOST V KUHINJI IN PRI PRIPRAVI JEDI ZA ROJSTNODNEVNO ZABAVO

Kuharski poklic je eden od bolj ustvarjalnih. Danes je vse tisto, kar je na krožniku, dekoracija. Kuharji morajo pokazati tudi svojo umetniško žilico in pripraviti jedi, lepe tudi na pogled. Ni zaman rek, da jemo tudi z očmi. Pri pripravi krožnika ali obloženega kruhka moramo kombinirati sestavine različnih barv. Da bodo privabile pogled in potešile zahtevo po prehranski vrednosti. Veliko vlogo pri sestavi domačega jedilnika igrajo prehranske navade in priljubljenost različnih kuhinj pri članih gospodinjstva. Vedno pa se potrudimo, da bomo izbrali neko srednjo pot. Izberimo osnovne recepte slovenske kuhinje, lokalne sestavine in jih nadgrajujemo in razvijamo glede na svoj okus in razpoložnje. Prepustimo lastni ustvarjalnosti prosto pot. Dobra hrana je pomemben del druženja in pogosto osrednja tema pogovora. Praznovanje rojstnega dne je

SHEMA ŠOLSKEGA SADJA

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se ponovno vključili v EU projekt, poimenovan SHEMA ŠOLSKEGA SADJA IN ZELENJAVE. To pomeni razdeljevanje sadja in zelenjave v šolah ob finančni pomoči Evropske

unije in Republike Slovenije pri spodbujanju porabe svežega sadja in zelenjave v prehrani učencev v osnovnih šolah. Njen namen je ustaviti trend zmanjševanja porabe sadja ter zelenjave in hkrati omejiti naraščanje pojavnosti prekomerne telesne teže pri otrocih,

ki tudi povečuje tveganje za bolezni sodobnega časa.

Na naši šoli smo omenjeno Shemo šolskega sadja začeli izvajati v mesecu oktobru, in sicer vsem učencem od 1. do 9. razreda ponudimo en obrok sadja in / ali zelenjave enkrat tedensko

brezplačno. Sadje poleg redne hrane ponudimo med odmori v jedilnici šole ob torkih.

Evropska unija je državam članicam namenila določeno finančno pomoč za brezplačno razdeljevanje svežega sadja in zelenjave učencem, pri tem pa je velik poudarek tudi na izobraževalnih in promocijskih aktivnostih.

Za promocijo poskrbimo na več načinov:

- V okviru sheme so učenci izdelali plakate, ki označujejo razdelilna mesta.

- Ob svetovnem dnevu hrane so učenci izbirnega predmeta NPH pripravili razstavo in degustacijo

sadja in zelenjave v smislu »5 na dan«, kar pomeni sadje in zelenjavo v 5 različnih barvah, le-to pa uživamo petkrat dnevno.

- Učenci 3. razredov so ustvarjali sadno-zelenjavne solate.

- Učenci 8. a, 6. a in 4. a so izpolnjevali spletni vprašalnik, ki je bil izveden v sodelovanju z Inštitutom za varovanje zdravja RS.

- Skrbimo za zeliščni vrtiček.

- Načrtujemo Sadno-zelenjavno popoldne v podaljšanem bivanju, kjer bodo učenci ustvarjali presne sadno-zelenjavne prigrizke.

Valentina Žefran

TEKMOVANJE V KUHANJU SLOVENSКИH AVTOHTONIH JEDI

Okusno, slastno in ne preveč mastno! Tako nekako so kuhali fantje izbirnega predmeta sodobna priprava hrane na regijskem tekmovanju v kuhanju slovenskih avtohtonih jedi in se uvrstili na državni finale. Ustvarili so dolenjske štrukeljce z orehi, fižolovo enolončnico z lisičkami in si dali duška z dekoracijami obloženih kruhkov. Slike so na ogled na spletni strani šole pod rubriko »kuhna pa to«.

Valentina Žefran

4/5 avg. l. lin. EX LIBRIS Igor. Z

9.a SE

PREDSTAVLJA

9. a najboljši je, ker vse zna in vse ve.

Rumene listke od učiteljev dobimo, pa se jih nič ne bojimo. Med odmori se režimo, med poukom pa zaspimo. Preden iz šole skočimo, na kratko se opišemo:

Leja vedno pridna je, ne kaznuje je nihče. Če **Miha** na loteriji zadene, kupil si bo traktorje zelene. **Toniju** kemija ne leži, upa, da zaključeno imel bo tri. **Gal** vse načrte ima, atomska bomba bo padla na tla. **Trina** smuča kot hudir, na progi ne pozna ovir. **Maja** afro čupo ima, rada posluša Bob Marleya.

Damjan pravi klovn je, z učitelji vsak dan krega se. **Nastja** pleše sem ter tja, vedno romantične misli ima.

Lina rada se smeji, kot sončni žarek se iskri. **Nejc** simpatičen frajer je, s svojo čupo zapelje vse. **Ana** same petke ima, na vsa vprašanja odgovore zna.

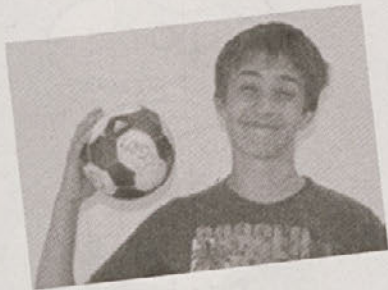

Klara piše Kukman se, prava tiha miška je. **Gašper** pokvarjen krompir poje, ko slovenščina mu več ne gre. **Jernej** vedno kitaro igra, njej ime je Jagodka. **Ardija** malo briga vse, samo da konec šole je. **Klara** rada govori, tako da slišijo jo vsi.

JA
SE
POSLAVLJA

Tjaša po Londonu hrepeni,
na Oxford se ji že mudi.

Matija košarko nabija,
v napadu se nevarno zviija.

Miloš Milko vso poje,
tud' za basket časa je.

Kristjan noče se predstaviti,
hoče le za kon'c nazdraviti.

Tamara resno odbojko igra,
na tekmah vse od sebe da.

Urška pridna je zelo,
v sarkazmu govori lepo.

Mi smo pridni ajevčki,
adijo, šola 1, 2, 3.

Urška, Tjaša, Ana, Gal

Mi smo
PRIDNI
AJEVČKI,
ADIJO
ŠOLA
ZDAJ
GORI!

SLEDI: Pravljični svet 9.c

Katja

Gimnazija

Maruša

Gimnazija

Urška

Gimnazija

Nina

Gimnazija

Leo

Ekonomska

Lea

Gimnazija

Jan

Gimnazija

Jaša

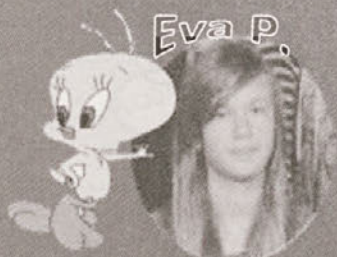
Zdravstvena

Maja

Kozmetična

Eva P.

Farmacija

Leon

Vzgojiteljska

Mi mammo se fajn,

Ana N.

Biotehnična G.

Eva N.

Ekonomska G.

Lara

Zdravstvena

Patricija

Ekonomska G.

Azra

Farmacija

Teo

Tehnična G.

Amadej

Računalniška

Ana B.

Gimnazija

Marko

Elektro

Matej

Gimnazija

Lucian

Ekonomska

če vam prav je al' ne ...

9. D

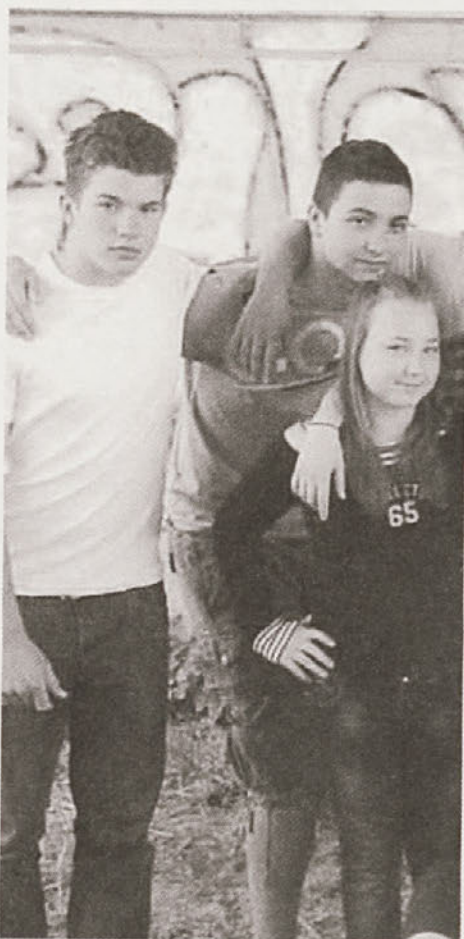
TIMOTEJ: Živahen, poskočen in priročen, rad pomaga, če le zna, veseli se z nami, kolikor se da. Vpisal se je na Srednjo vzgojiteljsko šolo.

PIA: Na treningu tenisa žoge odbija, med poukom rada kakšno reče, dokler se šolska ura ne izteče. Vpisala se je Splošno gimnazijo Novo mesto.

NIVES: Prijetna, vesela je prav cele dni, tudi če se jo sredi noči zbudi. Vpisala se je na Srednjo vzgojiteljsko šolo.

NINA: Lahka kot peresce, nabere naj si kile, da ne bo več vitko telesce. Besedilo pesmi velikokrat zameša in z boki hitro meša! Vpisala se je na Srednjo zdravstveno in kemijsko šolo.

AMIR: Amir zabija koše ta prave,

a učenje ne gre mu iz glave. Okus za glasbo ima, učke čokoladne, da pojest se jih da. Vpisal se je na Srednjo zdravstveno in kemijsko šolo.

KIARA: Prijetno, visoko je dekle, ki ples in sanje pomenijo ji vse. Vpisala se je na Ekonomsko gimnazijo Novo mesto.

SARA: Adrenalin in glasba sta prava, da je divja ostala. Upa, da enkrat bo veterinarica za ljubke živalce postala. Vpisala se je na Srednjo zdravstveno in kemijsko šolo.

JAN: Pri zgodovini on je car - tih in miren fant, od fare ravno ni, a ko je doma, se mu za računalnik mudi. Vpisal se je na Splošno gimnazijo Novo mesto.

MAIDA: Maidi jezik njen leži, med poukom, ko učitelj Bučko teži. Jezike obvlada, z Ullo se ji mudi pet

in obiskat cel svet. Med poukom se ji vsem nekaj povedat mudi in Bieber ji non stop po glavi roji! Vpisala se je na Ekonomsko gimnazijo Novo mesto.

MATEJ: Kadar Matej čigumije ima, vedno po šoli jih razda. Vpisal se je na Srednjo gradbeno šolo.

TJAŠA: Razredna blondinka naša Tjaši je, pa kljub temu vse v glavo ji gre. Vpisala se je na Ekonomsko gimnazijo Novo mesto.

KLEMEN: Klemen je pozitivc pri ta pravi, pa tudi žogo ima ves čas v glavi. Ko mu žoga preveč pod nogami beži, sestra Tjaša za njega poskrbi. Vpisal se je na Športno gimnazijo Novo mesto

JAKA: Umetnik je pravi, pa tudi poker mu cele dneve roji po glavi. Vpisal se je na Tehniško gimnazijo.

ŽIGA: Vedno nas nasmeje, riše lepo, zabava nas vedno, tudi ko nam je hudo. Vpisal se je na Srednjo elektro šolo.

JURE: Umetnik je pravi, s psi teka v naravi. Za puncami gleda in je mačo ta pravi! Vpisal se je na Srednjo gradbeno in lesarsko šolo Novo mesto.

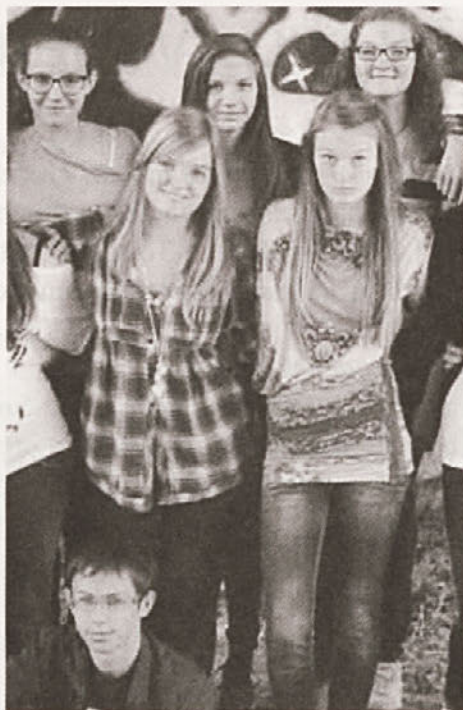
REBECCA: Rebecca naša kemik je, odbojkašica po naravi je. Vpisala se je na Tehniško gimnazijo.

ANA: Želja je njena, da v Parizu bi živela in z modo si dneve štela. Vpisala se je na Splošno gimnazijo Novo mesto.

KAJA: Vesela, živahna, s prijatelji je, ker le oni ji pomenijo vse. V vrtcu pomaga rada zelo, v glasbeno hodi in igra lepo. Vpisala se je na Srednjo vzgojiteljsko šolo.

ARIANA: Ples ji v duši leži, v spričevalu pa 5,0 povprečje se blesti. Vpisala se je na Splošno gimnazijo Novo mesto.

LUKA: Rad o Newtonovem zakonu se uči, naravoslovje nasploh mu zelo leži. Vpisal se je na Splošno gimnazijo Novo mesto.

ULLA: Plesalka, igralka, zna tudi pet, v šoli predstavlja svoj večni talent. Directioner ona je, utihne pa ne, tudi če se svet podre! Vpisala se je na Ekonomsko šolo Novo mesto.

DAŠA: Brez telefona nikamor ne gre, s Saro klepeta še pozno v noč in maček Roki jo zabava na moč. Vpisala se je na Ekonomsko gimnazijo Novo mesto.

VALERIJA: Najbolj ji likovna leži, saj pri drugih predmetih večinoma spi. Prijatelje in mačke ma rada do dna, ko z njimi se uči do zadnje moči! Vpisala se je na Srednjo zdravstveno in kemijsko šolo.

Vse se je začelo leta 2004, ko smo prvič okusili šolske klopi. Vsako leto nas je poučevala druga učiteljica. Bili smo posebnost generacije in še vedno smo. V prvem razredu nas je učila učiteljica Renata Blatnik, v drugem razredu pa smo dobili učiteljico Barbaro Baškovič in novo sošolko Maido. Naslednje leto smo spoznali učiteljico Simono Smuk, s katero danes sodelujemo preko prijateljskega razreda, zapustil pa nas je sošolec Valen. V četrtem razredu, pri učiteljici Urški Ratajč, smo prejeli prve nagrade za naše znanje – ocene. Po petem razredu z učiteljico Majdo Mohar smo se »preselili« na predmetno stopnjo k Adi Stegnar in se soočili z novimi učitelji in predmeti. V sedmem razredu smo dobili učiteljico, ki je bila popolnoma nova na naši šoli, Tino Gačnik. Zdaj pa nas že dve leti poučuje učiteljica Vesna Rakuša. V prvih razredih osnovne šole smo se med seboj veliko prepirali, a danes to še zdaleč ni vidno. Med seboj se zelo dobro razumemo in si pomagamo. Učitelji se še vedno pritožujejo, da smo včasih preglasni in preživahni, ampak ravno zaradi tega smo posebni in na to smo ponosni.

GOS

Vsi učenci, ki so v šolskem letu 2011/12 dosegli zlato ali srebrno priznanje na tekmovanju iz znanja, bodo lahko odšli v spremstvu nekaterih učiteljev brezplačno v London. Zglasite se pri učiteljici Čengiji za podrobnejše informacije.

Pošljite SMS s ključno besedo GRM na telefonsko številko 1919 in prispevajte 1€ za premražene grmčane.

Predzadnji šolski dan morate vsi prinesiti v šolo nekaj hrane (moko, kruh, marmelado ...), saj bodo kuharji štrajkali.

Naslednje šolsko leto se morate prepisati na druge šole, saj bo OŠ Grm zaprta zaradi obnove.

Ali si ustvarjalen/-a?

1. Ali v šoli obiskuješ likovni krožek?

- Seveda, vsako sredo delam družbo učitelju Šusterju.
- Likovni krožek ...? To sploh obstaja?
- Občasno, kadar česa ne uspem dokončati pri pouku.

2. Kaj počneš v prostem času?

- Saj to je vendar logično ... Računalnik, televizija – to je življenje!
- Večino svojega prostega časa preživim s prijatelji.
- Rišem, pišem pesmi, igram instrument, berem knjige, skratka lahko bi rekeli, da ga preživim precej ustvarjalno.

3. Kaj od tega te najboljše opiše?

- V živalskem vrtu najprej obiščem tobogane.
- Imam bujno domišljijo.
- Rad/-a jem špagete.

4. Kolikokrat tedensko obiskuješ interesne dejavnosti?

- Kadar se mi ljubi.
- Od enkrat do trikrat tedensko.
- Od trikrat do petkrat tedensko, včasih celo vsak dan.

5. Kaj si misliš o ustvarjalnosti?

- Ne razumem tega vprašanja.
- Usvarjam že celo življenje.
- Moje srce se para pri branju tega vprašanja.

6. Moja mama bi me opisala kot ...

- Energično, ustvarjalno osebo.
- Zateženega dolgočasneža.
- Odgovorno, zrelo osebo.

7. Veš, kdo je bil Leonardo da Vinci?

- Natakar v McDonald's-u.
- Seveda, italijanski renesančni arhitekt, kipar in slikar.
- Zdi se mi, da nek umetnik, vendar nisem čisto prepričan/-a.

8. Kaj najraje počneš poleti na morju?

- a) Kar mi pade na pamet, moje življenje je nasploh zelo raznoliko.
- b) Lenarim.
- c) Brodim po morskih obalah in iščem umetniški navdih.

9. Kaj vidiš, ko se zazreš v ogledalo?

- a) Svoj obraz?
- b) Bodočega svetovnega umetnika.
- c) Brezveznega najstnika, ki ne ve, kaj bi sploh rad.

REZULTATI:

1. a) 10 točk,	b) 0 točk,	c) 5 točk;
2. a) 0 točk,	b) 5 točk,	c) 10 točk;
3. a) 5 točk,	b) 10 točk,	c) 0 točk;
4. a) 0 točk,	b) 5 točk,	c) 10 točk;
5. a) 0 točk,	b) 10 točk,	c) 5 točk;
6. a) 10 točk,	b) 0 točk,	c) 5 točk;
7. a) 0 točk,	b) 10 točk,	c) 5 točk;
8. a) 5 točk,	b) 0 točk,	c) 10 točk;
9. a) 5 točk,	b) 10 točk,	c) 0 točk

• OD 60 DO 90 TOČK

Res si zelo ustvarjalen. Tudi v muhi vidiš le najboljše, ko pa se zazreš proti morju, tvoje misli odtavajo daleč stran ... *pomahljaj pred očmi* Si še z nami?

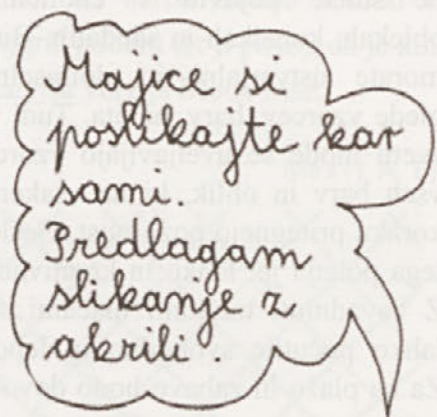
• OD 25 DO 55 TOČK

Ustvarjalnost ti ni ne tuja ne znana. Če želiš daljši odgovor, bodi bolj ustvarjalen/-a.

• OD 0 DO 20 TOČK

V tebi se verjetno ni prerodil Leonardo da Vinci. Raje se podaj v politiko.

Me3 (T. A. T.)

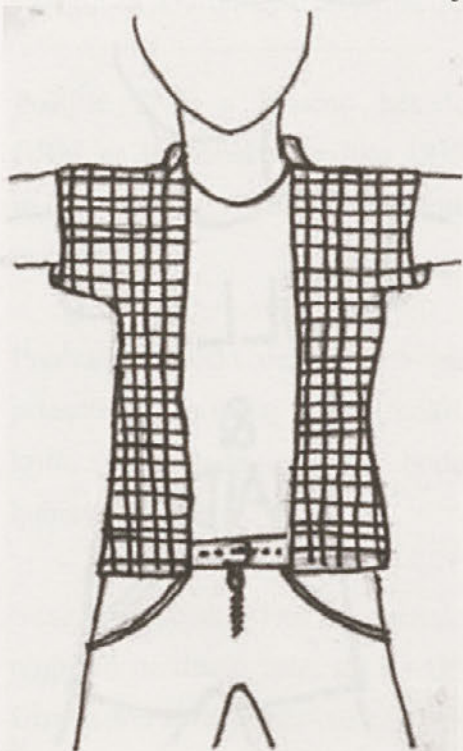

MODA

POLETJE

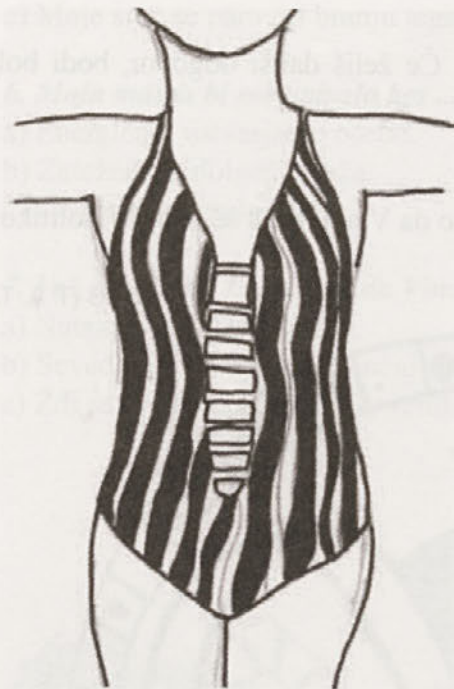
Približuje se konec šolskega leta. Na vrsti so testi, spraševanja in tudi počitnice. Najbrž ni nikogar, ki se jih ne bi veselil. Morje, plaža, sonce ... Kaj pa obleka?

Tema te Najče je vendar ustvarjalnost! Na plaži se nikakor ne smete pojaviti v enoličnih oblekah, kopalkah in sandalih. Biti morate ustvarjalni in domiselni glede vzorcev, barv, nakita. Tudi v svetu mode se uveljavljajo vzorci vseh barv in oblik, ki na vsakem koraku pritegnejo pozornost. Geslo tega poletja je: lahko in kreativno! Z navadnimi turškimi hlačami se lahko počutite svobodno in lepo. Za na plažo in zabavo bodo dovolj

kratka obleka, ki kar žari od vzorcev, udobni in prilagodljivi se čevlji in klobuček.

Zadnje dneve pouka preživite v lahkih in lepih oblekah, ki bodo pomirile vaše oči. Svetle hlače in

črtasta majica. Črte so zadnji krik mode na majicah, hlačah, oblekah ... Ne izogibajte se živahnemu, barvnemu nakitu, ki lahko poživi tudi najbolj dolgočasna oblačila.

JESEN

Vsi vemo, kaj nas čaka septembra: šola! Zopet bomo videli svoje prijatelje, se družili in skupaj vstopili v novo šolsko leto. Vseeno pa vedno poskušamo nanje narediti vtis, pa naj bo to z obleko ali z vedenjem.

Z jesenjo pa pridejo novi modni trendi. Barve jeseni so rjava, oranžna, rumena ... Same krasne barve! V poštev pridejo tudi črna in siva, pikasti vzorci in razkošje prelivajočih se barv in vzorcev. To jesen bodo prevladovale pike: znak igrivosti in živahnosti. Za hladnejše dneve je ruta zakon! Imeli boste možnost, da zasijete v svojem stilu!

VALETA

To leto ne pretiravajte, navadna oblekica in elegantni čevlji bodo več kot dobri! Ne pretiravajte z nakitom, rajši dodajte močan vzorec. Fantje, ne bodite skromni! Frizura, obleka, vse ena a. Pozabite na enolično črno-belo opravo in dodajte barve, ki bodo popestrile obleko.

Ajda Blatnik in Eva Lukšič

ŠALJIVI USTVARJALNI NASVETI

Si morda kdaj želel/-a poizkusiti kaj ekstremnega? Uporabi katerega od naših nasvetov in uspeh je zagotovljen!

1. Če želiš oblikovati oblačila, a nimaš materiala, preprosto raztrgaj svoja oblačila ter pojdi na Karitas.

2. Če želiš izgledati kot Lady GaGa, sosedu ukradi tri mačke ter si jih zapleti v lase.

3. Če si želiš prebarvati sobo, a nimaš barve, potrgaj cvetlice v bližnji okolici (pri sosedovih ...), jih zmelji ter zalij z vodo. Barva je pripravljena!

4. Če želiš postati zborovodja, a nimaš zbora, pri sosedovih ukradi tri mačke, dva psa ter papagaja.

5. Če si želiš nabrati izkušnje kot paparaci, zasleduj svojo ravnateljico ter jo slikaj pri vsem, kar počne, vendar pazi, da te ne prepozna, saj si lahko v šoli prislužiš opomin. Zato vedno nosi masko!

6. Če želiš nadležnemu sosеду v spodnjem nadstropju parati živce, se vpiši na tečaj stepa ter doma vadi, kolikor moreš!

7. Če želiš napisati knjigo, ki bo postala velik hit, a ne veš, kje začeti, prepisi vse iz kakšne znane knjige (npr.: Harry Potter), le imena zamenjaj, tako da pišeš npr. o mladem čarodeju Lojzetu Frančiču.

8. Če si želiš nabrati nekaj kuharskih izkušenj, a ne veš, kje začeti, uporabi vse sestavine, ki jih najdeš, ter jih zmešaj. Gotovo bo pojedina zelo slastna.

9. Če si dober modelar, sestavi model letala ter z njim poleti prek balkona. Pazi, da pristaneš v bližini bolnišnice.

10. Če želiš postati Leonardo Da Vinci Jr., nariši zlobno sosedu v najgrši podobi ter ji povej, da je kot starejša verzija Mona Lise.

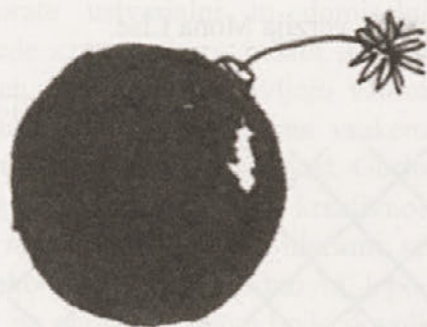
Me3 (T. A. T.)

Kako blondinka ubija krta?
Živega ga zakoplje.

Blondinki sta se sprehajali ob
obrežju reke in našli dve ročni
bombi. »Odnosiva ju na policijo!«
je rekla ena. »Kaj pa, če ena bomba
eksplodira?« je vprašala druga.
»Bova pa policistom rekli, da sva
našli le eno!«

»Ni več dvoma,« je rekel doktor
pacientu, »zastrupljeni ste bili!«
»S čim vendar?« je vprašal pacient.
»To bo pokazala obdukcija!«

Dve deklici v vrtcu se pogovarjata:
»Ali ti tudi greš kaj na internet?«
»Ne, mi hodimo v Interspar.«

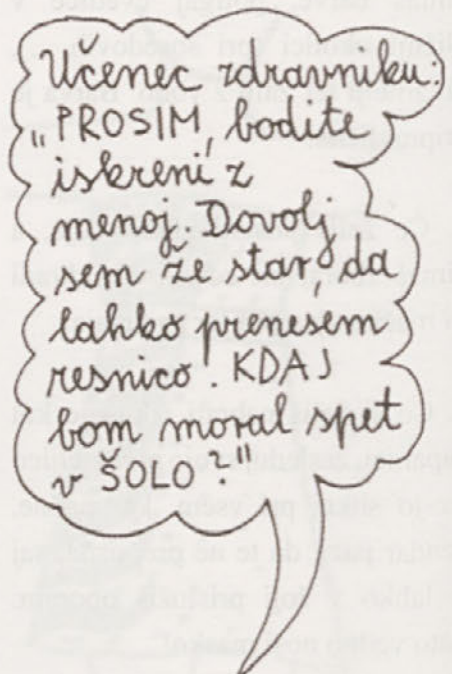
Fata pere perilo pod slapom.
Pa prileti en kamen na Fato in jo
ubije.
Mujo pa pravi: »Spet ta vodni
kamen. Uničil mi je že tretji pralni
stroj!«

Sta igrala Real Madrid in
Barcelona. Vse karte so bile že
dolgo razprodane. Na stadionu je
sedel starejši možakar, ki je imel
zraven prost sedež. Radovednež
ga vpraša: Ata, zakaj imate pa tale
sedež prazen? On mu odgovori: Ko
sem kupoval karte, sem jo kupil
še za ženo, ampak je na žalost
med tem že umrla. Radovednež ga
vpraša: Ja, ata, zakaj pa potem niste
povabili kakšnega sorodnika? On
mu odvrne: Nihče ni mogel priti, so
vsi na ženinem pogrebu.

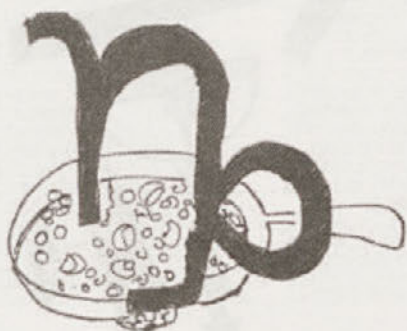

»Kar odložite masko, gospod
doktor. Sem vas že prepoznal!« je
rekel pacient v operacijski dvorani.

Kozorog (22. 12.–20. 1.)

Nekdo te vleče za nos, želi te prevarati in izkoristiti. Izogibaj se tudi sumljivih ljudi, saj imajo morda hude duševne motnje in te želijo scvreti v ponvi skupaj z narezanim krompirjem. Nasvet: ne nosi rogov na glavi, saj se boš kam zataknil/-a.

Vodnar (21. 1.–18. 2.)

Vse, kar si si skrivoma želel/-a, se ti bo uresničilo! Povsod boš blestel/-a in užival/-a, kot se le da. Življenje bo teklo, kot bi bilo podmazano z maslom. Nasvet: Iz vodovodnega kanala boš potegnil/-a irsko-britansko skupino. Ni nevarna.

Ribi (19. 2.–20. 3.)

V vročih poletnih dneh te bo voda zelo privlačila in zaželel/-a si boš kopanja, s čimer pa ne smeš pretiravati, saj bodo ljudje okoli tebe mislili, da si riba. Nasvet: Udeležil/-a se boš kuharskega tečaja, povezanega s peko rib. Pazi, da se ne zažgeš.

HOROSKOP

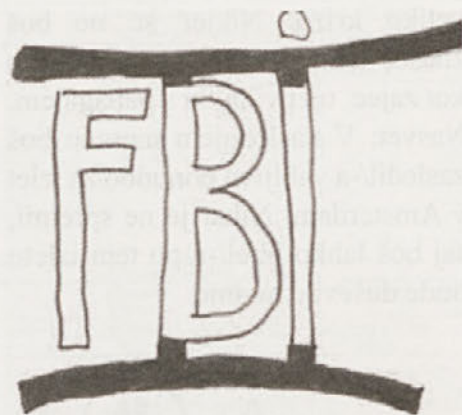

Dvojčka (22. 5.–21. 6.)

Tvoje življenje bo sijajno. Uspelo ti bo vse, česar se boš lotil/-a. Prijatelji te bodo oboževali in sreča bo na tvoji strani. Nasvet: Si primeren tip človeka za dvojno življenje. Tvoj sanjski poklic bi lahko bil biti tajni agent pri FBI.

Oven (21. 3.–20. 4.)

Doma boš dobil/-a novo peč angleške znamke Ovens, ki se ti bo že po treh dneh pokvarila. Prodaj jo na Bolha.com, kjer boš v zameno zanjo dobil/-a ovna, s katerim žal ne boš v dobrih odnosih. Nasvet: Bodi prijazen z ljudmi, ki so vodnar, dvojček ali lev ter jim podari kaj denarja.

Bik (21. 4.–21. 5.)

Tvoje življenje bo potekalo naprej, normalno in vsakdanje. Morda se boš včasih razburil/-a, vendar se boš hitro spet pomiril/-a in vse bo v redu. Nasvet: Izogibaj se ljudi z rdečimi oblačili, saj te lahko vznemirijo.

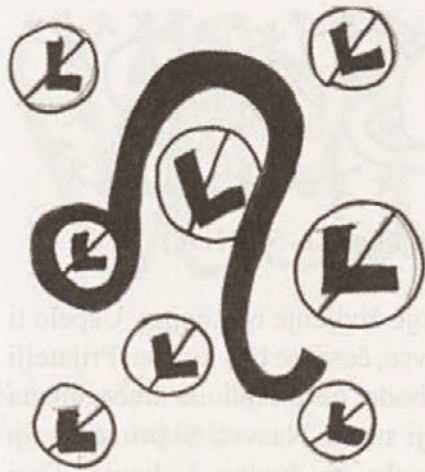
Rak (22. 6.–22. 7.)

Ko boš z družino letos na morju, boš potreboval/-a malo miru. Da bi se izognil/-a tečnim ljudem, si lahko poiščeš zavetje v kakšni skalni jami. Nasvet: V nevihtnih dneh ne hodi iz hiše, saj te lahko zadane strela in tvoje življenje ne bo nikoli več takšno, kot je bilo.

Lev (23. 7.–23. 8.)

Življenje se ti bo obrnilo na bolje. Že res, da se boš včasih med nepravimi počutil/-a utesnjena, vendar pa boš v družbi pravih prijateljev užival/-a, se nasmejaj/-a in pozabil/-a na vse skrbi. Nasvet: Izogibaj se ljudi, katerih ime se prične na črko L.

Devica (24. 8.–22. 9.)

V tem obdobju boš vstopil/-a v veliko krizo. Nikjer se ne boš znašel/-a in ves čas se boš počutil/-a kot zajec, ujet v kletki s papagajem. Nasvet: V naslednjem mesecu boš zasledil/-a vablljivo ponudbo za izlet v Amsterdam. Nikar je ne sprejmi, saj boš lahko imel/-a po tem izletu hude duševne motnje.

Tehtnica (23. 9.–23. 10.)

Včasih se ti bo zdelo, da je tvoje telo sestavljeno iz dveh delov, vsak pa ima drugačen pogled na svet. Pogostokrat se ti bo zazdelo, da ne veš, kaj naj narediš v določeni situaciji. Takrat poslušaj tehtnico, ki se nahaja v tvoji notranjosti. Nasvet: Vsako odločitev pretehtaj vsaj 3-krat!

Škorpion (24. 10.–22. 11.)

V svojih novih čevljih se boš počutil/-a zelo utesnjeno. Primanjkovalo ti bo prostora, kjer lahko pomigaš s svojimi prsti ter se predaš misli: Imam nove čevlje, ti pa ne! Nasvet: V zadnjem predelu hlač si izreži luknjo, skozi katero boš lahko dal/-a svoj rep!

Strelec (23. 11.–21. 12.)

Tvoje življenje je en VELIK kaos. Obnašaš se, kot da si vladar/-ica sveta (verjetno posledica tvojega sorodnika, navedenega spodaj), ocene pa se ti bodo poslabšale (če se ti še niso, pa se bo to zgodilo prav kmalu). Če želiš spet nazaj svoje staro življenje, se spravi v red! Nasvet: Prijavi se k lokostrelskemu krožku, saj si po bratrancu očetovega očeta v sedmem kolenu strica tvoje prababice po materini strani, ki je sedemstopetinosedeseta v vrsti za špansko krono tvojega praočeta v dvanajstem komolcu babičinega

vnuka pred tremi generacijami dedka po tetinem bratrancu babice tvojega pradedka s strani lubadarjev podedoval/-a lokostrelsko žilico.

Me3 (T. A. T.)

MAJ 2012

3.5.	Šahisti, mentor	Šolsko tekmovanje v šahu
4.5.	Učenci, razredniki 7. r.	Ekskurzija - Ptuj
4.5.	Učenci 6. r., 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja MAT
7.5.	Atletični mentorji	Občinsko prvenstvo, stadion Portovald
8.5.	Učenci, razredniki 8. r.	Ekskurzija - Gorenjska
8.5.	Učenci, razredničarka 1. b	ZD NM: Sistematski pregled
8.5.	Učenci 6. r., 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja SLO
8.5.	Tim SIMOS	Sestanek, OŠ Grm
8.5.	Razredničarke 5. r., starši	Govorilne ure
9.5.	Učenci 1., 2. r., spremstvo	KCJT: Janko in Metka, predstava
9.5.	Natečaj Evropa v šoli, učenci, mentorji	Podelitev nagrad v LJ
9.5.	Ocenjevalci NPZ - MAT	Vrednotenje nalog, OŠ M. J. Črnomelj
9.5.	Tekmovalci v krosu	Državno prvenstvo, Bajnof
10.5.	Učenci, razredniki 5. r.	Ekskurzija - Notranjska
10.5.	Učenci 6. r., 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja TJA oz. KEM
10.5.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure
10.5.	Razredničarke, starši 4. r., psihologinja	Predavanje: Kako izboljšati učne navade, čitalnica
10.5.	Razredničarke, starši 3. razreda, spremstvo	ŠD: Pohod in kros
10.5.	Razredničarke, starši 7. razreda, spremstvo	ND: Ragov log
11.5.	Učenci 8. r., spremstvo	TD: Obisk premogovnika v Velenju
11.5.	Učenci, učiteljice 5. r.	ŠD - Kolesarski poligon
12.5.	MPZ, zborovodca	Dan Evrope - nastop na Glavnem trgu
13.5.	Tekači	Novomeški štafetni ulični tek
14.5.	Ocenjevalci NPZ - SLO	Vrednotenje nalog, OŠ M. J. Črnomelj
14.5.	Učenci, razredniki 6. r.	Ekskurzija - Piran
15.5.	Tekmovalci, mentorji	Kaj veš o prometu, OŠ Grm
15.5.	Atletični mentorji	Področno prvenstvo, stadion Portovald
16.5.	Ocenjevalci NPZ - FIZ, KEM	Vrednotenje nalog, OŠ M. J. Črnomelj
16.5.	Kuhna pa to, mladi kuharji, mentorica	Državno tekmovanje, Maribor
17.5.	Ocenjevalci NPZ - GVZ, DDE	Vrednotenje nalog, OŠ M. J. Črnomelj
18.5.	Razredničarke, učenci 3. r.	Ekskurzija: Lahinjski park, ND
21.5.	Mladi raziskovalci, mentorji	Srečanje, Murska Sobotna
22.5.	Učenci 9. r., mentorji BZ	Podelitev priznanj za 8-letno zvestobo BZ
23.5.	Razredničarke, učenci 1. r.	Ekskurzija: Pletenje, TD
24.5.	Učenci, razrednik	Podelitev priznanj za zdrave zobe, ŠD Leon Štukelj
28.5.	Ravnateljica, koordinatorka COMENIUS	Sestanek na Norveškem
30.5.	Učenci, razredničarka 1. c	ZD NM: Sistematski pregled
30.5.	Učenci, razredniki 9. r.	Zaključni izlet: Gardaland
30.5.	Učenci 9. r.	NPZ-MAT: naknadni rok
31.5.	Učenci 9. r.	NPZ-SLO: naknadni rok

MAREC 2012

1.3.	MŠŠ, učenci 9. r	Določitev 3. predmeta pri NPZ
1.3.	Mlajši dečki, mentor - odbojka	Občinsko tekmovanje, OŠ Grm
1.3.	Učenci 7. r.	Delavnice: O 2 za vsakogar
1.3.	Mentor, šahisti - mlajši in starejši	Področno ekipno prvenstvo, OŠ Bršljin
1.3.	Strokovni delavci, starši	Pogovorne ure za starše
1.3.	Otroški parlament, mentorica	Regijski otroški parlament, Rotovž
2.3.	Učenci 1., 2., 3. r., spremstvo	KCJT: Imej se rad, gledališka predstava
2.3.3.	Učitelji TIT	Tehniško-tehnoški posvet, Sevnica
3.3.	Tekmovalci, mentorica	Državno tekmovanje iz zgodovine
3.3.	Učitelji COMENIUS	Odhod na sestanek v Madridu
3.3.	Trener, mlajše deklice, nogomet	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
5.3.	Pomočnik ravnateljice	Posvet pomočnikov ravnateljev, Portorož, do 7. 3.
6.3.	Člani sveta šole	Sestanek, sejna soba
7.3.	Trener, mlajši dečki, nogomet	Področno prvenstvo, Loka Črnomelj
7.3.	Učenci, mentor - fiziki	Šolsko tekmovanje za Stefanovo priznanje
8.3.	Mlajše deklice, mentor - odbojka	Občinsko tekmovanje, OŠ Grm
8.3.	Ravnateljica	Posvet ravnateljev, Olimje
9.3.	Mentor, šahisti	Dolenjska kadetska liga, 3. turnir, Šentrupert
9.3.	Trener, najmlajši atleti	Občinsko dvoransko prvenstvo, ŠD Marof
9.3.	Mentorji, tekmovalci LEFO	Državno posamično tekmovanje, OŠ Črnomelj
10.3.	Trener, košarkarji - mlajši dečki	Področno prvenstvo, ŠD Marof
10.3.	Učenci, mentorji - kemiki	Državno tek. za Preglovo priznanje, Semič
12.3.	Vodja prehrane, tekmovalci, spremstvo	Tekmovanje v kuhanju avtohtonih slovenskih jedi, Šmarješke Toplice
13.3.	Učenci, mentorja	Področno tekmovanje iz geografije
15.3.	Učenci, mentorji	Šol. tekmovanje iz matematike
14.3.	Učenci 4.-9. r., mentorji	Šolsko tekmovanje iz Vesele šole
17.3.	Rokomet-mlajše deklice, trener	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
17.3.	Učenci, mentor	Državno tekmovanje za Cankarjevo priznanje, LJ
19.3.	Učenci, ARTPRO	Fotografiranje
20.3.	Mentorji, učenci 9. r.	Državno tekmovanje iz znanja angleščine, LJ
23.3.	Učenci, mentor - fiziki	Regijsko tek. za Stefanovo priznanje, OŠ Grm
23.3.	Učenci, učitelji 7., 8. in 9. r.	Zbiranje papirja, očiščevalna akcija
24.3.	Rokomet - mlajši dečki, trener	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
28.3.	Strokovni delavci, šola za ravnateljce	Izobraževanje: Učenje učenja, zbornica
28.3.	Strokovni delavci	Oddaja poročila o delu
28.3.	Učenci, mentorji	Področno tekmovanje za Vegovo p., OŠ Škocjan
29.3.	Ekipa, mentorica	Regijsko tekmovanje ekip prve pomoči, OŠ Grm
30.3.	Mentor, šahisti	Dolenjska kadetska liga, 4. turnir, Žužemberk
30.3.	Učenci, učitelji 1., 6. r	Zbiranje papirja, očiščevalna akcija za 6. r.

MAJ 2012

2.4.	Predstavnica šol. parlamenta OŠ Grm	22. nacionalni otroški parlament, LJ
2.4.	Strokovni delavci	Delovni sestanek
4.4.	Učenci, razredniki 2. r.	ŠD: Zlati sonček
4.4.	Nagrajenci razpisa Civilne zaščite	Zaključek razpisa, prireditve, avla
4.4.	OPZ, zborovodca, javnost	Območna revija, KCJT
4.4.	Rokomet, mlajše deklice, mentorica	Področno prvenstvo, ŠD Šentjernej
5.4.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure
5.4.	Razredniki, starši 8. r.	Kako se pogovarjamo z mladostnikom, čitalnica
6.4.	Učenci, razredniki 2., 4. r.	Zbiranje starega papirja, 4. r. tudi urejanje okolice
6.4.	Ekipe V GK, mentorji, sodelavci	Veliki grmski kviz - pisno predtekmovanje
10.4.	Učenci, razredniki 4. a, 4. b	ŠN: CSOD: Vojsko
11.4.	Ravnateljica	Predstavitve Jezikovnih počitnic na MŠŠ, LJ
11.4.	Mladi raziskovalci, mentorji	Regijsko srečanje, Gimnazija Novo mesto
11.4.	Vesela šola, mentorji	Državno tekmovanje, OŠ Grm
12.4.	Rokomet, mlajši dečki, mentor	Področno prvenstvo, ŠD Trebnje
13.4.	Učenci, razredniki 3. in 5. r.	Zbiranje starega papirja, 5. r. tudi urejanje okolice
13.4.	Tekmovalci, mentorica	Področno tekmovanje v konstruktorstvu, OŠ Trebnje
14.4.	Šahisti, mlajši, mentor	Ekipno državno prvenstvo, Postojna
16.4.	Učenci, razredniki 4. b, 8. b	Začetek tedenskega čiščenja okolice šole
17.4.	Učiteljica, učenci 1. a	Zdravniški pregled, ZD NM
17.4.	Učenci - brašci BZ	Zaključek BZ: Andrej Rozman - Roza
18.4.	Mlajši dečki in deklice - šah	Občinsko posamično prvenstvo, Portovald
18.4.	Nogomet, mlajše deklice, mentor	Področno prvenstvo, ŠD Šentjernej
19.4.	Učenci, učiteljice 2. r.	ŠD: Atletika
19.4.	Učenci 5.-9. r., kros	Občinsko prvenstvo, Bajnof
19.4.	MPZ, zborovodca, javnost	Območna revija, OŠ Grm
20.4.	Šahisti, mentor	5. šahovski turnir DKL, OŠ Drska
20.4.	Učenci 1., 2. r., spremstvo	Predstava: Deževnikarji, KCJT
20.4.	Učenci 1 - 4., učitelji (glede na izbor vsebin)	ND ali TD: Dan Zemlje, TC TUŠ - eko dan
21.4.	Učenci, mentorji	Državno tek. za Vegovo priznanje, OŠ Mokronog
23.4.	Učenci, razredniki 4. c	ŠN: CSOD: Vojsko
24.4.	Brašci 1. r., mentorji	Zaključek BZ: Nina Kranjec
24.4.	Strokovni delavci šole	Konferenca UZ
27.4.	Prvomajske počitnice	Do 2.5.

FEBRUAR 2012

1.2.	Učenci, razredniki	Obvestila o uspehu
1.2.	Učenci, mentorica	Regijsko tekmovanje iz angleškega jezika, OŠ Šentjernej
2.2.	Starejše deklice - rokomet, mentorica	Četrfinale državnega prvenstva, Ljubljana - Krim
2.2.	Mlajši dečki, trener	Polfinale občinskega p. v košarki, OŠ Bršljin
2.2.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure, rodiljski sestanki
2.2.	Učiteljice, starši 1. razreda, pedagoginja	RS: Otroci v prvem letu šolanja, zbornica
2.2.	Učitelji, starši 7. razreda	RS: Razvijanje odgovornosti pri mladostnikih, čitalnica
6.2.	Prijavljeni učenci, starši	Kranjska Gora: Področno tekmovanje v veslalomu
7.2.	Učenci 6.-9. r., učitelji, mentorji	Prireditve ob kulturnem prazniku, avla
7.2.	Učitelji in učenci 3. razreda	KD: Obisk knjižnice Mirana Jarca
7.2.	Učiteljice, starši 2. razreda	RS: Različne poti do boljšega branja otrok, čitalnica
8.2.	KULTURNI	PRAZNIK
9.2.	Učitelji in učenci 1. r., zavod Varna pot	TD: Promet (2uri)
9.2.	Učitelji in učenci 2. razreda	KD: Obisk knjižnice Mirana Jarca
9.2.	Učenci 3. r., spremstvo	GS: Babica Zima, glasbena pravljica, KCJT
9.2.	Mentor, mlajše deklice, košarka	Občinsko prvenstvo, OŠ Bršljin
11.2.	Nogometali - mlajši dečki, trener	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
14.2.	Strokovni delavci	Konferenca
15.2.	Učenci 2. in 3. r., spremstvo	Prava princeska, KCJT
15.2.	Mlajši dečki, trener	Finale občinskega p. v košarki
15.2.	Ekipa za začetno gašenje požarov	Usposabljanje, OŠ Bršljin
16.2.	Člani sveta staršev	Sestanek, čitalnica
17.2.	Učenci 4. in 5. r., spremstvo	Od tišine do glasbe, KCJT
17.2.	Učenci 6., 7., 8., 9. r., spremstvo	Od tišine do glasbe, KCJT
20.2. - 24.2.	ZIMSKE POČITNICE	
28.2.	Mentor, mlajše deklice, košarka	Področno prvenstvo, OŠ Vavta vas

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XXII, junij 2012, št. 3, 4

Uredniški odbor: novinarji 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet:

JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)

RENATA BLATNIK (urednica Male Najče)

BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega oblikovanja)

RENATA BLATNIK, IRENA STRASBERGAR (likovno oblikovanje Male Najče)

MAJDA ČENGIJA (tajnica glasila)

EMA KONCILJA (urednica fotografij)

Fotografije: **TINA DOVIČ, SEBASTJAN MIKŠA, TIHOMIR TROHA, EMA**

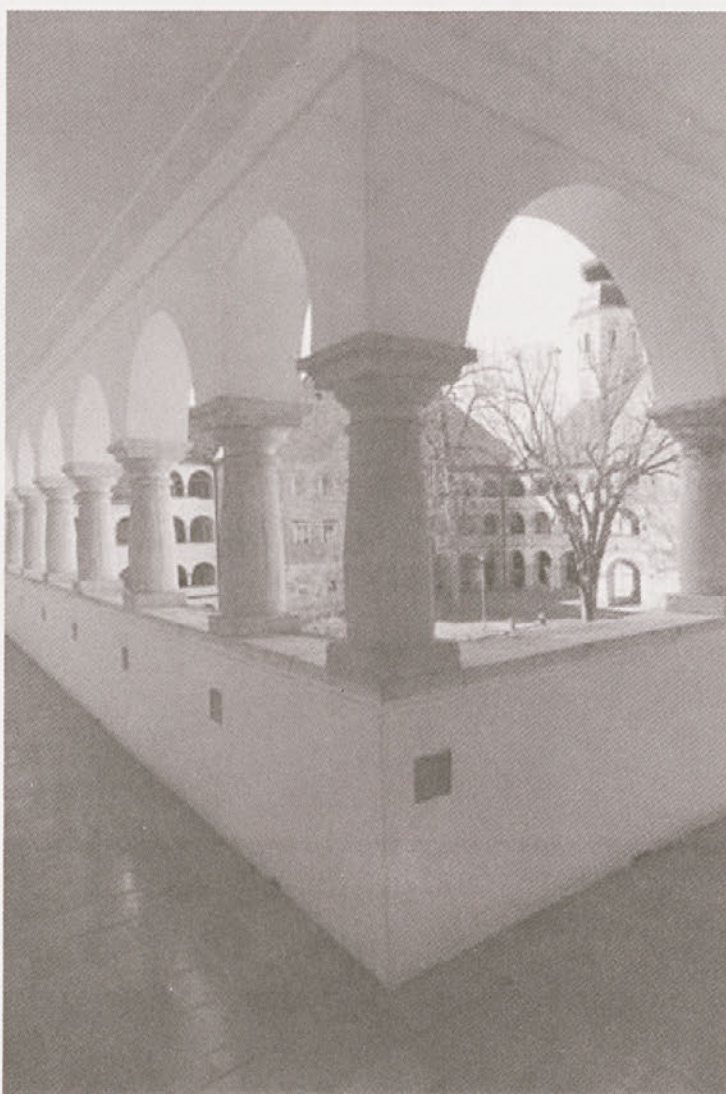
KONCILJA ter učitelji in učenci

JANA TROHA (tehniška obdelava gradiva)

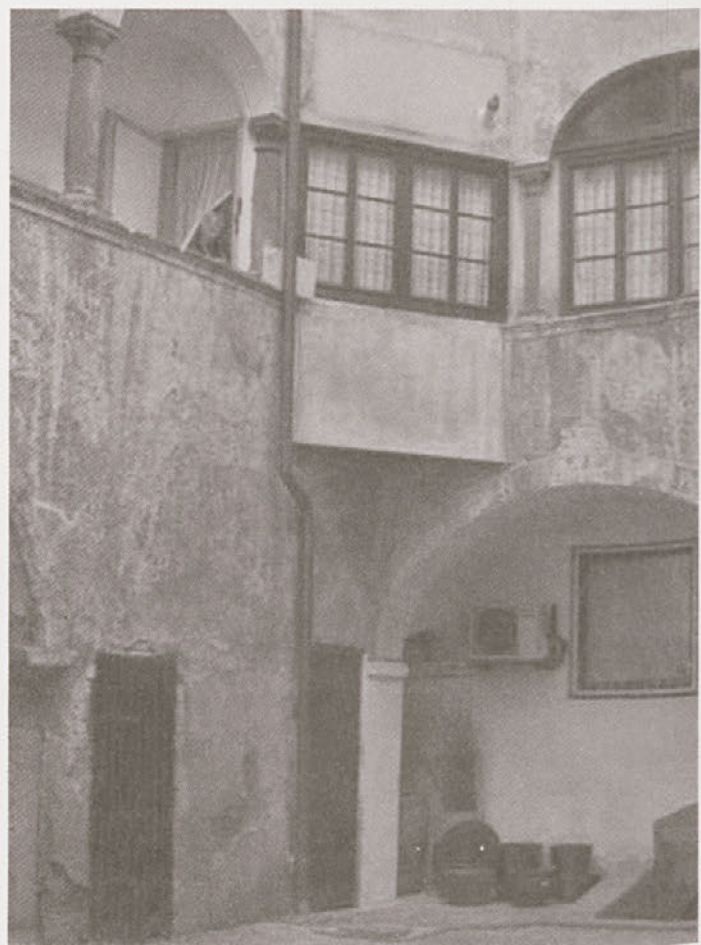
Tisk: **ARTPRO**

Število izvodov: 650

Fotografija, ki je prejela 1. nagrado: Kaja Lipej, 6. b

Fotografski krožek, ki ga vodi mentorica Tina Dovič, je s fotografijami mestnih dvorišč tudi letos sodeloval na mednarodnem natečaju Fotografska izkušnja.

Tinara Šuštaršč, 6. b

Ema Koncilija, 8. b